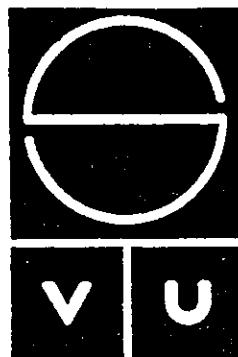

SPOLEČNOST PRO VĚDY A UMĚNÍ

**CZECHOSLOVAK SOCIETY OF
ARTS AND SCIENCES**

**SVU SYDNEY
1972 - 1992**

© OLIVER FIALA, 1992
© JAN JIRÁSEK, 1992

ISBN 0 646 09859 4

VĚNOVÁNO XVI. SVĚTOVÉMU KONGRESU SPOLEČNOSTI
PRO VĚDY A UMĚNÍ KONANÉMU VE DNECH 26. ČERVNA
AŽ 1. ČERVENCE 1992 V PRAZE A BRATISLAVĚ

UPOZORNĚNÍ A PODĚKOVÁNÍ

Naše záznamy byly převzaty buďto v plném nebo částečném textu z exilových časopisů vydávaných v Austrálii a Spojených státech amerických. Tímto způsobem děkujeme HLASU DOMOVA, HLASŮM, VĚSTNÍKU TJ SOKOL - SYDNEY, AUSTRALSKÝM LISTŮM a ZPRÁVÁM SVU - USA.

Některé výtisky jakož i některé archivní doklady nutné pro dokumentaci nebylo možno reproduktovat v plné kvalitě v našem " samizdatovém " vydání.

Naše disky patří všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podstupovali na činnosti místní skupiny Společnosti pro vědy a umění v Sydney a spolupracovali na produkci této publikace.

Za výbor SVU - SYDNEY 1990 - 1992

Oliver Fiala Jan Jirásek

Sydney, květen 1992

Společnost pro vědy a umění Czechoslovak Society of Arts and Sciences

A NON-PROFIT CULTURAL ORGANIZATION • CONTRIBUTIONS ARE TAX DEDUCTIBLE

SVU SYDNEY 1972 - 1992

ZÁZNAMY Z DVACETILETÉ ČINNOSTI MÍSTNÍ SKUPINY SPOLEČNOSTI PRO VĚDY A UMĚNÍ V SYDNEY

Sestavili - Oliver Fiala a Jan Jirásek za ediční spolupráce členů výboru SVU -
Sydney 1990 - 1992.

ÚVOD

Československá Společnost pro vědy a umění (SVU) je kulturní, nestranická a nevýdělečná organizace, která vyznává zásady svobodného hledání pravdy a poznatků, jakož i volných ničím neomezených styků mezi národy a svobodného šíření myšlenek. SVU sdružuje vědce a vzdělance, umělce a spisovatele z celého světa, kteří budť díky svému původu nebo z odborného zájmu vyvíjejí činnost, jež se dotýká Československa, jeho národní a československého příspěvku k světové kultuře.

Členství se uděluje absolventům universit a jiných institucí vysokého vzdělání, umělcům, spisovatelům, vědcům a dalším osobám, které vynikly v kulturním či veřejném životě. Členy se mohou stát všechny ostatní osoby či instituce, které souhlasí s cíli Společnosti a jsou ochotny podporovat její činnost. Na studenské členství mají nárok rádni posluchači vysokých a odborných škol.

Začátky a stručná historie

Rozvoj SVU ve Spojených státech amerických je dobře doložen v několika vydáních Biographical Directory sestavených E. a M. Rechciglovými.

V roce 1972, kdy došlo k založení místní skupiny v Sydney, Společnost už měla kolem 2000 členů, skupiny v několika státech v USA, značnou publikační činnost a organizaci šesti kongresů za sebou.

Po zvolení prvního organizačního výboru v roce 1958 (prof. Václav Hlavatý - předseda , Rafael Kubelík - místopředseda, dr. J. Němec - generální tajemník, O. Černý - pokladník, Ivan Herben -publikace) SVU začala vydávat pravidelné ZPRÁVY SVU.

V dubnu 1962 se konal první kongres ve Washingtonu za účasti 200 členů téměř z celého světa. V roce 1963 SVU podpořila vydání ESEJÍ O ČESKÉ LITERATURĚ napsané René Weilekem. O rok později začal vycházet čtvrtletní časopis PROMĚNÝ obsahující články z oboru literatury, filosofie a umění. V září 1964 se konal druhý kongres na Columbia University v New Yorku za účasti členů a hostů z mnohých částí USA, Kanady, Jižní Ameriky, Austrálie a Západní Evropy. Přednášky prvního kongresu v edici dr. Rechcigla pod názvem CZECHOSLOVAK CONTRIBUTION TO WORLD CULTURE byly vydány nakladatelstvím Moulton & Co. před kongresem. Třetí kongress na Columbia University v září 1966, kterého se zúčastnili vědci a intelektuálové z 65ti amerických, 8mi kanadských a 8mi evropských universit, jakož i delegáti z Austrálie a střední Ameriky vyvrcholil přednáškou prof. Václava Hlavatého PERSPECTIVES IN GEOMETRY AND RELATIVITY a uvedením prvního bibliografického adresáře kolem 1000 členů .

Čtvrtý světový kongres v září 1968 na Georgetown University ve Washingtonu, mimo normálního programu přednášek a seminářů, oslavil 50ti leté výročí založení první Československé republiky. Poprvé bylo přítomno několik jedinců z ČSSR.

Obrazy Kolomana Sokola a Oskara Kokošky tvořily část kongresní výstavy a prof. Karel Paukert účinkoval na koncertu varhanní hudby. V červnu 1970 byla připravena v Horgen ve Švýcarsku euro-americká konference. Pozoruhodné bylo, že značná část zúčastněných byli emigranti, kteří opustili Československo po Pražském jaru. Pátý světový kongres na newyorské universitě v listopadu 1970 připomněl 300 leté výročí smrti J.A. Komenského. Mimo tematických přednášek byl též uspořádán koncert ke stému výročí narození skladatele Vítězslava Nováka. Novým předsedou byl zvolen dr. Jan Mládek, který dva roky později dal podnět k založení sydneycké skupiny SVU.

Během 1971 - 72 bylo vydáno několik význačných publikací, mezi nimi:
Roman Jacobson - STUDIES IN VERBAL ARTS (SLOVANSKÉ UMĚNÍ),
Matthew Spinkův překlad - THE LABYRINTH OF THE WORLD AND THE
PARADISE OF THE HEART J. A. Komenského, též sbírka esejí o Komenském,
redigovaná Vratislavem Buškem. První dvě citované knihy vyšly společně s
nakladatelstvím Michigan University.
1972 vyšla nová edice BIBLIOGRAPHICAL DIRECTORY.

Šestý kongres v listopadu 1972 na George Washington University D.C. se soustředil
na středověké dějiny Čech a Moravy a na dějiny založení moderního
Československa, též na Československo po druhé světové válce a na Slovensko.
V r. 1973 Společnost společně s nakladatelstvím Michigan University vydala
monumentální ANTHOLOGY OF CZECH POETRY, sepsanou prof. Alfredem
Frenchem z adelaidecké university v Jižní Austrálii. Kongresy, konference v USA,
Evropě a Kanadě byly organizovány pravidelně až do přítomnosti.

Po listopadu 1989 se vyvinulo velmi rychle úzké spojení mezi SVU a universitami v
ČSFR. President Havel přijal čestné členství již v r. 1984. Velký mezník bude
položen uskutečněním 16 tého kongresu v ČSFR, od 26. června - 1. července 1992 ,
který organizuje SVU a Rada vědeckých společností ČSFR ve spolupráci s
Universitou Karlovou a Universitou Komenského, s českým a slovenským
ministersvem školství, s Československou akademíí věd a Slovenskou akademíí věd
a pod záštitou prezidenta republiky Václava Havla na téma
ČESKO-SLOVENSKO, EVROPA A SVĚT - VĚDA A UMĚNÍ
V MEZINÁRODNÍCH SOUVISLOSTECH.

SVU -SYDNEY 1972

Dr. Jan Mládek, ředitel Centrální bankovní služby v Mezinárodním měnovém
fondu, byl zvolen předsedou SVU-USA na dvouletí 1970-72. V r.1972 při služební
cestě do Papua a New Guinea přerušil cestu v Sydney a 26. března 1972 se sešel
s několika členy a zájemci v Hotelu Wentworth . Přítomni byli dr. M. Bernášek, dr.
O. Fiala, D.P. Fiala, J. Horský, ing. V. Němec a dr. K. Sudek. Jeho úmyslem byla
pomoc založení místní skupiny v Sydney.

Dr. O. Fiala, který učil na dramatické fakultě University of NSW, připravil další
schůzí, na kterou přišlo třináct zájemců - dr.M.Bernášek, dr.O.Fiala, V.J.Hons, J.
Horský, dr. J. Jirásek, ing. E. Keller, J. Kováříček s chotí, R. Kuklík, M . Moravec,
ing. V. Němec, dr. B. Šindler a dr. K. Sudek. Dr. Mládek se sešel s touto skupinou na
své zpáteční cestě. Při této příležitosti byl zvolen přípravný výbor: dr. O. Fiala, V. J.

Hons, dr. J. Jirásek a ing. V. Němec. Další schůzka 21. dubna 1972, na kterou se dostavilo kolem 30 osob, umožnila ustanovit navržený přípravný výbor jako prozatímní vedení SVU - Sydney, jehož úkolem bylo organizovat činnost Společnosti do konce roku. Tak započala veřejnou činnost organizace, která nyní v r. 1992 má za sebou dvacet let nepřetržitého trvání.

Výbor uvažoval o přípravě alespoň jednoho programu měsíčně. Programy měly zahrnovat rozmanité náměty a činnosti nejlépe definované jako drobná kulturní práce v mezích daných možností. Koncerty, večery poezie, přednášky odborníků, výstavy, besedy, návštěvy divadel, sportovní pořady, pořady které by přispěly k obohacení kulturního života krajanů a představily australské veřejnosti aspekty české a slovenské vzdělanosti. Od samého počátku byla přijata zásada, že některé programy budou dvojjazyčné či v angličtině. Kdokoliv schopný pomoci, člen či nečlen, měl příležitost zúčastnit se této činnosti.

Souběžně započala spolupráce s československými novinami HLAS DOMOVA, se sokolským VĚSTNÍKEM a s etnickým krajanským rozhlasem, později s HLASY a s AUSTRALSKÝMI LISTY, s jejichž pomocí byla krajanská veřejnost informována o připravovaných pořadech či o jejich recenzích. První setkání a programy se uskutečnily na právnické fakultě sydneyjské university na 173 Phillip St., Sydney.

Přednášky a většina pozdějších programů se konaly na dramatické fakultě UNSW. Toto místo bylo velmi výhodné, protože to byl areál, kde dr. Fiala učil a měl k dispozici učebny a malé divadelní studio. Universita of NSW zůstala po celých posledních dvaceti letech kladně nakloněna činnosti SVU - Sydney a propůjčovala většinou bezplatně nejen učebny, ale i několik jiných areálů, režijní pomůcky, promítací, osvětlení, zvukové zařízení a odborné poradenství i poté, když dr. Fiala odešel do penze.

ČINNOST 1972 - 1977

První přednáška se konala 19. května 1972. Za námět si dr. Fiala zvolil VÝVOJ AUSTRALSKÉHO DIVADELNICTVÍ od prvního představení přistávajících trestanců s veselohrou Farquharova VERBUJÍCÍ DŮSTOJNÍK až do současného vývoje divadla OLD TOTE, NIMROD a tvorby mladé generace australských divadelních autorů. Bylo přítomno 24 návštěvníků a HLAS DOMOVA uveřejnil recenzi 12.6.72. Tato přednáška rovněž informovala krajanskou veřejnost o Fialově režii hry bratří Čapků ZE ŽIVOTA HMYZU, připravované na premiéru v září v Independent Theatre v Sydney a zároveň o jeho režii J. Cocteau NO EXIT, kterou Greenroom Society UNSW uváděla jako Polední divadlo, které měli zájemci mezi krajanům možnost navštívit.

independent theatre

269 Miller Street, North Sydney
Telephone: 929-7377

presents

A MODERN ADAPTATION
OF

"THE INSECT COMEDY"

By Josef and Karel Capek

Directed by OLIVER FIALA

Designed by PAUL BUCEK

With music composed and arranged by PIP OWEN

Recorded by "AIR" (by courtesy of Phonogram Australia)

Musical Director PATRICK CONROY

WITH

HENRY BANNISTER

ALAN FAULKNER

PETER FLETT

PEGGY THOMPSON

MARILYN BUCHANAN

and company

Commencing Friday, September 15 at 8.15 p.m.

AND FOR A SEASON OF WEDNESDAYS TO SATURDAYS AT 8.15 p.m.

EXCELLENT CONCESSIONS FOR PARTIES, STUDENTS & PENSIONERS

BOOKINGS AT THEATRE (929-7377), DAVID JONES, MITCHELLS

VÝVOJ ČESKOSLOVENSKÉ POVÁLEČNÉ EKONOMIKY

Dne 16. června 1972 se konala druhá přednáška organizovaná Přípravným výborem SVU v Sydney na aktuální a zajímavé thema "Czechoslovak Experience with Socialist Economic Systems 1945-1972" přednesená v angličtině dr. M. Bernáškem z Macquarie University. Jak napovídá název přednášky, šlo o ekonomický rozbor poválečné historie Československa, který byl rozdělen do základních etap: 1945-1948 poválečné období rekonstrukce, 1948-1965 aplikace sovětského systému plánování a řízení, 1966-1968 ekonomická reforma s uplatněním prvků tržního hospodářství, 1969-1972 současné období charakterisované návratem k centrálnímu plánování a řízení. V úvodu dr. Bernášek vyložil základní ekonomické pojmy a vztahy, které platí jak pro kapitalistickou tak socialistickou hospodářskou soustavu a uplatnil je v rozboru každého vývojového období poválečné historie Československa. V tomto objektivním a věcném pohledu je i bez zdůrazňování přímých politických zásahů zjevné, že čs. ekonomika se ve skutečnosti nemohla až na krátké období tří poválečných let vyvijet podle potřeb společnosti, že jí byly vnucovaly formy, které nevyhovují její struktuře a ukládána orientace, která slouží více zájmům Sovětského svazu než země samotné. Výsledkem toho může být jenom zaostávání za ostatním světem v technologii, v soutěžeschopnosti a v celkovém pomalém růstu národního důchodu, který se nakonec projevuje v nižší životní úrovni v porovnání s jinými zeměmi. Ekonomická reforma byla proto a zůstává i nadále nutností, pokud je ovšem vůbec myslitelná v daném politickém rámci. V tomto smyslu jde o širší problém než československý, neboť vývoj celé východní Evropy závisí především na vývoji v Sovětském svazu, v jehož zájmové sféře se tamní státy nalézají. Československá politická a ekonomická nesamostatnost se pak mezi ostatními zeměmi východní Evropy projevuje po roce 1968 výrazněji než u kterékoli jiné země východního bloku.

Přednáška byla pouze výňatkem z širší vědecké publikace, na které dr. Bernášek pracuje a která bude zveřejněna tiskem. Dala podnět k řadě dotazů, které přednášející zodpovídal a současně dokázala, že podobné ekonomické thema má dobrou odezvu v posluchačstvu bez rozdílu, zda jde o starousedlíky, kteří mají zájem doplnit svou znalost o Československu, nebo o příslušníky nové emigrační vlny, kteří mají s touto stálou živou historií přímou zkušenosť. J. J.

16. června 1972 přednášel dr. M. Bernášek z Macquarie University anglicky o THE CZECHOSLOVAK EXPERIENCE WITH SOCIALIST ECONOMIC SYSTEMS. Na přednášku se dostavilo 26 zájemců, Hlas domova uveřejnil 26.6.72 rozbor večera napsaný dr. J. Jiráskem, který zůstal po léta hlavním dopisovatelem místní skupiny do exilového tisku.

Od 14. / 24. června vystavoval malíř Rudolf Macek souhrnnou sbírku svých obrazů vytvořených v Austrálii a na Nové Guinei v galerii Grace Bros. v Chatswoodu. SVU-Sydney prostřednictvím dr. Jiráska pomáhala s publicitou.

21. července přednášel ing. V. Němec na téma PRAHA A JEJÍ ARCHITEKTURA v budově právnické fakulty sydneyské university, opět za účasti 24 navštěvníků, u kterých téma vyvolalo velký ohlas.

K výročí invaze Československa SVU-Sydney uvedla pěvecký večer PÍSNĚ MĚ VLASTI, na kterém se představila krajanské veřejnosti Miluška ŠIMKOVÁ, na piano ji doprovázel Leo Fedor. Ludmila Krajíčková, původně herečka divadla Na korze v Bratislavě, přednesla ukázky české a slovenské poezie. Vzpomínkový večer, kterého se zúčastnilo přes padesát krajanců, se konal v hudebním sále Round House UNSW 18. srpna 1972.

16. září byla organizována hromadná návštěva hry ZE ŽIVOTA HMYZU a dr. Jaroslav Kováříček napsal následující recenzi v HD, 2.10.72.

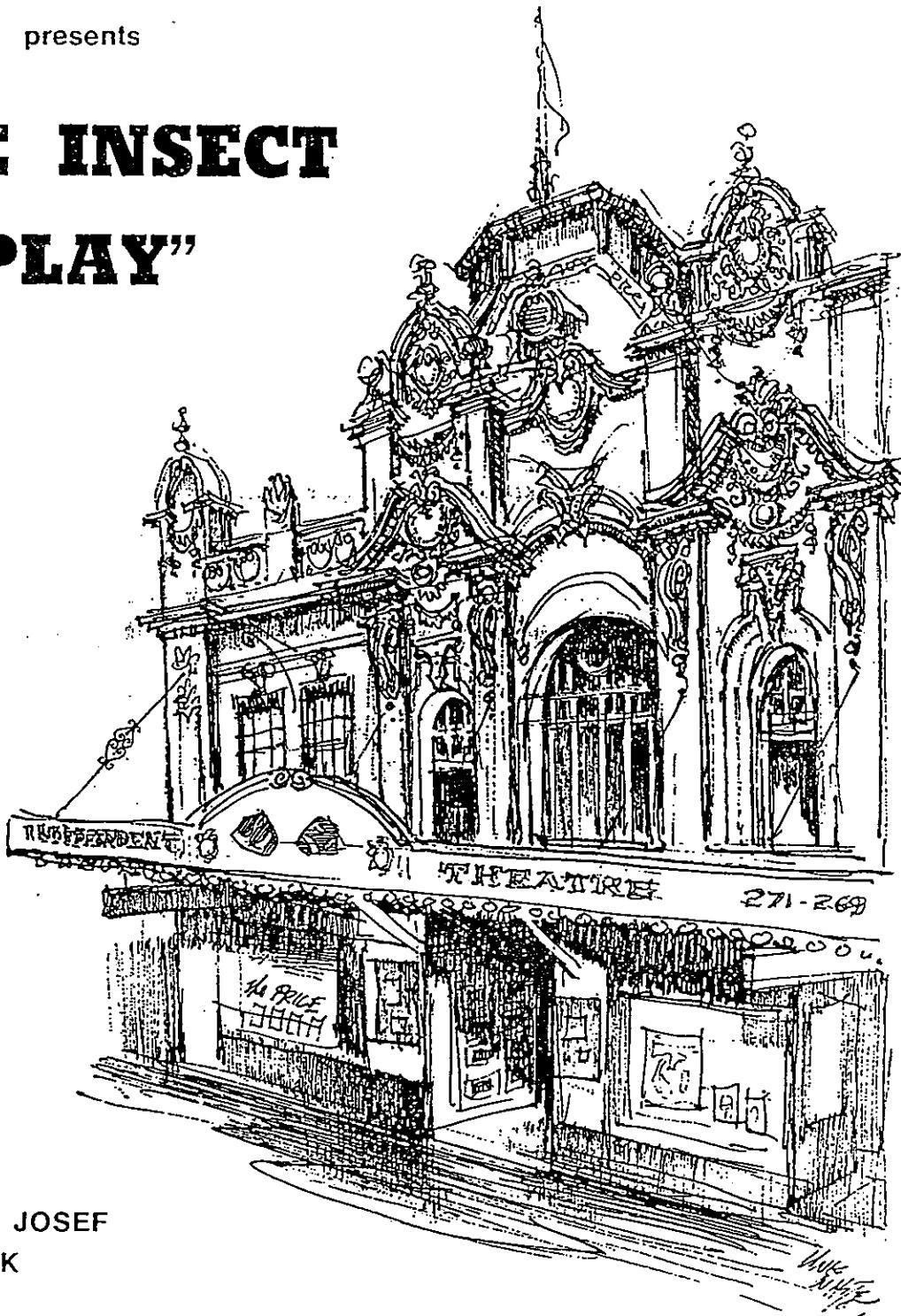
Přípravný výbor SVU namísto obvyklé přednášky pozval v měsíci září své členy a zájemce na divadelní představení. Tento čin byl užitečný stejně jako oprávněný, Independent Theatre totiž uvádělo adaptaci hry bratří Čapků THE INSECT COMEDY (ZE ŽIVOTA HMYZU) v nastudování českého režiséra dr. Olivera Fialy. Na prvném místě nutno ocenit každou snahu, jež uvádí naši kulturu do obecného povědomí. Hra bratří Čapků patří k tomu nejlepšímu, co bylo v našem dramatickém umění napsáno, shlédnutí hry znovu ukázalo její životnost a aktuálnost. Protože tato inscenace byla adaptací původní hry, onen posun k nové kvalitě nebyl svévolný a "čapkovský svět lidskosti" nebyl setřen. (Víme, že v dnešní době divadelní či filmová adaptace příliš často má s originálem společný jen název). Otázka adaptací je chouloustivá a právě v tomto bodě se mohou názory různit. Jedno je ale jisté: australský divák nemůže prožít hru na základě historické zkušenosti člověka středoevropského. Odtud lze vyvodit oprávnění k zásahům, jež mají sloužit jen ke kompenzaci oné historické danosti. Mohu uvést, že inscenace byla přijata i australskou kritikou velmi příznivě.

independent theatre

269 Miller St., North Sydney
Tel. 929-7377

presents

"THE INSECT PLAY"

by
**KAREL and JOSEF
CAPEK**

PREMIERE PERFORMANCE, FRIDAY, SEPTEMBER 15, 1972
at 8.15 p.m.

and for a limited season of Wednesdays to Saturdays at 8.15 p.m.

Pochopitelně, mohl bych udat i jisté kritické připomínky, ale byly by spíše než režisérovi či hře adresovány směrem k situaci australského divadelnictví vůbec. Mnohým z nás vybavil se jistě ve vzpomínkách "život hmyzu" na scéně Národního divadla v Praze. Leč srovnání nemohlo být spravedlivé, neboť podmínky nelze srovnávat. Musíme mít na paměti, že většina sydneyských divadel (I.T. mezi nimi) jsou poloprofesionální útvary. Tento ryze praktický fakt formuloval zřejmě výsledek více než jakýkoliv svobodný režisérův záměr.

To platí i o práci českého výtvarníka Pavla Bučka, autora jevištní výpravy. Nepochybuji, že zažil mnohou hořkou chvíli při konfrontaci svých tvůrčích záměrů s realitou finančních a organizačních možností australské scény. Přesto měla jeho scéna úspěch a přál bych mu jen, aby v budoucnu dostal v Sydney více příležitosti a za podmínek lepších technicky i finančně.

Pro mne osobně nejmilejším překvapením bylo, že impuls organizátorů SVU nevyzněl naprázdno. Dostavil se slušný počet slušných lidí. A tak díky "drobné práci" několika krajanů měli jsme možnost ztrávit báječný večer, zakončený v klubu divadla.

Tak o to mi vlastně šlo nejvíce: na tomto místě poděkovat všem, kteří nesetrvávají ve své ulitě "prstem ukazování", nýbrž napomáhají, abychom "fungovali" na úrovni hodné středoevropské provenience, jak rádi zdůrazňujeme.

A tém co sedí před staženými roletami své "dáčí" a poukazují na pustotu kulturní scenérie v Sydney, chci jen vzkázat, že byl položen další argument proti jejich lamentacím.

Přes padesát krajanů se zúčastnilo hromadné divadelní návštěvy a docela uspokojivé množství přišlo do divadla během sezóny.

21. října 1972 dr. J. Kováříček přednášel na téma AVANTGARDNÍ SMĚRY V SOUČASNÉ HUDBĚ. Jeho bezesporu odbornost, akademická pečlivost a příkladná čeština byly velmi vděčně přijaty zájemci a postavily přednášky organizované SVU na velmi vysokou úroveň.

Po více než půlleté činnosti přípravného výboru SVU v Sydney konala se 17. listopadu 1972 v klubu UNSW schůzka dvaceti zájemců o další práci této organizace. Přítomní vyslovili uznání a spokojenost nad poměrně živou a hodnotnou činností realizovanou v poměrně krátké době a přijali kladně ustanovení místní skupiny SVU. Jejím předsedou byl zvolen dr. Oliver Fiala, místopředsedou dr. M. Bernášek a jednatelem dr. J. Jirásek. Adresou SVU-Sydney se stala: P.O.Box 258, Bondi Beach, NSW, 2026.

Sobota 25. listopadu 1972 - 8 hod. večer
Theatre - School of Drama
University of N.S.W., Sydney - Kensington

BUMERANG:

KDYŽ TADY JE TO JAKSI ZKORVENÉ

Českos. Svobodné
Studio
BUMERANG
Sydney

Literární večer inspirovaný tvorbou Josefa Škvoreckého, rotného v záloze a spisovatele českého.

Učinkují:

Jana Rich, Dr. Oliver Fiala, Ivan Kolařík,
Milos Bittman, Jaroslav Kovaříček.

Scénář napsal a pořadem provází:

Aleš Nebeský

Technická spolupráce:

Ludvík Mišek a Alexandra Kovaříčková

Režie:

Jaroslav Kovaříček

Diapositivy navrhl a vyrabil, zároveň i hudbu citlivě vybral Aleš Nebeský.

* Naši hosté z Bumerangu Melbourne.

Znalec "Tankového praporu" zcela snadně rozpozná v názvu, který jsme zde v Sydneu vybrali, citát. Název jest to poněkud zvláštní, ale zároveň skvěle symbolický; to netřeba přiliš objasňovat. Z podstaty onoho konstatovaný rostlo a roste průbojně, svěží čs. umění, jehož je Škvorecký čelným představitelem.

Nechceme tímto pořadem stavět J. Škvoreckému pomník - pan spisovatel je totiž mlad a zdrav, chválabohu. Chceme jen svými skrovny silami vyjádřit upřímný obdiv jeho uměleckému taleru i lidské osobnosti. A chtěli bychom zároveň probudit zájem širší veřejnosti o Škvoreckého úsilí, věnovaném otazkám čs. literatury v exilu nakladatelství Publishers 68 jest konkrétní formou téchto snah.

Tak je to.
j.l.

Studio Bumerang připravuje do budoucna další kulturní večery

Bumerang, P.O.Box 218, Kingsford
N.S.W. 2032

25.listopadu 1972, hostovalo Studio Bumerang vedené dr. J. Kováříčkem na dramatické fakultě UNSW s literárním večerem nazvaným KDY Ž TAD Y JET O JAK SIZKORVENÉ a inspirovaným tvorbou Josefa Škvoreckého, rotného v záloze a spisovatele českého. J. K. pokračuje v programové poznámce.

Nechceme tímto pořádem stavět J. Škvoreckému pomník- pan spisovatel je totiž mlad a zdrav, chválabohu.

Chceme jen svými skromnými silami vyjádřit upřímný obdiv jeho uměleckému talentu i lidské osobnosti.

A chtěli bychom zároveň probudit zájem širší veřejnosti o Škvoreckého úsilí, věnované otázkám čs. literatury v exilu - nakladatelský Publishers 68 jest konkrétní formou těchto snah.

Na programu účinkovali: Jana Rich (Reichová), Olivér Fiala, Ivan Kolařík (z Melbournu), Miloš Bittman, Jaroslav Kováříček, scénář napsal a pořadem provázel Aleš Nebeský (z Melbournu), technická spolupráce: Ludvík Mlček a Alexandra Kováříčková. Diapositivy navrhl a vytvořil, zároveň i hudbu citlivě vybral Aleš Nebeský.

Program byl uměleckým úspěchem této skupiny, i jejím předposledním veřejným vystoupením v Sydney.

1973

SVU-Sydney zahájila druhý rok své existence kulturním pořadem, který byl slibným pokračováním dosavadních programů. Jenak pro náročné zaměření, které si autorka tohoto večera Ludmila Krajíčková vytýčila a také pro zájem mladé generace pokračovat v zahájené činnosti i v budoucnu. Program byl prvním z nové serie pozdějších oblíbených pásem nazývaných SETKÁNÍ S BÁSNÍKEM - K.J. Erbenem. H D uveřejnil 2. 4. 1973 tento příspěvek.

SETKÁNÍ S NADÁNÍM

Pod záštitou SVU-Sydney konal se 16. 3. 1973 v hudebním sále University of NSW kulturní večer, který je možno považovat za významnou krajanskou událost a který byl silným zážitkem pro 60 přítomných krajanů. Ludmila Krajíčková si zvolila K. J. Erbena a ve spolupráci s koncertním pianistou Tomášem Chvojkou, uměleckým fotografem Pavlem Šindelářem a za pomocí Miloše Bittmana, Štefana Knoerlese a Petra Schramka se podařilo této mladé umělkyni dosáhnout estetického účinku vynikající citové hloubky a širokého intelektuálního rozměru.

Nebyla to jenom upřímná láska a porozumění pro mistrovství Erbenova slova, která ji vedla k velmi působivé interpretaci profesionální úrovně, ale ve vyváženém použití kritických úryvků, jak se jeví Erbenova tvorba jeho současníkům i pozdějším literárním kritikům, je patrná její znalost celého Erbenova díla a jeho významu v širším rámci literárních dějin.

SPOLEČNOST PRO VĚDY A UMĚNÍ

SETKÁNÍ S BÁSNÍKEM

KAREL JAROMÍR ERBEN

SYDNEY, 16-3-1973

Ukázky z Erbenovy tvorby, jeho lidové balady, básně a písni se zatřptyly v jejich prosté a jasné kráse, podmalovaný virtuózním klavírním uměním Tomáše Chvojky. Jeho podání skladeb Vítězslava Nováka, **PÍSNĚ NOCI MĚSÍČNÍ**, stejně jako Smetanovy **POLKY** a **FURIANTA z ČESKÝCH TANCŮ** doplnilo tématickou náplň Erbenových slov a dalo celému večeru další uměleckou dimensi.

Fotografické záběry Pavla Šindeláře a jeho působivá práce se světem zvýšily uměleckou úroveň tohoto jedinečného pořadu. Celková stylistická úprava místnosti s motivem velkého Erbenova portrétu a zvláštní osvětlení klavíru, křesla, stolku a záclon vytvořily okouzlující intimní prostředí pro vděčné obecenstvo.

Mé dojmy jsou osobní a chci k nim přidat ještě jeden osobnější. Ti z nás, kteří se rozhodli pro návštěvu tohoto večera se setkali nejenom s Erbenem, ale navíc s inteligencí, nadšením, citovostí a touhou mladých lidí, kteří se chtějí umělecky vyjádřit. SVU se zde dostává nejblíže svému poslání takovou snahu podporovat a dále ji rozvíjet. Tomáši Chvojkovi by mělo být umožněno představit se daleko širší veřejnosti jako klavírní virtuóz. Šindelářovy umělecké fotografie si zasluhují výstavu a dostupnost zajemcům. Ludmile Krajíčkové by měla být dána možnost dalšího hereckého rozvoje.

Setkání s nadáním těchto umělců je pro mnohé z nás jedinečným kulturním zážitkem, ale zároveň i závazkem. I když počet návštěvníků je relativně malý, je zde důkaz o tom, co se dá udělat téměř bez prostředků, s nadšením, nadáním a nezískanou organizací.....

Po tomto večeru ŠVU pomáhala Pavlu Šindelářovi s propagací jeho fotografické práce a počala organizovat veřejný koncert Tomáše Chvojky. Ludmila se provdala a pod jménem Knoerlesová spolupracovala s SVU až do ukončení studia a udělení hodnosti B.A. (Arts) na UNSW, kde byla jejím hlavním oborem divadelní literatura a divadelní praxe.

27. dubna 1973 se uskutečnila přednáška M.A. Vališové, B.Sc. (Biology) na téma **NOVÉ POHLEDY NA PROBLÉM LÉČENÍ RAKOVINY**. Byla to první přednáška ve slovenštině a její obsah našel dobrý ohlas mezi posluchači. Výbor se rozhodl, že populárně vědecké přednášky budou plánovány pravidelně.

25. května 1973 bylo opakováno pásmo poezie **SETKÁNÍ S BÁSNÍKEM K. J. ERBENEM**, kterého se zúčastnilo 30 krajanů.

22. června 1973 přednášel Pavel E. de Detrich, opět slovensky o vlastní genealogické práci AB ANNO 1230. Přednáška vzbudila z několika důvodů velký zájem a polemiku v Hlase domova, kde byla otisklána 14.5.73 dost osobně pojatá, slovensky psaná kritika pod pseudonymem Drastík, 28.5.73 de Detrichova odpověď a 9.7.73 posudek člena výboru SVU.

PROGRAMME

Czechoslovak Society of Arts and Sciences
in Sydney
presents

Ludwig van Beethoven
(1770 - 1827)

Sonata in F Minor
("Appassionata") Op. 57
Allegro assai
Andante con moto
Allegro ma non troppo

Frederick Chopin
(1810 - 1849)

Study in C minor Op. 10
("Revolutionary") No. 12
Study in A minor Op. 25 1

PIANO RECITAL
Thomas Chvojka

INTERMISSION

Vítězslav Novák
(1870 - 1949)

"Songs of the Winter Nights"
— Song of the Moon Night
— Song of the Stormy Night
— Song of the Christmas Night
— Song of the Carnival Night

Sergei Rachmaninov
(1873 - 1943)

Prelude in B Minor
Op. 32, No. 10

Antonín Dvořák
(1841 - 1904)

Furiant from the
"Poetic Moods"

Bedřich Smetana
(1824 - 1884)

Polka in A Minor

Furiant from the
"Czech Dances",

Admission: \$2 Adults
\$1 Students and Children

No reservations, tickets available at the Hall
from 7 p.m.

... Ti z nás, kteří měli příležitost posoudit genealogickou práci AB ANNO 1230, došli k názoru, že jde o kompetentní vědecké dílko, jemuž osobní názory Drastiska, otištěné nedávno v HD a zdůrazňující nedostatky anglického překladu nemohly akademicky ublížit. Přátelé a členové SVU, kteří přišli na jeho přednášku O ERBOCH A GENEALOGICKOM BÁDÁNÍ, se přesvědčili o jeho rozsáhlých vědomostech v tomto oboru. Jeho postoj a pojetí je v solidní vědecké tradici. Ve své přednášce Pavel de Detrich vysvětlil dnešní stav a cíle studia genealogie po celém světě a popsal potíže spojené se studováním této discipliny. Jako příklad uvedl svou vlastní práci AB ANNO 1230. P. de Detrich je rozhodnut pokračovat v započatém studiu v Anglii, kam bude brzy z Austrálie odcházet. Jmérem SVU v Sydney a všech, kteří o jeho práci vědí, mu přejeme hodně vědeckého úspěchu v budoucnosti.

17. července byl uspořádán první veřejný klavírní koncert Tomáše Chvojky, studenta pražské a absolventa sydneyské konzervatoře v St.James Hall, 169 Phillip St., Sydney. Program pozůstával ze skladeb Beethovena, Chopina, Nováka, Rachmaninova, Dvořáka, Smetany a byl navštíven 160 krajany a australskými hosty.

Mimo jiných novin The Sydney Morning Herald uveřejnil tuto recenzi 18. 7. 1973:

Thomas Chvojka, a 24 year-old Czech pianist who since coming to Australia in 1969 has continued studies with Alexander Sverjensky, Majorie Hesse and Nancy Salas, undertook a well-attended recital in St. James Hall last night.

His talent showed itself in short, basically poetic pieces of no great complexity, such as Rachmaninov's PRELUDE Op. 32 No 10 and to four SONGS OF THE WINTER NIGHTS by his compatriot Vitezslav Noyak, but elsewhere he earned marks for trying rather than achieving.

The technique, sense of unifying structure, memory or feeling for contrast needed in Beethoven's APASSIONATA sonata are still beyond his grasp, and even Chopin's REVOLUTIONARY ETUDE was quelled by lack of strength and attack.

There is plenty of work ahead before Thomas Chvojka can be hailed as a rising star in the local pianistic firmament.

Je třeba dodat, že autor recenze byl jeden z nejpřísnějších hudebních kritiků v Sydney, že sydneyské pianistické prostředí je na světové úrovni, že koncert byl přijat krajanskou veřejností velmi příznivě. Byl to zasloužený úspěch pro mladého Chvojku, který pokračoval úspěšně ve své kariéře jako pianista a později jako učitel hry na klavír.

zve zájemce na

»Vzpomínkový večer na Egona Hostovského«

Ve středu, dne 19. září 1973 v 7 hod. 30 min.

University of N.S.W.

School of Drama

Těšíme se na Vaši účast.
Pozyte své známé.

Anzac Parade - Kensington
(vjezd z Barker St.)

- Ludwig -

VZPOMÍNKOVÝ VEČER

NA EGONA HOSTOVSKÉHO

Zářijový pořad Společnosti pro vědu a umění v Sydney byl věnován dílu a literárnímu odkazu Egona Hostovského, jednoho z nejvýznamnějších spisovatelů čs. exilu, který zemřel 7. května letošního roku v New Yorku ve věku 65 let.

Pořad připravil dr. Jan Jirásek ve spolupráci s Ludmilou Knörlesovou a Milošem Bittmanem, kteří přednesli ukázky z autorových děl. Jednoduchá smuteční výpráva ve studiu fakulty School of Drama při universitě NSW s portrétem autora a inscenací hudby českých skladatelů daly celému večeru důstojný ráz.

V prvé části večera zabýval se dr. Jirásek vlivy Hostovského mládí, prožitého v Hronově, léty studií v Praze a ve Vídni a začátky jeho spisovatelské práce. Bylo při tom vzpomenuto jeho literárních setkání s F. X. Šaldou, Josefem Horou, Františkem Halasem a dalšími osobnostmi pražského kulturního světa, působení v diplomatické službě a jeho první cesty do emigrace přes Belgii, Holandsko, Francii a Portugalsko do Spojených států amerických.

Druhá část programu zachytily Hostovského život po válce, jeho krátký pobyt ve vlasti, diplomatické působení v Oslo a jeho druhou emigraci po roce 1948 do USA, jejichž se stal občanem. A ovšem jeho literární dílo, které zahrnuje více než dvacet románů, novel, dramat a sbírek povídek přeložených do patnácti jazyků a které reprezentuje životní tvorbu téměř 45 let.

V bibliografických poznámkách a výnátcích z děl byl jasné zřetelný profil Hostovského — člověka a Hostovského — spisovatele, křehké bytosti trpící bolestmi současného světa, v literární tvorbě pak světoobčana v plném smyslu slova, vždy však citlivě naslouchajícího hlasu pokoreného domova, který nepřestal být hlavním zdrojem jeho spisovatelské inspirace. "Byli jsme oba zrozeni k lomu, abychom sedávali v podvečer u rodinných pramenů domova", piše Egonu Hostovskému jeho přítel Jan Čep. "Bylo nám souzeno jinak. Nás úděl je však údělem poutníků, nikoliv tuláků a poběhlíků na zemi."

Dr. O. Fiala

"HAZ SONOVA"
29/073 Č 22

31. července 1973 byla uspořádána beseda s českým katolickým knězem, Otcem V. Ondraškem, M.A., B.T., S.D.B., za účasti jeho indických přátel, pod názvem 23 LET MISIONÁŘEM V INDII. Otec Ondrašek byl velmi oblíben mezi krajany, navštěvoval večery SVU a jeho vyprávění upoutalo pozornost a zájem o jeho práci. Zůstal až do konce života příznivcem a spolupracovníkem naší Společnosti.

21. srpna 1973 se u příležitosti 5. výročí invaze do Československa SVU zúčastnila první veřejné demonstrace na schodech sydneycké radnice. Přítomni byli zástupci Sokola a jiných organizací. Nebylo nás mnoho, ale když mezi pátou a šestou hod. odpoledne byl rozvinut transparent FREE ČESkoslovenský, který pokryl celou délku velkého radničního schodiště, s československým praporem uprostřed, stovky aut a pěších, vracejících se z práce a jdoucích do metra zaznamenali tento důstojný protest. Demonstranti stáli mlčky po celou dobu demonstrace.

22. srpna 1973 přednášel psycholog Štefan Knoerles, Slovák, který opustil ČSSR po invazi v 1968 a začal učit na sydneycké universitě, na téma DUŠEVNÉ ZDRAVÍ A SPOLOČNOST. Obsah přednášky byl velmi odborný a uspokojil zájemce, kteří přednášku navštívili.

19. září 1973 VZPOMÍNKOVÝ VEČER NA EGONA HOSTOVSKÉHO.
HD referoval 29.10.73:

Zářijový pořad SVU - Sydney byl věnován dílu a literárnímu odkazu Egonu Hostovského, jednoho z nejvýznamnějších spisovatelů čs. exilu, který zemřel 7. května letošního roku v New Yorku ve věku 65 let.

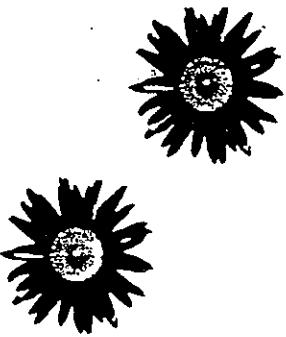
Pořad připravil dr. Jan Jirásek ve spolupráci s Ludmilou Knoerlesovou a Milošem Bittmanem, kteří přednesli ukázky z autorových děl. Jednoduchá smuteční výprava ve studiu School of Drama UNSW, s portrétem autora a inscenační hudba českých skladatelů daly celému večeru důstojný ráz.

V prvé části večera se zabýval dr. Jirásek vlivy Hostovského mládí, prožitého v Hronově, léty studií v Praze a ve Vídni a začátky jeho spisovatelské práce. Bylo při tom vzpomenuto jeho literárních setkání s F.X. Šaldou, Josefem Horou, Františkem Halasem a dalšími osobnostmi pražského kulturního světa, působení v diplomatické službě a jeho první cesty do emigrace přes Belgii, Holandsko, Francii a Portugalsko do Spojených států amerických.

Druhá část programu zachytily Hostovského život po válce, jeho krátký pobyt ve vlasti, diplomatické působení v Oslo a jeho druhou emigraci po roce 1948 do USA, jejichž je občanem. A ovšem jeho literární dílo, které zahrnuje více než dvacet románů, novel, dramat a sbírek povídek přeložených do patnácti jazyků a které reprezentuje životní tvorbu téměř čtyřiceti pěti let.

V bibliografických poznámkách a výňatkách z děl byl jasně zřetelný profil Hostovského - člověka a Hostovského - spisovatele, křehké bytosti, trpící

Government presented a bill to "Sokhni" made public; very representative of present Indian conditions.

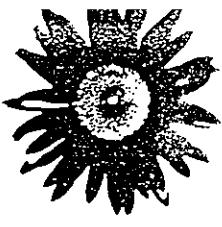
Setkání s básníkem

František Hrubín

March 1911
Dove Hill, a short time before a frost
a small plant grew green
Photograph from Mr. Bissell

(*Le Roman de Béthune*)

14. prosince 1973

bolestmi současného světa, v literární tvorbě pak světoobčana v plném smyslu slova, vždy však citlivě naslouchajícího hlasu pokořeného domova, který nepřestal být hlavním zdrojem jeho spisovatelské inspirace. "Byli jsme zrozeni k tomu, abychom sedávali v podvečer u rodinných pramenů domova" píše Egonu Hostovskému jeho přítel Jan Čep. "Bylo nám souzeno jinak. Naš úděl je však údělem poutníků, nikoliv tuláků a poběhlíků na zemi".

Literární večery tohoto typu se staly populárními mezi 50 - 60 ti pravidelnými návštěvníky. Večery končily podáváním kávy, čaje a záusků. Miloš Černý, pravidelný návštěvník, přispíval k příjemné náladě dobrotami ze svého cukrářského závodu. Na některých večerech se podávalo i víno a besedovalo se.

Plukovník Jan Novák, legionář, žurnalistka, člen několika krajanských organizací, mezi nimi i SVU, první Čechoslovák v NSW, který obdržel M. B. E. neúnavně pracoval pro čs. kulturní a politický vývoj v emigraci.

23. října 1973 přednášel o SIBIRSKÉ ANABAZI ČESKOSLOVENSKÝCH LEGÍL. Večer byl vzpomínkou na výročí 28. října a mezi návštěvníky byli zástupci Obce legionářské, Sokola a jiných organizací.

14. prosince 1973 se konal druhý pořad SETKANÍ S BÁSNÍKEM FRANTIŠKEM HRUBÍNEM.

Ukázky z tvorby připravila a přednesla opět Ludmila Knoerlesová. V podání Tomáše Chvojky zazněly v první části programu Preludium b-moll a Preludium cis -moll Sergeje Rachmaninova a v druhé části čtyři věty "V mlhách" Leoše Janáčka. Autorce pořadu se podařilo přednesenými biografickými postřehy a vybranými ukázkami nastřinit jasný profil Hrubínovy literární tvorby. Její intelektuální a citová blízkost k Hrubínovi se projevila v recitaci poezie psané pro děti a v ukázkách básníkova hledání smyslu života a lidskosti.

Jedinečným zážitkem bylo její podání vánoční balady "Lešanské jesličky" napsané Hrubínem v r. 1971 těsně před smrtí a věnované Jiřímu Trnkovi. V tradici Erbena a Nerudy, Hrubín v tomto dílku vytvořil zcela nový prismatický pohled na vánoční téma Josefova útěku s rodinou do Egypta, plného nejistoty, strachu, nedůvěry, perzekuce a lidské slabosti, projektovaného do sněhem zavátého, českého venkovského prostředí. V zrcadle Hrubíncova jazykového mistrovství skoro mizí rozdíl mezi skutečností a neskutečností a zůstává hluboce procítěný lidský zážitek.

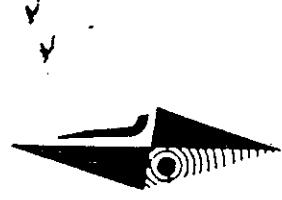
Integrální částí pořadu byla Chvojkova kompetentní interpretace Rachmaninových skladeb. Nejdůsobivěji ale vyzněly Janáčkovy věty "V mlhách", které skvěle doplňovaly tématiku Hrubínových "Lešanských jesliček".

V tomto ohledu vyvolala znova velkou pozornost fotografická výprava Pavla Šindeláře pro jeho citovou schopnost vyjádřit visuálně velmi jednoduchými prostředky tématickou složitost Hrubínova díla.

Sobota 22. prosince 1973 - 8 hod. večer
Theatre - School of Drama
University of N.S.W., Sydney - Kensington

BUMERANG:

Českosl. Svobodné
Studio
BUMERANG
Sydney

*Kudy se jede
k u Bettému...*

Technická spolupráce:

A Kováříčková a E. Keller

Milas zvonů těhne nad závějí
a v hálce tiše zaniká
dnes všechny struny v srdci znějí
a ráčnost se jich dotýká....."

Pořadem čtení, vyprávění i hudby
chceme vám i sobě při pomenout
Vánoce tak jak jsme je prožívali
doma - v teple rodinného kruhu,
v rychlém světle svíček na stromku,
v roesil koled.

Chladným sněhem jsou zaváty naše
vánoční stony doma;
nechť naše vzpomínky na české Vánoce
jsou pod australským sluncem
o to milejší.

POKOJ VŠIM LIDEM DOBRÉ VŮLE NA ZEMÍ!

P. G. 1974

Bumerang, P.O. Box 218, Kingsford
N.S.W. 2032

22. prosince 1973 závěrečný vánoční pořad roku, nazvaný KUDY SE JDE KU BETLÉMU byl připravem Čs. svobodným studiem Bumerang . Pořad čtení, vyprávění a hudby připomněl vánoce, jak jsme je prožívali doma - v teple rodinného kruhu, v něžném světle svíček na stromku, v poezii koled. Večer byl velmi vděčně přijat krajany, kteří přeplnili divadelní studio na School of Drama. Dal podnět k pravidelným vánočním programům budoucích let.

1974

Činnost v r.1974 započala uveřejněním ZPRÁVY SVU - SYDNEY (HD , 21. 1. 74).

Recenze závěrečného programu v loňském roce je příslušností k zhodnocení dosavadní činnosti SVU v Sydney. Ne pro zjištování zásluh, ale pro několik reálných a pravdivých závěrů pro činnost další. Dvouleté období existence místní skupiny SVU v Sydney především potvrdilo životaschopnost nové organizace - nové v australských podmínkách - která si klade za cíl kulturní činnost ať uměleckého či vědeckého rázu. Jen za rok 1973 bylo připraveno 10 programů, došlo k setkání se členy na Novém Zélandu a v Perthu, je udržován styk s organizacemi stejného zaměření v zahraničí, nemluvě o řadě seznámení k nimž došlo na domácí půdě mezi návštěvníky vědeckých přednášek, večerů poezie nebo klavírního koncertu.

Současně s poděkováním krajanské veřejnosti za zájem o podobnou činnost je možno vyslovit i otázku jak pokračovat v budoucnu, aby podpora publika odpovídala snaze a úsilí těch, kteří programy připravují. Název SVU sám může znít poněkud akademicky a poskytovat rychlou omluvu předem, ale obsah společenských večerů tuto obavu vyvrací. Co je akademického na uměleckém přednesu poezie a hudby nebo populárně zaměřené přednášce?

Mnoho úvodníků na stránkách krajanského tisku bylo napsáno, že není vždy důvod být spokojen nad stavem vědomí sounáležitosti mezi námi exulanty, kteří by měli nejsnáze nalézt společnou řeč v národní kultuře a jejím uplatňování v novém prostředí. Nemají však asi podobné starosti ti z našich řad, kteří dělbu práce v krajanských organizacích chápou tak, že malá skupina za cenu vlastní oběti celku něco dává za protihodnotu malého vděku a nekonečné kritiky pasivní většiny.

I my máme svou "silent majority" nadanou na straně jedné silně vyvinutým smyslem pro vlastní prospěch, na straně druhé pak značnou dávkou pohodlnosti a lhostejnosti pokud jde o věci obecné t.j. vcelku s nepatrným konstruktivním přínosem svému okolí. A přece jsme měli kdysi každý z nás ať před pěti nebo dvacetipěti lety silný motiv a dobrý úmysl přispět společné věci. Třebas jen zájem a podporu toho, o co se pokoušejí druzí.

Tato kritická zmínka však není hlavním účelem této řádků. Účelem je spíše zjištění, které je povzbuzením do budoucna, že SVU v Sydney našla své místo mezi krajanskými organizacemi a že bude ve stejném složení jako v roce

CZECHO-SLOVAK SOCIETY OF ARTS & SCIENCES

PRESSENTS:

by J.W. Peart

SPIRITS OF LIFE

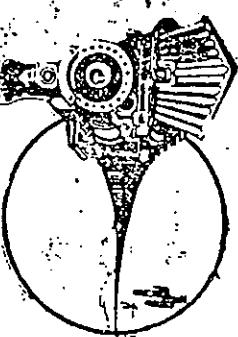

ANNOUNCING

60 YEARS OF JAZZ DEVELOPMENT IN RECORDINGS OF THE FOLLOWING JAZZ MUSICIANS, GROUPS AND ORCHESTRAS FROM CZECHOSLOVAKIA:

JAN HAMMER, Jr., (formerly of "Junior Trio", later of "Ahevišná Orchestra", recently with Billy Cobham), MIROSLAV VITOUŠ (formerly of "Junior Trio", later of "Weather Report"), SALONKAPPELLE HLADÍŠČ, THE GRAMOKLUB ORCHESTRA, R.A. DVORSKÝ ORCHESTRA, EMIL LUDVÍK HOŘÍ QUINTET, KAREL VLACH ORCHESTRA, RYTMEUS 48, TRADITIONAL JAZZ STUDIO, STUDIO 5, SHQ, REDUTA QUINTET, KAREL KRAUTGARTNER, PRAHA DIXIELAND, METRONOM JAZZ STUDIO, JAZZ TRIO, JAZZ COMBO USTÍ NAD LABEM, FERDINAND HAWLIK ORCHESTRA, ČESkoslovenská Jazz Band, JAN HAMMER, SR., GUSTAV BROW ORCHESTRA, ALL STARS & others

UNIVERSITY OF N.S.W.,
School of Drama,
Anzac Parade, KENSINGTON,
(car entry
from Baker Street)
SATURDAY, 23 MARCH, 1974,
7:30 p.m.
(Admission \$1.00.)

minulém a s reálným odhadem svých možností pokračovat ve své činnosti a vítá při tom zájem všech krajana o kulturní programy připravované v roce 1974.
(J. Jirásek)

Prohlášení v Hlase Domova (18.2.74), z podnětu SVU bylo nazváno
ZA SVOBODU VĚDY A UMĚNÍ:

"Běda tomu národu, jehož literaturu přeruší zásah moci: to není pouhé porušení svobody tisku, to je uvěznění jeho srdce, to je přetnutí jeho paměti. Národ si nepamatuje sám sebe, národ ztrácí duchovní jednotu a přes domněle společný jazyk si příslušníci národa přestanou navzájem rozumět."

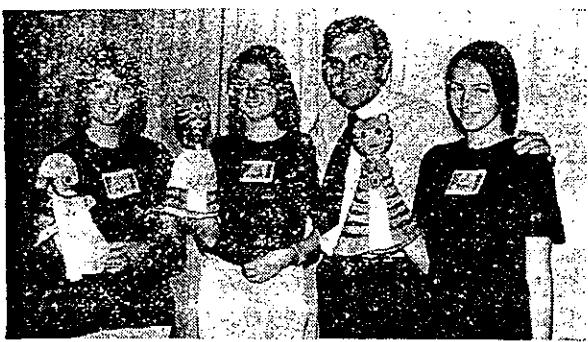
Tato slova byla částí neproslovené slavnostní řeči Alexandra Solženycyna, laureáta Nobelovy ceny. Popisuje vhodným způsobem situaci převládající nyní v Československu, která je odrazem poměrů v Sovětském svazu. Kdyby tento dnešní vývoj pokračoval i nadále, výsledek by mohl být jedině podle předpovědi Solženycynovy.

Členové SVU, kteří se sešli v městě Toronto (Kanada) u příležitosti svého výročí valného shromáždění, důrazně protestovali proti nové vlně perzekucí namířených nejen proti českým a slovenským spisovatelům, ale proti všem umělcům, vědcům, vědeckým pracovníkům a intelektualům všeobecně. Schůze SVU se konala dne 17. listopadu 1973, na výročí onoho dne v r. 1939, kdy nacistické úřady uzavřely české university v Čechách a na Moravě, deportovaly studenty do koncentračních táborů a popravily jejich učitele.

Podobnost událostí tehdy a dnes nám připomíná naléhavost úkolu, aby všichni lidé dobré vůle učinili vše v jejich moci, aby umožnily nový svobodný rozkvět vědy a umění v Československu.

23. března 1974 k 60. výročí českého jazzu J. W. Pear, který pracoval v ABC radiu, připravil v angličtině BIRDS OF FIRE. Ve vlastním programovém letáčku autor podrobně vypsal všechny nahrané ukázky. HD (15.4.74) referoval:

Dvě hodiny, které utekly jako deset minut, výborná reprodukce a výběr více než 50 ukázk z vývoje českého jazzu, vtipný, inteligentní a vědecky pojatý slovní doprovod zaslouží, aby čs. veřejnost byla upozorněna na tento program J. W. Peara. Jeho znalost je encyklopédická, jeho zájem nadšený, jeho zkušenosti v rozhlasové práci jasně vykresleny formou a gradací programu. Na tomto večeru ukázal jak jazz, mezinárodní medium generací 20. století, se zakořenil, rozrostl a vykvetl za sedmdesát let a jak se v něm jedinečně obrážel osudový vývoj národa. Dnešní popularita a mistrovství Jana Hammera, Miroslava Vitouše a jiných v zahraničí dokazují, jakých kvalit čs. jazz dosáhl i přes nesnáze v době německé

Herečky "SYDNEY MAGIC PUPPETS" cez preštváku s predsedom Spoločnosti pre vedy a umenie v Sydney. Od ľava: Eva Pečenková, Barbora D. Vališová, Dr. Oliver Fiala, Zuzka M. Vališová

SYDNEY MAGIC PUPPETS

Na bábkove odpoludnie do St. James Hall v Sydney dne 27. apríla 1974, ktoré bolo organizované "Spoločnosťou pre vedy a umenie", prišlo asi 120 návštěvníkov — detí a dospelých. Ako prvú uviedlo "SYDNEY MAGIC PUPPETS" hru "TIMMY TIGER", ktorá trvá 45 minút. Po nej bola preštváka a ďalšia bola hra "CLOWN IN THE TOY CIRCUS", ktorá trvá 25 minút. Deti i dospelí sledovali obidve hry veľmi pozorne a po každom predstavení "herečky" umožnili detom vidieť bábky zblízka, čo malo veľmi priaznivý ohlas najmä u menších detí, keďže mnohé z nich videli loutkové divadlo a loutky zblízka po prvý raz v živote.

SYDNEY MAGIC PUPPETS sa predstavilo verejnosti v Sydney prvykrát v decembri 1971, kedy na Sydney Univerzite uviedlo svoju prvu premiéru "TIMMY TIGER". Je to voľný prepis pôvodnej bábkovej hry, ktorej autorkou je pol'ská spisovateľka H. Januszewska a je vhodná pre deti vo veku 6-12 rokov. Druha naša hra má názov "CLOWN IN THE TOY CIRCUS" vhodná pre vek 4-8 rokov, tu prvykrát v Austrálii sú použité plošné bábky, ktoré dávajú veľmi štylizovaný pohyb celej hre. Hudbu na obidve inšcenácie komponoval Jaroslav Kováříček, výtvarnú a režijnú časť mala Milena A. Vališová.

jeho "divadelná tvár" — je predovšetkým vyjadrit' morálne hodnoty a to použitím moderných vytvarnych prvkov a scénickej hudby a tak dať detskemu obecenstvu etický a estetický zažitok.

Obecenstvo reaguje na naše predstavenie veľmi pozitívne, dostávame inoho listov a detských kresieb. Je vidno, že deti tu, práve tak ako na celom svete milujú "bábky" i ked' doteraz v Austrálii sa bábkove divadlo realizovalo prakticky iba ako "show" bez uplatnenia klasických divadelných aspektov.

"Herečkami" divadla sú študentky, takže naša aktivita je obmedzená t. č. iba na školské prázdniny hraním v "shopping centres" v Sydney, na "parties" v kluboch a veľmi zriedka v súkromných domoch na oslavách narodenín ap.

Radi by sme sfomovali skupinu, ktorá by ako putovné divadlo jazdila po školách. Tak isto sme robili veľmi uspešne pokusy s natáčaním našich "bábok" na farebný film. Avšak všetka takáto činnosť vyžaduje finančné investície a preto "SYDNEY MAGIC PUPPETS" pracuje vo veľmi skromných podmienkach. Veľmi by sme ľutovali spoluprácu a návrhy na učinnejšie sa uplatnenie v australskom prostredí.

Milena A. Vališová

Deti, maminky a "bábky" po predstavení "TIMMY TIGER"

okupace a za satelitních let. Jaký pokrok v pojetí a formě v přirovnání s "Rhapsody-Rag" hránou Hládischovou salonní kapelou kolem 1913, jaké procesí jmen: Jan Šíma, E.F.Burian, Jaroslav Ježek, Kamil Běhounek, Emil Ludwik, Karel Vlach, Ladislav Habart, Rytíř 48, Gustav Brom, Karel Krautgartner, Studio 5, SHQ Ferdinand Havlík, Metronom, Leo Slezák, Rudolf Rokl, Václav Zahradník, Rudolf Dašek, Jiří Stivín, Šest Strýců - jaká živost a radost z tvorby. Tento program si nesmíte nechat ujít. SVU bude opakovat BIRDS OF FIRE v sobotu 29. června 1974 v sále School of Drama, UNSW.

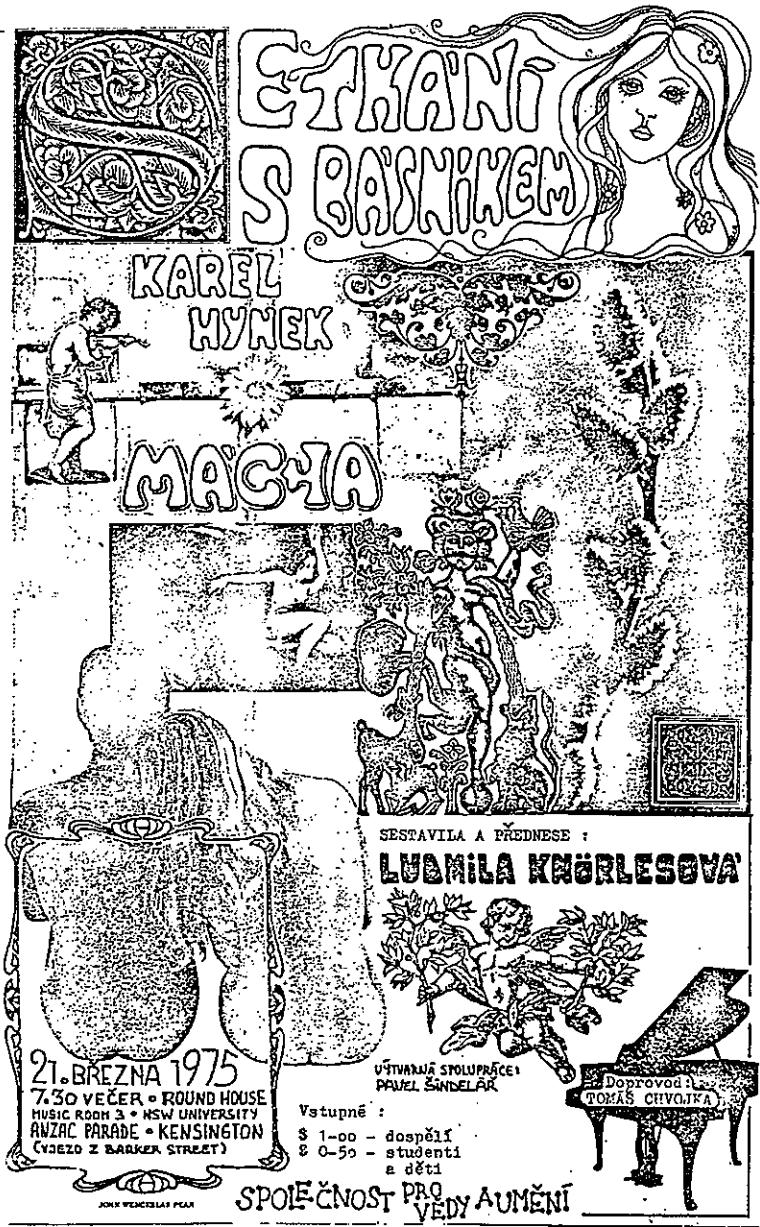
A program měl další reprisu, opět velmi dobře navštívenou, zejména mladšími krajany, 23. srpna 1974.

27. dubna 1974 SVU - Sydney uvedla loutkové představení Mileny Vališové SYDNEY MAGIC PUPPETS v St. James Hall, Phillip St., Sydney. M. Vališová, která pracovala na universitě Macquarie, založila divadélko ve volném čase. Vyučila své dvě dcery a jednu jejich kamarádku, vyrábila loutky, byla architektkou i spolustavitelkou jeviště a výprav, technického zařízení a nakonec i organizace představení a zájezdů. Vališová založila svůj soubor v r. 1970, na základě svých zkušeností v Evropě, kde se zúčastnila mnohých soutěží a mezinárodních festivalů, jako členka UNIMA (Union Internationale De La Marionnette). Představení pro SVU se uskutečnilo po zájezdu souboru na Fiji na pozvání Fiji Arts Council. Činnost souboru byla několikrát dokumentována australskými novinami. HD přinesl autorčinu recenzi 24.6.74.

1975

21. března 1975 byl zahájen další rok činnosti SVU novým programem Ludmily Knoerlesové SETKÁNÍ S BÁSNÍKEM KARLEM HYNKEM MÁCHOU. HD (14.4.1975) otiskl recenzi, která je zde shrnuta do několika bodů...

Ludmila Knoerlesová, Tomáš Chvojka a Pavel Šindelář, toto trio mladých umělců si již svým prvním programem zajistilo obdiv, úctu a vděk všech účastníků večera. Obdiv vychází z poznání, že se zde posluchač setkává s umělci, kteří nezíštně, bez honorářů přináší plody své práce v co nejdokonalejší formě v daných podmírkách. Ludmila Knoerlesová má vysoce vyvinutý cit jak pro lyričnost a romantičnost, tak i pro existencionální filosofii Máchovy tvorby. Z výnatků jeho prózy, v ukázkách z "Cikánů", dopisů, záznamů současníků a úryvků z básní vytvořila autorka portrét a profil Máchy - člověka a básníka - eminentně moderního a hovořícího přímo k dnešku... Ludmila Knoerlesová má inteligentní estetické porozumění bohatosti češtiny a její pečlivý přednes

zapůsobil na mě tím více, že byl doprovázen citlivostí a virtuositou Tomáše Chvojky, který přednesl čtyři věty Chopinovy Sonáty b-moll, op. 35: Grave, Scherzo, Marche fune bre a Finale presto. Chvojkova interpretace, poznámená technickou vyspělostí a jistotou, zapůsobila právě svou moderností, zejména v Doppio movimento a Finale presto.

Pavel Šindelář ve svých fotografických studiích dovede velmi jednoduchými prostředky soustředit pozornost na základní motiv celého večera. Perokresba hlavy Mácha, rozdělená do fotografických segmentů obklopujících centrální záběr Máchovy kresby trosek hradu Bezdězu, přináší obrazové asociace v několika symbolických vrstvách. Vidinu Mácha jako moderního "drop-out", člověka rozpolceného, ztraceného, izolovaného, exulanta ve vlastní zemi a ve vlastním těle, zoufajícího a doufajícího básníka, který hledá v romantickém ideálu nedávné a dávné minulosti - vlastní a národní - odpověď k otázkám reálné existence: Kdo jsem a kam patřím?

Umělecká kompozice takového rázu a kvality požaduje úctu a vděk nás všech těmto třem nezíštným a nečitádostivým mladým lidem, kteří ze sebe dívají to nejlepší, co máme v naší exilové společnosti: lásku, citlivost, porozumění a poučení.

18. dubna 1975 byla na pořadu první cestopisná, diapositivy doprovázená přednáška dr. Karla Sudka VÝSTUP NA KALA PATTAR V HIMÁLAJÍCH. Dr. Sudek, který měl advokátní kancelář v Sydney, byl náruživým cestovatelem a jeho dojmy vyšly v Hlase Domova pod několika názvy v plném znění. Autor byl velmi dobrým vyprávěčem a tato první beseda s ním zaručila úspěch jeho dalších vystoupení.

H D (12.5.75) psal:

Beseda byla velmi početně navštívena. Vtipné vyprávění a vysvětlování dr. Sudka, soustředěné kolem mnoha předvedených diapositivů, bylo doprovázeno otázkami a úsměvy mladých i starších posluchačů, kteří obdivovali výstup a sestup. Velký zájem vzbudila též sbírka vystavovaných map a folklóru z Himálají. Mnoho posluchačů vyslovilo zvláštní zájem o podobné pořady v budoucnosti.

13. června 1975 byla uvedena druhá přednáška Otce Vladimíra Ondráška BŮH A NÁBOŽENSTVÍ V MĚNÍCÍM SE SVĚTĚ. HD (23.6.75) referoval:

Otec Vladimír Ondrášek v pečlivě připraveném výkladu porovnával současné pojedy víry a církve s historickým vývojem a naznačil rovněž nové trendy v teologickém učení katolické církve. Velkou změnu proti minulosti znamenají ekumenické tendenze nabývající rostoucího významu v dnešním životě křesťanských církví.

VÝSTUP NA KALA PATTAR
V HIMALAJICH

Dr. C. R. SUDERK,

sydney

SPOLEČNOST PRO VĚDY A UHEDY
V SYDNEY

ZVE ZJÍZDY CE NA PRÉSENCE V KU
BEN. SUAKA

WYSTUP NA KALA PATTAR V HIMALAJICH
SOPROVAZENOU ZAREVNAMI VUTAKO-SIVY
V PÄTER ANE 18. XUŽNA 1975 V 7.30 hod.
SOMOBL OT YAKA, UNIVERSITY OF NEPAL,
ANNEHE HAE, KENISINGTON (VÝŠKA 2
VÝŠKA): 5.1.

SOYENI A JET

Výklad byl názorně dokumentován zajímavými ukázkami vývoje církevního zpěvu od rorátů přes umělé skladby velkých mistrů až do moderní melodie s prvky pop music. Za to vděčíme Pěveckému spolků sv. Václava, sbormistru Karlu Šindelářovi a Daně Černé, která doprovázela na varhany. Živá diskuse potvrdila zájem o závažný námět a přednášejícímu a účinkujícímu patří dík za úspěšný večer.

Členka SVU Miluška Šimková měla zásluhu na uskutečnění koncertu pěvců sydnejské Opery dne 6.7. pro místní TJ Sokol, jehož výtěžek byl věnován na výstavbu Národního domu. Tento program byl k disposici Společnosti, ale byl věnován Sokolům jako příspěvek k oslavě 25. let založení Sokola v Sydney.

22. 8. 75 (UNSW) STACCATO PŘIPOMÍNEK pořad k výročí invaze v srpnu 1968 připravil J.Kováříček.

2. listopadu 1975, MUDr. Bohuše Jarošová pokračovala v serii populárně vědeckých přednášek, jak o tom referoval Hlas Domova.

Nebylo vhodnějšího námětu než který si zvolila v tomto období roku MUDr B. Jarošová pro svou přednášku **ÚČINKY SLUNEČNÍHO ZÁŘENÍ NA LIDSKÝ ORGANISMUS**, téma tak důležité pro naše životy v Austrálii. V uceleném a systematicky uspořádaném výkladu, doprovázeném diapositivy, uvedla dr. Jarošová názorným způsobem jaké následky má nadmíra slunce pro lidskou pokožku a poskytla praktické rady, jak těmito poměry předcházet. Populárně vědecká přednáška je považována za úspěšnou, jestliže se její odborný obsah neztrácí v příliš populárním výkladu a zároveň ovšem, že-li pro publikum zachována plná srozumitelnost vědeckého námětu. Dr. Jarošová našla tuto správnou míru odbornosti a srozumitelnosti, jak to potvrdil zájem posluchačů a řada dotazů.

Navíc nám věnovala dr. Jarošová ve svém výkladu citlivý dar, téměř jako nový rozměr pro naše setkání - pěknou přesnou češtinu. Dala tím příklad, že je možno vyhnout se s úspěchem používání našeho zvláštního jazyka - čechoaustralskiny, do něhož je tak snadné a pohodlné upadnout v soukromí i na veřejnosti. Máme tedy pro budoucí odborné programy SVU v češtině dobrou míru jak zacházet s naším rodným jazykem.

1976

SVU-Sydney zahájila svou činnost v novém období v pátek dne 12. března 1976 besedou s dr. Oliverem Fialou na námět POHLEDY ZE STARÉHO A NOVÉHO SVĚTA . H D (22.3.76) uveřejnil:

Dr. Fiala byl velmi povolán promluvit na toto téma zásluhou zkušeností a rozsáhlých styků ve svém akademickém oboru, jež obnovil při své nedávné dlouhodobé studijní cestě.

Zvolil pro svou besedu formu osobní zpovědi podané velmi účinným přednesem, při němž použil v prvé části programu i svou vlastní poesii. Dosáhl tak dokonalého kontaktu s posluchači a podařilo se mu vyvolat pravou atmosféru doby, kdy sám před mnoha lety opouštěl vlast, v kontrastu s evropskou realitou současné chvíle. Rovněž jeho postřehy ze Spojených států v druhé části besedy, především z prostředí amerických škol a universit, byly velmi poučné a v mnohem ohledu varující. Naznačil v nich rozsáhlé společenské problémy, před nimiž dnešní svět stojí.

V podtextu besedy, zvláště první její části, bylo možno tušit námět nám všem společný - hledání domova. K němu je potřebí především upřímnosti a pravdivosti, jediné to cesty, která může vést k cíli a uspokojení v otázce tak osobní a citlivé. Zdá se, že se pohybujeme s větší jistotou na půdě nového světa, jakkoliv je to v protikladu s naším původem. Dr. Fiala nás přivedl k těmto otázkám působivou osobní zpovědí. Byl to velmi zajímavý večer.

ANDY A PAMPY (HD 26.7.76.)

Autor úspěšného seriálu vycházejícího po řadu týdnů na stránkách Hlasu domova, dr. K.R.Sudek přišel v pátek 16. t.m. mezi posluchače, které pozvala SVU-Sydney na besedu o autorově putování NAPŘÍČ JIŽNÍ AMERIKOU. Víme nyní již zcela spolehlivě po dvou setkáních s dr. Sudkem, že máme mezi sebou cestovatele, který doveze nejenom podniknout velkolepou cestu, ale také o ní povídět výstižným a neformálním způsobem a rozdělit se o své originální dojmy. Tuto schopnost prokázal autor již ve svém literárním příspěvku, účastníci večera pak měli navíc možnost sdílet zážitky z jihoamerické cesty dr. Šudka na bohaté obrazové dokumentaci, která měla velmi dobrou fotografickou úroveň a přispěla k bezprostřednímu dojmu. Úspěch besedy potvrdila živá debata o cestě, která čtenářům Hlasu domova a účastníkům večera umožnila nahlédnout do života na sousedním kontinentu.

NOVINY V EXILU (H D 26.7.76) byl název přednášky uspořádané 10. září 1976, na níž byl pozván vedoucí redaktor Hlasu domova František Váňa. Ze zemí, kde exil aktivně pracuje, je v řadách českých a slovenských exilových novinářů jen málo jedinců, kteří by mohli na toto téma odpovědně a s přehledem promluvit. Stalo se tak v každém případě v Sydney při večeru, který přesáhl místní rámec a zasáhl do otázek, které se dotýkají čs. exilu po celém světě.

25. výročí existence HD od skromných začátků, kdy byl rozeslán rozmnožený dopis psaný na anglickém psacím stroji bez háčků a čárek až po dnešní noviny, expedované do různých zemí po celém světě, bylo vloni vzpomenuto ročenkou, která je nejlepším dokladem této dlouhé cesty bez mnoha průvodních slov. František Váňa "byl u toho" od první chvíle až do dneška. V Sydney se sice o HD blíže nezmiňoval, ale všechna ta léta redigování novin jistě přispěla k jeho důkladné znalosti exilové žurnalistiky, k celkovému politickému přehledu a k vyváženému pohledu na různá fakta moderní historie.

V debatě, jaká možno říci v Sydney mezi krajany po dlouhou dobu nebyla slyšet pokud se týče otevřenosti a snahy dostat se k závěrům bez přetvárek a iluzí, byly rozebrány otázky, jak a komu předávat vlastní zkušenosti exulantů, jaké je cílové poslání exilu, v čem je rozdíl mezi emigrací a exilem, jak pomoci etnickému vysílání, v čem hledat všechny společné základny pro Čechy a Slováky, jaký je při tom všem význam rodného jazyka a řada námětů dalších.

Vydávání novin je kulturní činnost, která - dělána pravdivě a poctivě - se stává politickou činností, i když to třeba není uvedeno černé na bílé v jejich podtitulku. Význam a dosah večera se dal tušit a byl plně prokázán. Jestliže tedy byla kdy činnost SVU-Sydney blízká svému poslání, bylo tomu tak zcela jistě dne 10.září.

26. listopadu 1976 SVU uvedla večer hudby, poesie a vzpomínek k 50.výročí premiéry první hry V.+ W VEST POCKET REVUE, který připravil Jan Jirásek a přednesl jej společně s Ludmilou Knoerlesovou a dr. Oliverem Fialou, v režii John W. Peara, za hudebního doprovodu Jana Novotného a fotografické výpravy Pavla Šindeláře. Večer měl název

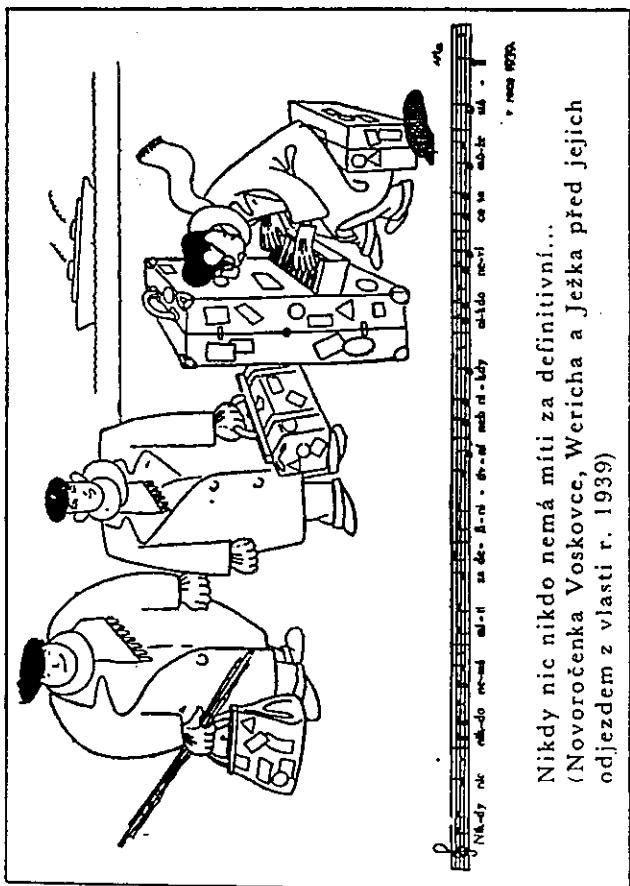
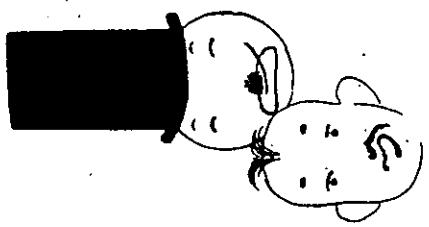
FAUSTOVY SKLENĚNÉ HODINY ANEB CELKOVÝ POHLED NA PRAHU.

Premiéra Vest Pocket Revue se konala v Praze dne 19. dubna 1927, v sálku Umělecké besedy na Malé Straně. Byla první ze šestadvaceti her, které Jiří Voskovec a Jan Werich spolu napsali a hráli v Osvobozeném divadle, dnes symbolu výjimečné generace a příkladu umění, které bylo krásné a účinné zároveň.

Jiří Voskovec napsal v KLOBOUKU VE KŘOVÍ (1964) toto:

Rauštovy
skleněné
hodiny
aneb

CELKOVÝ POHLED NA PRAHU

Nikdy nic nemá mít za definitivní...
(Novoročenka Voskovce, Wericha a Ježka před jejich
odezvou z vlasti r. 1939)

PEAR

"Pokusím se naznačit polohy myslí, ve kterých se mysterium našeho spolu-světa vznáší. Jeho pravá podstata, tak jak je samozřejmá, a beze slov přístupná Janovi a mně, je ovšem nesdělitelná. Aťsi. Však vždy sloužila za spoušť výstřelu, který občas trefil.

Skřítka Pucka, boha Dionysa, ani fauna, po němž zbyla v háji jen chechtavá ozvěna, nikdy nedohoníme. Sotva se nám mihne - než se vzpamatujeme z křečí veselosti, kterou nás poznamenal, je pryč. Jen kozlí ocásek se na okamžík zatetil v mlází..."

Úspěch večera, v malém přeplněném sálku na School of Drama byl neočekávaný. Tentokrát přijeli návštěvníci z daleka široka. Zde je vzpomínka návštěvníka z Canberry, která byla otiskněna v tamníjší BESEDĚ pod zkratkou VK.

Nevědomky jakousi duševní přípravu na večer hudby poesie a vzpomínek k 50. výročí premiéry VEST POCKET REVUE zapříčinil v mé podvědomí důstojný pán Odrašek. Cestou z Canberry do Sydney jsme hovořili o všeličems i o biskupu kardinálu Trochtovi. Neměl to pan kardinál v létech, kdy Voskovec a Werich tvořili svoje první, tenkrát ještě amatérské hry, lehké. Byl studentem teologie v Kroměříži, kde v semináři vládl velice strohý, řádový duch, který mladému, fysicky velmi zdatnému, psychicky výbojnemu a nadanému studentu, jenž rád zpíval a sportoval, nesvědčil. Musel tedy seminář opustit. A tady je spojení, které mi naladilo strunu vzpomínek.

Právě v té Sázavě, místě sv. Prokopa, Čertovy brázdy, studánky se zázračnou vodou a místě pobytu Voskovcova děda a studentských skotačin Jiřího a Jana i mého jinošství působil benediktýnský mnich dr. Klement. Ten se neštastného studenta Trochty ujal a zařídil, aby mohl dostudovat v Litoměřicích. Kluci dobráku důstojnému pánu nedělali nic dobrého: dodnes vidím jeho měkké oči za zlatou obroučkou brýlí, když káral za ucpaný výfuk své Aerovky.

A najednou jsem se ocíl v setmělém sálku, nasloucháje melodicky podmanivému hlasu paní Knoerlesové, která mě slovy Voskovcovými opět, dnes už podruhé, přenesla do Sázavy, Křemencové ulice, Umělecké besedy i Osvobozeného divadla. Chvíle mého mládí, neodmyslitelné od Osvobozeného. Ježkova hudba i písň podmalovávají náladu, Voskovec v hlas nám vypráví i Werich svým dadaistickým vtipem rozesměje posluchače. Spojuvací slovo poutavě zarecitovali autor pásma dr. Jirásek a dr. Fiala.

V + W pokud pracovali spolu, zůstali stále těmi mladými študáky. Nitky studenských vzpomínek obmotává celé jejich vyprávění. Ukazuje i úžasnou propast, která je dělí, když se setkali oba ve Vídni v 1974. Je to nejslabší místo celého pásma, zařazeného snad úmyslně, abychom poznali...

63 West 89th Street
New York, New York 10024

6. ledna 1978

Milý pane Jirásku,

Děkuju Vám ze srdce za přání k Novému roku a přeju i Vám a Vašim drahým všecko krásný.

Veliwe jste mne potěšil kasetou, která byla neobyčejně zdařilá. Jak jste vyšolíchali ten text ze všech možných poměrně nových pramenů - včetně mé desky Relativně vzato, a interviewu s Liehmem, byl pozoruhodný ediční výkon - a myslím, že to snad nějaké posluchače mohlo zajímat. Dali jste tomu rozmanitost, tempo a spád.

Trochu jsem se zděsil, že jste hned ze začátku oznámili mé autorství většiny textu a pak nasadili tu dlouhánskou Marešovu báseň - ale později v pořadu jsem se uklidnil, protože jste mu dali jasný kredit, takže se snad nezdálo, že se vychloubám cizím perím.

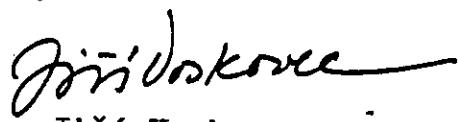
Jenom škoda, že jste neměli přístup k některým novějším projevům Werichovým, což by bylo dodalo na barvě a nebylo tak výlučně z mých citátů.

Poděkuje za mne prosím Vás i ostatním účinkujícím, kteří tak nezištěně a obětavě se propůjčili oslavám V+W. Všichni se náramně činili, a Vaše "diva" mne dojala svým přednesem Faustových hodin, pro kteréžto mladické verše mám hluboko namontovanou osobní slabost. Nikdy jsem je neslyšel z ženského hrdla - a byl to výborný nápad; je to v podstatě milostná báseň s femininí lyrikou, *i když DADA*.

Byl jste velmi laskav, že jste mi přepis nahráni daroval. Budu si jej vážit co pozdrávu a památky od protinožců.

Tak ještě jednou, šťastný 78 Vám všem a mnoho úspěchů.

Srdečně Váš,

Jiří Voskovec

Pan Jan Jirásek
P.O. Box 258
Bondi Beach
NSW 2026 AUSTRALIA

Večer vrcholí meditací Jiřího Voskovce o domově a bouřlivá reakce obecenstva poukázala i na režijní nedopatření tohoto velmi zdařilého, mocně strhujícího večera.

Poutavě působily fotografie Pavla Šindeláře a technicky dokonalé slovo i hudba (Jan Novotný) zapadly do mozaiky představení. Obecenstvo, někteří přijeli až z Melbournu, odměnilo režiséra i ostatní spoluúčinkující dlouhotrvajícím potleskem. (P.S. 150 návštěvníků v sále pro devadesát.) Ještě při štědrém pohostění, podávaném po představení přetrval duch V+W a nikomu se nechtělo domů, protože jak říká Jiří Voskovec:

"...Smích, tu ozvěnu našeho pláče - to křídlo úsměvu co tluče za oknem nočního strachu, nikdy mít v hrsti nebudem. Kdybychom, nedejž bohové - tu sladkou vůni polapili, bylo by na světě po strandě."

Dopis Jiřího Voskovce, kterému byla kazeta představení poslána autorem páisma je uveden na protější stránce.

1977

Prvním programem v r. 1977 byla další přednáška lékařky MUDr. Bohuše Jarošové na téma CHOROBY MODERNÍHO VĚKU: SRDEČNÍ INFARKT, která se konala 1. dubna. V pečlivě připraveném výkladu doprovázeném diapositivy se MUDr. Jarošová zaměřila na podmínky a příčiny srdečního infarktu i na preventivní a léčebné zádkroky této nemoci. Kolem padesáti účastníků pokládalo její přednášku za obsahově velmi informativní a jejich zájem se projevil v dotazech.

13. května 1977 měla SVU na svém pořadu představení moderní české hry provedené anglicky souborem Green Room Society z dramatické fakulty, který byl jedním ze sydnejských divadel malých forem. GRS inscenovala v pěti letech svého trvání mnoho experimentálních programů, některé z nich i pro širší veřejnost v Sydney. Premiéra Topolovy hry HODINA LÁSKY v překladu Ludmily Knoerlesové, která se stala posluchačkou na School of Drama, byla významným dramaturgickým příspěvkem sydnejskému divadelnictví. Hra byla adaptována M. Donemanem, který též režíroval, Ludmila Knoerlesová hrála ELU. H D uveřejnil podrobnou recenzi v níž byl dán nástin celé Topolovy tvorby a jeho divadelní kariéry.

Tato hra nese typickou Topolovskou pečeť. Již od své prvotiny soustředuje Topol svou víru v bohatý cituplný život. "Život je moře sil, leč vévodí mu láska..." to je kredo Topolových postav, které zápasí o svou lidskou důstojnost uprostřed rychle se měnícího světa. V poznámkách, kterými Topol komentoval

Hodina lásky

Společnost pro vědy a umění v Sydney měla na svém květnovém pořadu představení moderní české hry provedené anglicky NSW Green Room Society.

Green Room Society na dramatické fakultě NSW university je jedním ze sydneyských divadel malých forem. Toto divadlo, vedené mladými posluchači dramatického oddělení, inscenovalo v posledních pěti letech mnoho experimentálních programů, některé z nich i pro širší divadelní veřejnost v Sydney. Premiéra Topolovy HODINY LÁSKY, v překladu Ludmily Knörlesové, je jistě významným dramaturgickým příspěvkem sydneyskému divadelnictví.

Josef Topol, který je v Austrálii neznámý, byl původně "objeven" E. F. Burianem, v době, kdy tento avantgardista českého divadla procházel dobou rozčarování se stalinismem a jejím uměleckým zaměřením. Burian režiroval prvotinu sotva dvacetiletého Topola, nazvanou PŮLNOČNÍ VÍTR (LUCKÁ VÁLKA) v roce 1956. V této veršované hře, inspirované starou českou pověstí, Topol napadl romantické "zkreslování dějin" tak blízké celé stalinské ére a použil základně expresionistické formy, která byla protikladem oficiálně propagovaného socialistického realismu. Jenom velký politický vliv E. F. Buriana zachránil Topola před půlejním vyšetřováním z "protistalinského" postoje.

Druhá Topolova hra JEJICH DEN, napsaná v roce 1959 a režirovaná po Burianově smrti Otomarem Krejčou v Burianově studiu (jež bylo tehdy součástí Národního divadla) opět vyvolala senzacii. Topol si vzal na mušku poměr mladé generace k problémům tehdejší doby a napadl zejména hypokritickou, politickou hanýrku používanou starší generací. Pohoršení znova způsobila také forma hry (podobná Ionescovu a Beckettovu absurdnímu divadlu, které začínalo mít umělecký vliv v západních zemích), zejména pro mikroskopické rozvírání jazyčnosti, používání antirealistické nelogičnosti děje a "přehnané" emocionalnosti v lidských poměrech. Aristotelská jednota děje, času a místa zmizela a místo ní přišla episodická roztríštěnost, která se podobá nejistým snům a děsům F. Kafky.

Třetí Topolova hra, KONEC MASOPUŠTU (1964) se zabývá životem mladší generace na venkově, žijící v nových podmínkách zkolektivizovaného zemědělství. Hra opět vyvolala svým obsahem i formou rozhořčení oficiálních kruhů a znamenala konec Krejčovy a Topolovy činnosti v Národním divadle.

Otomar Krejča založil v roce 1966 Divadlo za branou, kam s ním přešli mnozí přední herci, kterým byla zakázána činnost v Národním divadle po roce 1957. Josef Topol se stal dramaturgem a v tomto divadle viděl premiéry svých dalších her KOČKA NA KOLEJÍCH (hraná v roce 1969 také v Londýně), SLAVÍK a HODINA LÁSKY v r. 1968.

hlavní téma JEJICH DNE, vyslovil přesvědčení, že šťastný je ten člověk, který žije v souladu se sebou samým, maximálně uskutečňuje sám sebe, opravdu JE. A zároveň formuloval svou představu negativně proti těm, "kteří si v našem světě prostě jen zvykli, kteří se tu po svém zabydlili, a nejenže nevědí, ale ani si nekladou otázku : Proč a k čemu to všechno je? ...

Člověk tu není, aby pracoval a žil, člověk tu žije a pracuje, aby tu taky opravdu byl. Jde tedy o plnost a integritu života. "Člověk se musí chovat tak, jako že byl skutečně ve světě."

HODINA LÁSKY je jakoby zdramatizovaný sen. Režie M. Donemana a výprava J. Malletové tuto kvalitu zdůrazňují nerealistickým prostředím (snově jednobarevnými stěnami splývajícími s podlahou a nábytkem), stylizací gesta a mluvy, pohybující se mezi realismem a surrealismem, na kruhovém jevišti, s herci hrajícími v bezprostřední blízkosti diváků. Hra je složena z mnoha malých, dějově nespojených osobních vzpomínek, plánů, žertů, hádek, milostních okamžiků, zklamání, nejistoty, pochybování, které si divák může vysvětlit několika způsoby.

Musí-li kdo mít "logické" vysvětlení, je možné rozumět hře jako hodině příprav na trvalé rozloučení se dvou mladých lidí, v malém bytě, za přítomnosti staré podivínské tety ve vedlejším pokoji. V tomto případě byl naš divák asi svědkem nerealistické inscenace absurdní veselohry, absurdního pohledu do poměru muže a ženy, končícího po hodině docela absurdně (totiž všechno to loučení bylo nadarmo) - a naš divák došel k názoru, že "tomu jsem tedy moc nerozuměl."

Vysvětlil-li si kdo hru jako pokus o dramatizaci snu - se snovou úsečností, nelogičností a citovou vyhraněností - třeba snu mladé ženy Elišky, ve kterém se objeví El a teta, či jako montáž pocitů a poměrů tří lidí v kleci jednoho prostředí, teleskopovanou do bezčasovosti jedné hodiny - pak asi tento divák uviděl intelektuálně složitý, ale dramaticky velmi účinně napsaný a provedený divadelní experiment.

Mark Thomas jako El, Ludmila Knoerlesová jako Ela a Sylvia Martinová jako teta, vytvořili postavy s velkým porozuměním formy a obsahu Topolovy hry. Dlouhá diskuse po ukončení představení mezi režisérem, herci a návštěvníky ukázala mnohostranné možnosti interpretace a různost individuálního zapůsobení tohoto druhu moderního divadla.

PAUL GAUGUIN V RÁJI PRIMITIVŮ byl název přednášky Pavla E. de Detricha, kterou uspořádala SVU - Sydney 15. července 1977. Zvolený námit potvrzoval mnohostranné zájmy přednášejícího, jehož hlavním oborem byly historické vědy. Přednesené pojednání o Gauguinovi však prokázalo také jeho důkladnou znalost a zasvěcený pohled na život a dílo tohoto významného umělce. Přednáška byla doložena vynikajícími diapositivy hlavních umělcových děl. Účastníci večera ocenili pečlivou přípravu a bohatý obsah této podnětné a poučné přednášky.

2. září 1977 se uskutečnila výroční schůze, aby zvolila nový výbor a prodiskutovala budoucí činnost SVU-Sydney pod názvem KDE JSME A KAM CHCEME JÍT? Schůze se zúčastnily delegáti krajanských organizací: TJ Sokol, Čs. obec legionářská, Československý Country Club, Spolek Sv. Václava a Český rozhlas. Zvolení byli: předseda dr. O. Fiala, místopředseda dr. K. Sudek, jednatel dr. J. Jirásek, pokladník D. Fiala, propagační referent P. de Detrich, společenská referentka M. de Detrichová.

4. listopadu 1977, tehdy ještě podplukovník Josef Novák, M. B. E. přednášel na téma ŘÍJNOVÁ REVOLUCE V RUSKU A ČS. LEGIE. Jako účastník bojů na sibiřské magistrále, který prodělal celou sibiřskou anabázi, pplk. Novák hovořil z osobní zkušenosti o těžkostech, se kterými se legionáři setkali po vypuknutí revoluce, kdy čs. komunisté v jejich řadách pod vlivem komisaře Trockého agitovali pro rozpuštění legií a ke vstupu do Rudé armády. Popsal některá významná střetnutí od konce května 1918, která se udála během tří měsíců na cestě do Vladivostoku.

H D přinesl 17.10.77 zprávu o novém adresáři SVU.

V červnu 1966 se objevil poprvé tištěný adresář členů SVU připravený Evou Rechciglovou a obsahující osobní data a adresy asi 1000 členů. Po dvou letech byla provedena revize tohoto vydání (doplňení novými členy a změny adres) a tak v r. 1969 měla veřejnost v rukou bibliografie 1100 členů. Třetí vydání adresáře v r. 1972 zachytilo data 1500 členů. V přípravě je čtvrté vydání s titulem BIBLIOGRAPHICAL DIRECTORY 1978 chystané stejnou editorkou. Vyjde před IX. sjezdem SVU v Clevelandu (říjen 1978). Vydávání adresářů většími organizacemi vědeckými a uměleckými je celkem obecně zavedenou záležitostí. Členstvo chce být informováno o tom, kdo tvoří jeho organizaci a požaduje tudíž nejen zprávy o vzdělání jednotlivých členů a o jejich profesionálním uplatnění, ale také jejich adresy, aby mohlo případně navázat styk s těmi, kdož pracují v jeho oborech.

Pro vydání adresáře SVU, která je svým vznikem i zaměřením organizací sui generis, jsou však ještě jiné důvody. SVU sdružuje jednak české a slovenské vědce a umělce a jednak ty osoby jakékoli národnosti, které mají zájem o studium Československa, jeho historie a kultury. Tak mezi členstvem najdeme Američany, Angličany, Němce, Israelce, Francouze a pod. Adresář SVU je sice vydáván s ohledem na přání a potřeby členstva, ale jeho hlavním úkolem je představovat SVU mezinárodním vědeckým a uměleckým kruhům, universitám a vyzkumným ústavům svobodného světa. Proto je jeho text anglický. Jím se ukazuje jak naše inteligence v zahraničí participuje na tvoření vědeckých a uměleckých hodnot svobodného světa.

Československá zahraniční veřejnost dostává adresářem částečný přehled našich vědců a umělců, kteří žijí mimo Československo. Částečný hlavně proto, že ne každý vědec či umělec československého původu je členem SVU. Ne každý totiž zná a pochopil poslání SVU - mluvit objektivními studiemi ke světu o Československu a jeho kultuře, o demokratičnosti našeho lidu a jeho touze po svobodě.

Nový adresář SVU bude tedy visitkou této organizace ve svobodném světě:

- . bude upozorňovat na práci čs. inteligence v zahraničí
- . jako byl v minulosti, tak bude i nadále oporou a zdrojem sebevědomí pronásledovaných v komunistickém režimu doma
 - . pro naše vědce a umělce v zahraničí bude nepostradatelnou pomocí při hledání spolupracovníků
 - . universitám a kolejím svobodného světa poskytne potřebné informace, výzkumným ústavům naznačí o koho by se měli zajímat
 - . všem, kdo milují Československo ukáže, že naši lidé v zahraničí participují na tvoření nového světa svobody
 - . je historickým dokumentem -zaznamenává, kdo nesl pochodeň svobody v době největšího ponížení našeho lidu.

Bibliographical Directory, 1978 má být přehlídkou naší sítě. Budeme proto každému vděčni za upozornění na osoby, které by, jako vědci a umělci, či milovníci československé kultury, do tohoto adresáře patřily.

Pište laskavě na adresu editorky: Mrs. Eva Rechcíglová, 1703 Mark Lane, Rockville, 20852. M.D.

P.S. Bibliographical Directory vyjde opět v r. 1992, u příležitosti prvního sjezdu v ČSFR.

Na 25. listopad 1977 byl připraven kulturní pořad TA TROCHA POESIE NIKOHO NEZABIJE - o tvorbě Jiřího Suchého a Jiřího Šlitra. Sestavila jej Jana Reichová, režíroval Oliver Fiala, hudební režii měl J.W.Pear, technickou spolupráci Jan Novotný, Zdeněk Reich a Erik Keller a účinkovali - Jana Reichová, Oliver Fiala Jaroslav Šťastný. Pořad byl velmi početně navštíven a plně splnil záměr autorky večera, jak jej naznačila v programové poznámce.

Písničky, poesie, povídky a kresby těchto dvou umělců jsou nepřeberné a nevyčerpatelné. Malou částí jejich tvorby, kterou uslyšíte a uvidíte v dnešním pořadu, chceme Jiřího Suchého a Jiřího Šlitra představit vám, kteří je neznáte a zavzpomínat si s vámi, kteří jste je chodili poslouchat do divadla Semafor. Závěrečný program roku, NESEM VÁM NOVINY - vánoční propletenec povídek, básní a hudby - připravili dr. Jan Jirásek a J.W.Pear, za spolupráce A. Čermáka, Z. Reicha a J. Novotného. Na programu účinkovali: Jan Jirásek, Oliver Fiala, Martin Vilimovský, Jana Reichová, Marta de Detrichová, Ludmila Knoerlesová, John Wenceslas Pear, Vlasta Vlažná, Jaroslav Šťastný a Barbara Fiala.

SPOLEČNOST PRO VĚDY A UMĚNÍ V SYDNEY
UVÁDÍ POŘAD

K smíchu toho představení
Trochu je a trochu není
Záleží tedy velectení
Na vašem rozhodnutí

Bud' si ráčte hledět dámky
Která třeba je tu s vými
Anebo se smějte s námi
Nikdo vás však nenutí

Nestřílejte velectení
Po nás během představení
Pomyslete na vězení
Pomyslete na děti

K smíchu toho představení
Jednak je a jednak není
Neračte se velectení
Proto na nás mrzeti

*Cílovk z půdy: Jiří Suchý
Iří Šlitr*

**'TA TROCHA POESIE',
NIKOHONEZABIJE'**

O TVORBĚ

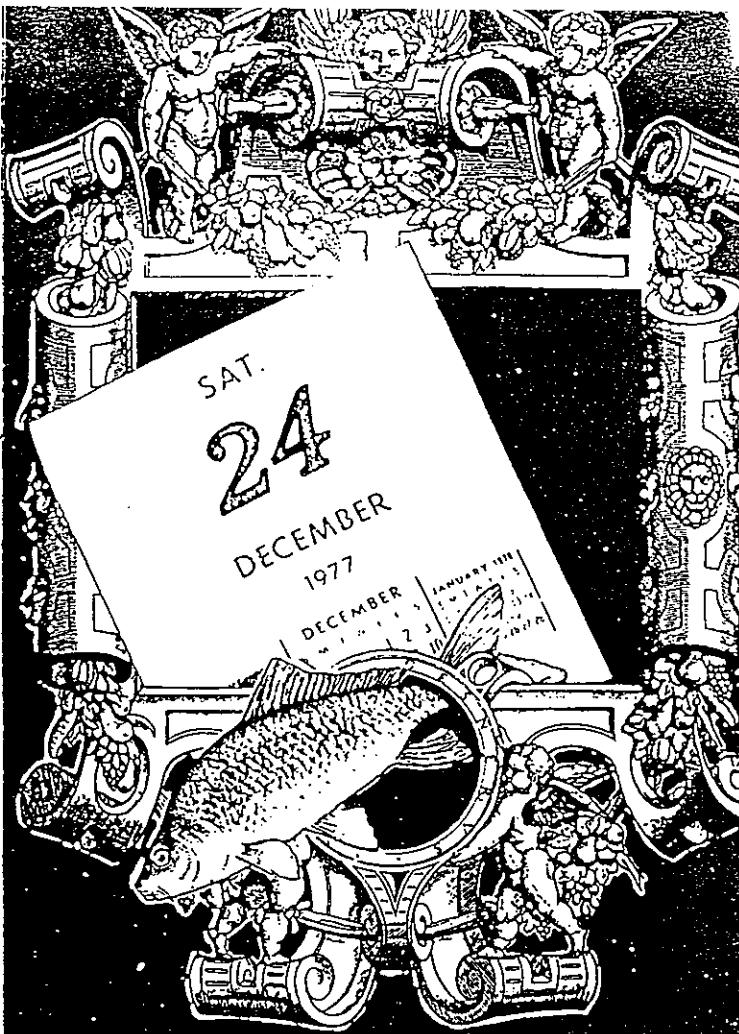
JIŘÍHO SUCHÉHO a JIRÍHO ŠLITRA

Od 1. 1. 1977
je dnešná výkupní
cena starého

Poreč — doprava autokarem —
následující termíny: červen—září.

5310

۲۷

1978 - 1982

1978

Na počátku roku 1978 bylo SVU pozváno Československým klubem, aby hostovalo s programem TA TROCHA POESIE NIKOHO NEZABIJE v klubovním sále v Kemps Creek. Představení bylo přijato příznivě, ale akustika sálu nebyla uspokojící a potíže technického rázu, na př.. přeprava světel, reostatů, projektorů atd. způsobily, že další zájezdy se nekonaly.

31. března byl uveden slovenský program POZDRAVUJEM VÁS LESY, HORY.... Z TEJ DUŠE POZDRAVUJEM VÁS. Byla to antologie slovenské lidové hudby, poezie a prózy sestavená Pavlem a Martou de Detrichovými, za technické spolupráce J.Novotného, Z.Reicha a J. Šťastného. Program byl dobře navštíven a velmi oceněn. Zvukové nahrávky zpívané mužským sborem ze Šumiace, Darinou Laščiakovou, souborem Revúca z Revúcej, F. Zvarškem a Zdenou Hovorkovou, spojovaly ukázky slovenské poezie i prózy ze záznamu recitoval V.Záborský, učinkujícími byli Marta a Pavel de Detrichovi, Jana Reichová Oldřich Brchta.

26. května 1978, další cestopisná přednáška dr.K.Sudka Z ISTAMBULU DO DELÍ ukázala, jaké popularitě se těšila vyprávění dr. Sudka. H D otiskl celý cestopis pod názvem Asií s pilulkami a coca-colou - v číslech 11 - 22, 1977.

30. června, dr. Zdeňek Kvíz si zvolil za námět své přednášky ZÁŽITKY ČESKOSLOVENSKÉHO ASTRONOMA V CHILE. Hlas domova přinesl tuto recenzi

Beseda s dr.Kvízem, který je lektorem matematiky, byla velmi úspěšná. Dr. Kvíz pracoval na vědeckém programu na jedné z důležitých a dokonale vybavených observatoří v Chile. O svém pobytu a cestování, mj. i na Velikonočním ostrově vyprávěl poutavou a zábavnou formou jako doprovod k vlastním diapositivům. Těšíme se z jeho členství v SVU a doufáme, že nebyl mezi námi naposled.

Hlas Domova upozornil ve stejném čísle na hru o Janu Palachovi;

Upozorňujeme krajanskou veřejnost, že City Road Theatre (Seymour Centre) uvádí v angličtině hru A.Burnse a C. Marowitz PALACH, nastudovanou University of Sydney Theatre Workshop production k srpenovému výročí okupace Československa. Hra je na programu po dva dny v pátek dne 8. září a v sobotu dne 9. září 1978 (ve 2. hod a v 7.30 hod.) Věříme, že tato záslužná práce bude mít plnou podporu v co největší účasti na tomto představení.

1978 byl ve znamení 10. výročí Pražského jara a srpnové okupace Československa.

14.7.1978 se konala výroční schůze za účasti TJ Sokol, Čs. obce legionářské a celkem 30 přítomných. Po zprávách o činnosti a členském stavu, se jednalo o poslání SVU a o registraci místní skupiny. Odstupující výbor byl znova zvolen a Oldřich Brychta se stal propagačním referentem. Po volbě byla projednána budoucí činnost. Zaregistrování SVU - Sydney jako Society Ltd. nebylo schváleno z důvodů finančních. Bylo doporučeno pokračovat ve spolupráci s krajanskými organizacemi a navrženo, aby SVU - Sydney, společně s krajanskými organizacemi připravila protestní demonstraci a pořad k 10. výročí okupace Československa. Na závěr schůze byl promítнут film britské televize pořízený tajně v Československu v roce 1977, který obsahoval velmi působivé rozhovory se stoupenci Charty 77, mezi nimi i s Martou Kubišovou. V tomto programu byly uvedeny reportážní záběry z roku 1968 a 1938 z tehdejšího jednání britského min. předsedy Chamberlaina v Mnichově a připojení Sudet k Německu. Jako název filmu byl vhodně zvolen neslavný Chamberlainův výrok "a far away country- a people of whom we know nothing" jako varování, že podobný přístup k politice má své zhoubné následky jak v minulosti tak v současné době. Schůze se zúčastnil Petr Rada, který později začal vydávat HLASY.

7. srpna se objevilo v HD toto oznámení:

KRAJANSKÉ ORGANIZACE V SYDNEY

Tělocvičná jednota SOKOL, Československá obec legionářská, Československé národní sdružení, Český etnický rozhlas, Dobročinný spolek sv. Václava, Společnost pro vědy a umění vzpomenou 10. výročí 21. srpna 1968, dne okupace Československa armádami Sovětského svazu a zemí Varšavského paktu položením věnce u Anzac War Memorial v Hyde Park, City.

Sraz účastníků této pietní akce je v neděli dne 20. srpna 1978 v 1 hod. u Pool of Remembrance, v blízkosti památníku, odkud se přítomní odeberou v 1 hod. 30 min. k obřadu položení věnce, který bude proveden delegací složenou ze zástupců uvedených organizací. V tichém demonstračním průvodu projdou pak účastníci Hyde Parkem k Archibald Fountain.

Poté následuje ve 3 hod. v St. James Hall, 169 Phillip St. vzpomínkový pořad pod názvem " 21. SRPEN 1968 " k 10. výročí okupace Československa, který připravila místní skupina SVU ve spolupráci s ostatními organizacemi.

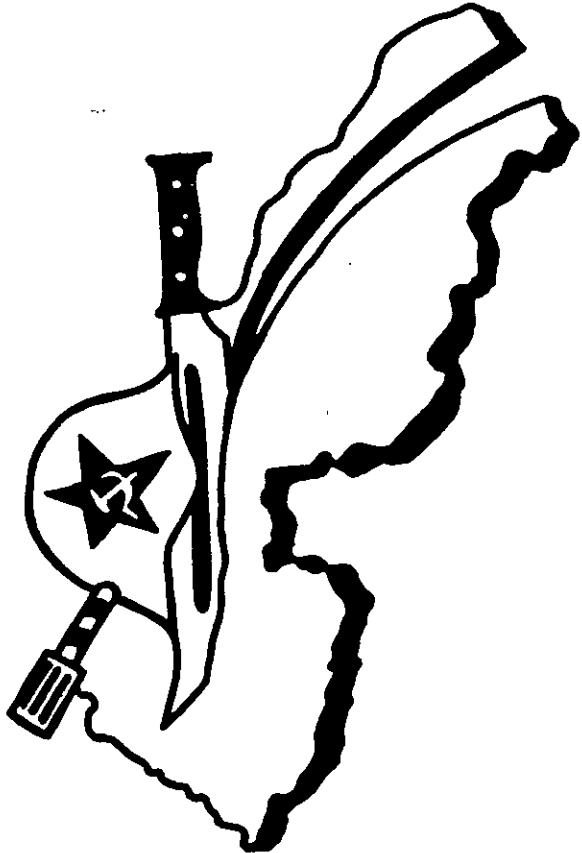
DOKUMENTÁRNÍ FILM (L. Cermak, USA)

'Russian Invasion of Czechoslovakia'

Dvořák: Largo ze symfonie "Z nového světa"
ve zpracování pro pěvecký sbor

Pražské zvony

Státní hymny

ST. JAMES HALL
169 Phillip Street, Sydney

20. SRPNA 1978

REMEMBER — CZECHOSLOVAKIA

1968
AUGUST

1978
AUGUST

ALREADY 10 YEARS
OCCUPIED BY SOVIET ARMY

WHAT DOES IT MEAN TO YOU ?
PLEASE DO NOT THROW AWAY
GIVE THIS TO YOUR FRIEND

Vyzýváme krajanskou veřejnost k co nejširší účasti na obou těchto akcích, jimiž vzpomeneme tragických historických událostí, které přinesly okupaci a porobení našich zemí, jež dodnes trvá.

Pro bližší informace volejte na telefonní čísla během dne 6 6 5-7 6 6 5
(V.Vlažná), pouze večer 524-1811(D. Fiala)

Demonstrace a mlčenlivý průvod parkem, dokumentovaný v australském tisku a na televizi, byl doposud největším protestním shromážděním československých krajanů v Sydney.

Odpolední program v plně obsazeném sále byl připraven dr. J. Jiráskem a sestával z literárních ukázek a písni, jak tuto historickou událost prozívali čeští spisovatelé, básníci, skladatelé a zpěváci na pozadí faktických údajů z prvního dne okupace zpracovaných Historickým ústavem Československé akademie věd v knize SEDM PRAŽSKÝCH DNÍ.

V pořadu vystoupili dr. Oliver Fiala, dr. Jan Jirásek, Jana Reichová, Vladimír Špaček a Vlasta Vlažná. Výprava - Jan Novotný, Obraz - Zdeněk Reich. V druhé polovině programu byl promítán dokumentární film (L. Čermak, USA) RUSSIAN INVASION OF CZECHOSLOVAKIA.

Dvořákovo LARGO ze symfonie "Z nového světa" přednesl Pěvecký kroužek Spolku sv. Václava podle hudební úpravy a textu Karla Šindeláře. Pražské zvony a státní hymny ukončily důstojný pořad.

Organizace této akce vyžádala kooperaci ode všech zúčastněných v nejvyšší míře. Vyjednávání s australskými úřady, zamítnutí žádosti položit věnec u památníku padlých na Martin Place, zaručení policejních požadavků týkajících se veřejných shromáždění a demonstrací, záruky proti poškození veřejného majetku či zranění osob donutilo pořadatele vzít vysoké pojistění. Byl to významný zážitek a velká zkušenosť.

1. září 1978 jako obvykle na School of Drama, UNSW byla BESEDA S MILUŠKOU ŠIMKOVOU po jejím zájezdu do USA a Kanady, kde zpívala na své cestě mnoha krajanům na různých místech. Miluška Šimková byla známou a populární osobností krajanského života a večery, na kterých účinkovala, byly vždy velmi dobře navštívěny.

17. září 1978 se její zásluhou uskutečnil KONCERT ČESKÉ HUDBY.
HD 16.10.78 uveřejnil tuto zprávu:

PROGRAM

Úvodní slovo	Smetsana: Z českých luhů a hájů
Brodský: Řešení Gama	Platon: Obrana Sokratova
Drábek: Zpráva o smrti Růžového kavalíra	Zpravodaj 6/78
Levy: Pražské pečeje	Kryl: Ruská ruleta
Kafka: Starý rukopis	Historický ústav ČSAV: Sedm pražských dní
Levy: Pražské pečeje	Černoch: Zlej sen
Diviš: Teorie spolehlivosti	Historický ústav ČSAV: Sedm pražských dní
Brousek: Tak už jste tady	Smetana: Blaník
Kryl: Bratři	Historický ústav ČSAV: Sedm pražských dní
Pachman: Jak to bylo	Autentický záznam čs. rozhlasu
Levy: Pražské pečeje	Historický ústav ČSAV: Sedm pražských dní
Beneš: Zelenou nahoru	Historický ústav ČSAV: Sedm pražských dní
Strož: Jedna staričká paní	Kubišová: Modlitba pro Martu
Friedrich: Malý Evropa	Kryl: Bratříčku, zavírej vrátko
Levy: Pražské pečeje	Strož: Neplač
Pišťala: Zachovajte klid	Pilarová: Requiem
Občerstvení na závěr	Smetsana: Tábor

21. SRPEN 1968

sezávající z literárních ukázků a písni vyjadřujících, jak tuto historickou událost prožívali čestní spisovatelé, básníci, skladatelé a zpěvaci na pozadí faktických údajů z prvního dne okupace zpracovaných Historickým ústavem Československé akademie věd v knize "Sedm pražských dní".

V pořadu vystupují Dr. Oliver Fiala, Jan Jirásek, Jana Reichová, Vladimír Špaček, Vlasta Vlařiná.

Dvořákovo Largo ze symfonie "Z nového světa" přednes Převecký kroužek Spolku sv. Václava podle hudební úpravy a textu Karla Šindeláře.

Výprava : Jan Novotný
Obraz : Zdeněk Reich

Pořad probíhá bez přestávky

SVU-Sydney uspořádala 17. září koncert české hudby, na kterém se podíleli umělci československého i australského původu.

Koncertní mistr Ladislav Jásek přednesl virtuálně Dvořákova Sonatinu G-dur op. 100 a Sukovo Un poco triste a Appassionato a zakončil velmi působivě skladbou B. Smetany Z domoviny č.2 g-moll. Mistrovství jeho houslového přednesu vyniklo za klavírního doprovodu citlivé a profesionálně dokonale pianistky, profesorky sydneycké konservatoře Beryl Potterové.

Tomáš Chvojka, známý čs. veřejnosti v Sydney a v Canbeře z velmi úspěšných předešlých koncertních vystoupení, uvedl ve svém osobitém stylu Humoresku a Furianta od Antonína Dvořáka a zakončil skladbami Bedřicha Smetany, Polkou a -moll, Luisinou a Jiřinkovou. Zásluhou M. Šimkové zpívali česky dva australští zpěváci: Olga Sanderson-Smith, kontraalt a Alan Higginson, bas.

M. Šimková zahájila jako sólistka třemi písničkami Vítěslava Nováka, Zahučaly hory, Měla jsem chlapce, Kukuljenka a zakončila první část Moravskými dvojzpěvy Antonína Dvořáka, kde s ní jako kontraalt zpívala Olga Saunderson - Smith.

V druhé polovině programu přednesla Miluška Šimková Večerní písničky B. Smetany a árie z českých oper.

Alan Higginson zpíval česky Biblické písničky A. Dvořáka, Skryše má a paveza má, Hospodin jest můj pastýř a Slyš, o Bože, volání mé. Jeho vystoupení bylo přijato velmi srdečně a ve svých případcích zpíval Alan Higginson německy a francouzsky.

Všechny zpěváky doprovázela na klavír známý a velmi oceňovaný pianista Leo Fedor.

Většina čs. návštěvníků přijala umělce a jejich přednesy s porozuměním, nadšením a obdivem. Tento koncert byl největším samostatným podnikem SVU-Sydney v tomto roce a pořadatelé, umělci a veřejnost, která na koncert přišla, si zasluhují poděkování za podporu krajanské činnosti vysoké úrovni.

20. října 1978 přednášel Matthew O'Malvaney v angličtině YOGA aneb CESTA K TĚLESNÉMU ZDRAVÍ. Učitel yogy přiblížil názorně tento námět krajanské veřejnosti a vzbudil zájem o pokračování v této disciplině.

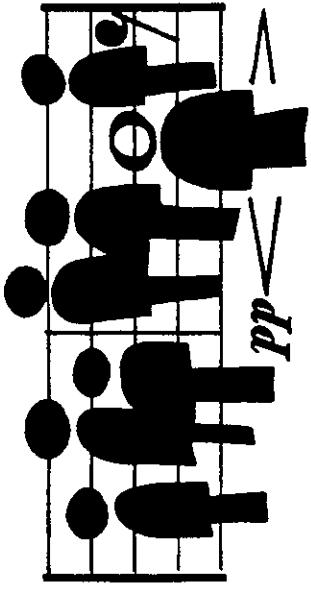
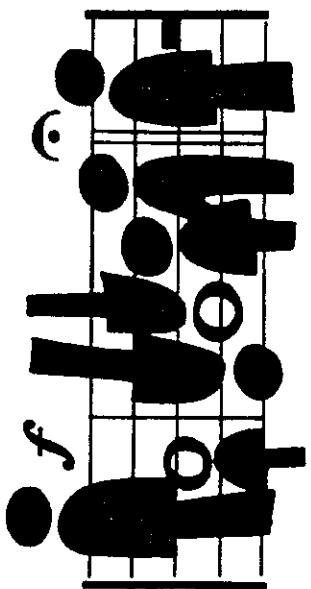
10. listopadu 1978 bylo uvedeno pásmo veršů a písniček PRAHA - SYDNEY, VZPOMÍNKY A PRÍTOMNOST, které sestavili Jana Reichová a Oliver Fiala. H D (27.11.78) uveřejnil:

Přátelé a příznivci SVU se sešli 10.11.78 na večeru s přitažlivým námětem Praha - Sydney, pořadem o dvou městech v básních, písničkách a obrazech. Bylo to setkání v mnoha ohledech zajímavé, dívali jsme se při něm do dvou zrcadel a

Invitation

Czechoslovak Society of Arts and Sciences in Sydney
presents a

CONCERT OF CZECH MUSIC

Performed by Ladislav Jásek Violin
Concert Master of the Elizabethan Sydney Orchestra
Accompanied by Beryl Potter, Piano

Tomáš Chvojka Piano
Miluška Šimková Mezzosoprano
Olga Sanderson-Smith Contralto
Alan Higginson Bass
Members of the Australian Opera Chorus
Accompanied by Leo Fedor, Piano

Sunday 17th September, 1978 at 3 p.m.

St. James Hall
169 Phillip Street, Sydney

Admission : \$3.00 Adults
\$1.50 Pensioners, Students and Children

každé z nich odráželo obraz tak rozdílný. Obraz naší minulosti a přítomnosti, vzpomínek a reality, obraz dvojí kultury a dvojí řeči. Bylo-li záměrem autorů prokázat, že obě tyto složky našeho zdejšího života se doplňují a dělají jej bohatším, že je mezi nimi možná rovnováha a že jedna nevylučuje druhou, pak byl účel tohoto večera splněn.

Patří za to dík J. Reichové, dr. O. Fialovi a všem účinkujícím, včetně australských přátel Julie Nolan a Davida Collinse, kteří reprezentovali Sydney velmi půvabným způsobem. Vedle textů byla působivým článkem tohoto pořadu australská konviktská písni přednesená D. Diviškovou, J. Diviškem a O. Brychtou a český zpěv Oto Bláhy za doprovodu D. Černé, v němž sentiment promlouval nejsilněji. I zde byla zachována správná míra, kterou je při citlivém vzpomínání tak obtížné zachovat.

Odcházeli jsme z tohoto večera s vědomím bohatosti a mnohotvárnosti našeho exilového osudu, v němž stále čerpáme ze studánek našeho kulturního původu a snažíme se dostat závazkům této dvojí lojality, vůči své staré i nové vlasti. Dík za tento počin, téma není zdaleka vyčerpáno a těšíme se na pokračování.

Před vánočemi začal prodej vánočních pohlednic vydaných ve výpravném provedení Josefa Stejskala. SVU - Sydney nabídla veřejnosti vánoční pohlednice vydané vlastním nákladem s úmyslem vypsání každoroční grafické soutěže. Čistý výtěžek byl věnován Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných. (VONS).

16. prosince vánoční pásmo koled, písni, a veselého povídání JÁ SNÍM O VÁNOČÍCH BÍLÝCH, sepsané a nastudované Oldřichem Brychtou, Drahúšem Diviškovou a Jiřím Diviškem, bylo uvedeno v Sokolském Národním domě v Grattan Crescent, Forestville.

Ve svém novoročním projevu, předseda SVU-Sydney napsal toto:

Za SVU-Sydney dovoluji si přát všem přátelům velmi úspěšný, spokojený rok 1979.

Minulý rok jsme oslavovali 20. výročí založení SVU - USA a jak dokázal 9. Světový kongres v Clevelandu, Ohio, USA, SVU je velmi závažnou organizací exilu, zejména v akademickém a uměleckém smyslu. Představuje pro světovou veřejnost práci vědců, učitelů a umělců čs. původu, kteří působí po celém světě. Žádná organizace nemůže existovat bez podpory a zájmu širší veřejnosti. Obracím se proto na všechny zájemce, aby opět v tomto roce podpořili pokračující vývoj SVU svým členstvím nebo účastí na programech.

SVU-Sydney měla výjimečně úspěšný rok v 1978, kdy noví spolupracovníci přinesli větší různost programů a kdy spolupráce s jinými exilovými organizacemi, zejména se Sokolem a rozhlasem se prohloubila a rozvinula...

Pár slov o vánočním programu v sokolovně. Pořad byl velmi úspěšný a vřele přijatý nečekaně vysokou návštěvou a podílejícím se obecenstvem, které

PRAHA PRAGUE

SYDNEY PRAGUE

vzpomínky a přítomnost

Pořad o dvou městech
v básních, písničkách
a obrazech,
který připravili:
JANA REICHOVÁ a Dr. OLDRICH FIALA

Spoluúčinkují: Julie Nolan
David Collins
Dana Černá
Ota Bláha
Drahuse Divišková
Oldřich Brychta
Jaroslav Šťastný

memories and the present

A programme about two cities
in poems, songs
and pictures,
prepared by:
JANA RICH and Dr. OLIVER FIALA

Also appearing: Julie Nolan
David Collins
Dana Cerna
Ota Blaha
Drahuse Divisek
Oldrich Brychta
Jaroslav Stastny

SYDNEY SYDNEY

SPOLEČNOST PRO VĚDT A UŽÍVÁNÍ

10. 11. 1978

Veselé Vánoce a štěstný Nový Rok

všem lidem dobré výbě...

značně přispělo k vytvoření vánočního prostředí. V hudební úpravě Jarmily Carrollové, zpívali a hráli staré i nové vánoční koledy a písni Oldřich Brychta, Jarmila Carrollová, Drahuše a Jirka Diviškovi, Karel Jágr, doprovázeni Lubošem Kašparem, Mirkem Koutským a Václavem Pečenkou.

Recitovali a povídali Jana Reichová, Vlasta Vlažná, dr. Jan Stejskal, dr. Oliver Fiala, Vladimír Spaček, a Jaroslav Šťastný, za technické spolupráce Vladimíra Bohdana a Pavla de Detricha, v sále vypraveném a zdobeném Romanem Hosákem, Lubošem Mechlem a Janem Novotným.

Jako jeden z účinkujících, chtěl bych říci co se mě opravdu líbilo. Nejen návštěva, nálada obecenstva, typicky přátelské občertvení, obstarávané sestrami ze Sokola, ale také to, že se na programu zúčastnili nejenom členové krajanských organizací, ale i nadaní jednotlivci, kteří nejsou členy žádných organizací: Vidět skupinu mladých lidí, kteří zpívají a hrají jen pro radost ze zpívání a hraní je potěšující. Dáti tím radost a náladu přes 200 lidem je jedinečným zážitkem v tomto tak komerčním světě, kterého jsme každodenní součástí. Úvodní slova Jirky Diviška dala večeru poetický ráz a celý program vystupňoval pocit dobré vůle, který přináší pokoj, radost a vánoční pohodu.

1979

11. února, na podnět SVU-Sydney, bylo vzpomenuto Jana Palacha. H D oznámil 22. 1. 79:

KRAJANSKÉ ORGANIZACE V SYDNEY

Tělocvičná jednota Sokol, Československá obec legionářská, Československé národní sdružení, Český etnický rozhlas, Dobročinný spolek sv. Václava, Společnost pro vědy a umění vzpomenou

10. výročí smrti Jana Palacha

na společném shromáždění v Sokolském Národním domě, 16 Grattan Crescent, Frenchs Forest v neděli dne 11. února 1979 ve 3 hod. odpoledne.

Na tomto shromáždění bude Otec Petr Eliáš sloužit polní mši, dále vystoupí pěvecký sbor Spolku sv. Václava a závěrem bude předneseno vzpomínkové pásmo připravené místní skupinou SVU.

Zveme krajanskou veřejnost k co největší účasti.

Na oslavě byla provedena malá kantáta, kterou složila Jarmila Carrollová pod jménem DECORUM PATRIE, na slova Karla Šindeláře.

Společnost pro Vědy a Umění v Sydney
Mládí

Vánoční Písma Koled, Písni
a Veselého Povídání

JÁ SNÍM O VÁNOČÍCH BÍLÝCH

V sobotu, dne 16.XII.1978, ve 20 hodin.
V Sokolovně, Grattan Crescent, Forestville.
Vstupné \$3.00, Studenti a Penzisté Polovic.

20. dubna 1979 akademický sochař Vladimír Tichý přednášel o své práci KERAMIKA V MODERNÍM UMĚNÍ. Přednáška byla doplněna dvěma filmy a mnoha fotografiemi, které přiblížily přítomným ateliér a keramickou dílnu v provozu. Studio Tichý & Partners, založené v r. 1969, bylo jedním z největších podniků toho druhu v Austrálii. Po přednášce zodpověděl p. Tichý četné dotazy a zorganizoval exkurzi do svého studia v Parramattě. Hlasy (19.6.79) referovaly o této návštěvě takto:

NÁVŠTĚVOU U AKADEMICKÉHO MALÍŘE VLADIMÍRA TICHÉHO
byla velmi působivě dokončena beseda, kterou s umělcem žijícím v našem středu nedávno uskutečnila místní skupina Společnosti pro vědy a umění v Sydney. Vladimír Tichý je za dobu deseti let působení v Austrálii znám na mnoha místech, kde za něho promlouvá jeho tvorba, návštěva v jeho studiu o klidném sobotním odpoledni začátkem června nám však přiblížila jeho bohatou činnost v oboru umělecké keramiky a originalitu jeho pracovního postupu způsobem nejnázornějším a stala se tak pro účastníky opravdovým zážitkem. Po mnohaletém působení v Československu, kde je jeho dílo zastoupeno ve sbírkách Národní galerie, a po úspěších na Světové výstavě Expo Brusel 1958 a na mezinárodních výstavách po celé Evropě přinesl Vladimír Tichý své umění na australský kontinent a založil zde v roce 1970 studio zaměřené na sochařské a reliéfní práce v keramickém materiéle a mědi. Dokladem jeho úspěchu jsou zakázky pro veřejné a státní budovy v Sydney, Brisbane, Canbeře, Hobartu Jakartě a j. STUDIO TICHÝ je dnes největším podnikem svého druhu v Austrálii a vedle monumentálních prací pro výzdobu budov nabízí také rozsáhlý výběr plastik, ozdobných dlaždic, zahradních skulptur i drobných keramických výrobků pro interier, z nichž si každý zachovává charakter originálu a je neopakovatelný.

Vladimír Tichý má požehnané ruce a nekonečnou fantazii nápadů, které ještě čekají na uskutečnění, a skromnost, která je spojena s každým pravým uměním. Jeho tvorba si zachovává znaky českého původu, i když čerpá zcela zákonitě z nového prostředí a nových motivů. Měřeno hlediskem české kultury v exilu jde o její dokonalou reprezentaci před australskou veřejností a pro nás pak znamenala návštěva ve studiu a pracovně Vladimíra Tichého také setkání s domovem. Jsme mu za to vděční a přejeme mu co nejvíce úspěchů v jeho další umělecké tvorbě.

25. května 1979 pozvala SVU krajanskou veřejnost a její anglicky a německy mluvící přátele na film DER MAEDCHENKRIEG (Women at War) v německé verzi s anglickými titulky. Film byl natočen podle románu Manfreda Bielera v roce 1977, v režii Alfa Brustellina a Bernharda Sinkela. Zobrazuje příběh německé rodiny žijící v Praze v letech 1936 - 46. Příběhy jednotlivých členů rodiny jsou silně poznamenány dramatickými historickými událostmi tohoto období a zaujaly jak

Vladimir Tichy against a backdrop of his own work — ceramic herons in a fountain backed by a wall of sculptured tiles.

pamětníky, tak i mladší generaci. Ve filmu hráli němečtí a čeští herci (J. Tříška a jiní). Působivá byla kamera se záběry z prostředí Prahy a českého venkova.

Film byl předtím promítán v Sydney Goetheho Institutem s dobrým ohlasem a byl zapůjčen z filmové knihovny Velvyslanectví německé spolkové republiky v Canbeře.

27. července, 1979 se konala výroční schůze místní skupiny SVU za účasti 25 členů, zástupců Sokola a českého rozhlasu. Přítomen byl také prof. Jan Kment z ekonomické fakulty Michiganské University, Ann Arbor, který vystudoval na sydneyské universitě a pokračoval ve studiu M.A. a Ph.D. na Stanfordské universitě v oboru econometrics. Zvoleni byli: dr. O. Fiala - předseda, J. Vlažný - místopředseda, dr. J. Jirásek - tajemník, D. Fiala - pokladník, O. Brychta - propagační referent, M. de Detrichová - společenská referentka a M. Procházka - zástupce studentů. Jeho zvolení následovalo setkání s mladými zájemci o činnost SVU z řad studentů a mládeže.

V druhé části večera byl promítaný animovaný film Dušana Marka ADAM a EVA a film THE FOREIGNER v režii Julie Balcarové.

21. srpna 1979 DOKUMENTY DOBY, vzpomínkový večer k 11. výročí obsazení Československa vojsky Varšavského paktu byl zakončen promítáním TV filmu britské televize A FAR AWAY COUNTRY - PEOPLE OF WHOM WE KNOW NOTHING.

13. září 1979 připravil Peter Wolf, světový odborník na chov ustřic a pracovník ministerstva rybářství (Dept. of State Fisheries) populárně vědeckou přednášku o ústřicích, nazvanou OYSTER CULTIVATION AROUND THE WORLD, přednesenou anglicky a doplněnou diapozitivy z různých zemí, kde se ústřice chovají.

H D (1.10.79) referoval:

Pan Wolf svým neodolatebným stylem, kompetentně, poutavě a vtipně vylíčil chov, životní cyclus, distribuci a konzumaci ústřic v Austrálii, Japonsku, USA, Francii, Jugoslávii, Malajském Borneu a Tahiti. Po přednášce si přítomní své nové teoretické znalosti s požitkem doplnili prakticky - pojedli něco ústřic s patřičnými přílohami.

19. září 1979 se uskutečnilo setkání s Járou Kohoutem, které bylo pro vděčné posluchače dalším důkazem, že tento populární komik nestárne. Svou svěžest a energii prokázal nepřetržitým 105 minutovým povídáním o svých osobních zážitcích i filmových a divadelních příhodách v ČSR, západní Evropě a v Americe. Jára Kohout oslaví v rodinném kruhu v New Yorku v prosinci v plné síle a zdraví své 75. narozeniny s mnoha plány do budoucna. V rozhovoru prozradil své přání přijet znovu do Austrálie příští rok. Jára Kohout je zakládajícím členem SVU-USA, jejíž věci pomohl i zde v Austrálii.

Setkání se Sir Charles Mackerrasem

Milovníci operní hudby v Sydney a zvláště ti, kteří mají rádi Janáčkovy opery, prožívali v posledních týdnech svatek, který vyvrcholil na závěrečném představení "Její pastorkyně" pod taktovkou Sir Charlesa Mackerrase v sobotu 8. září. Tento australský dirigent světové pověsti je zároveň vynikajícím znalcem Janáčkova díla a ze svého trvalého působení v Londýně v Royal Opera House Covent Garden zavítal letos do Sydney jako hostující dirigent pro opakovovanou inscenaci "Její pastorkyně". Pro nás, učastníky této kulturní události, je to zázitek, který vyvolává několik okruhů vzpomínek najednou, v jejichž středu je veliké a dnes světově uznávané umění geniálního skladatele a jeho dokonalého interpreta.

Zásluhou svého studia v Praze na Akademii muzických umění ve třídě prof. Václava Talicha je Sir Charles Mackerras, který podle vlastních slov podlehl kouzlu Janáčkovy hudby na první "zaposlouchání", velkým citelům české hudby a velkým přítelem českého národa. Svědčí o tom nejenom jeho objevné dílo v interpretaci Janáčkových skladeb, ale i tak pozoruhodná skutečnost, že se dodnes, zhruba po 30 letech od dob svých studií, vyjadřuje dokonale česky a s neličeným potěšením konversuje v češtině o jakémkoliv námětu.

Jeho současná spolupráce se Sydneyskou operou se vyznačuje několikerou výjimečností: Janáčkova "Její pastorkyně" je zde poprvé hrána ve 2. dějství v původní instrumentaci tj. v originální verzi, jak ji Leoš Janáček skutečně napsal. Je to začátek velkého díla, jež Sir Charles uskutečňuje. Studuje archivy Moravského muzea v Brně jakož i archivy ve Vídni, kde jsou Mistrovy rukopisy uloženy. Jsme tedy zde v Sydney svědky jedinečné konstelace, kdy je Janáčkova hudba hrána v původní verzi dirigentem nejvýše k tomu povolaným. Jak se o tom Sir Charles sám vyjádřil, je mu při tom oporou přítomnost koncertního mistra Ladislava Jáska, primaria operního orchestru a vynikajícího sólového houslisty v jedné osobě — málokterý operní orchestr má totiž ve svém středu koncertního mistra takových kvalit co sólového hráče, jak to na příklad dokazuje brilliantně podané houslové sólo ve 2. dějství opery. V současné době není snad jiného místa na světě, kde by na operním nebi Janáčkovy hudby zářilo tolik hvězd najednou.

Patřím mezi ty šťastné, kteří mohli pozdravit Sir Charlese osobně a uskutečnit rozhovor s vzácným hostem pro české etnické vysílání na stanici 2EA v Sydney — ovšemže na námět jeho umění. Janáčkovy hudby, studijních let mladého Karla Mackerrase na AMU v Praze, jeho vztahu k českým umělcům doma i v zahraničí. Záznam z tohoto rozhovoru bude dán k disposici českému rozhlasu v Melbourne a Adelaide. Širší krajanská veřejnost tak bude mít příležitost být účastníkem této události, která — doufejme — bude mít pokračování při příštích návštěvách tohoto velkého syna australské země. Jan Jirásek

10. října 1979 byla na pořadu přednáška akademického malíře a odborného restaurátora DIMITRIJE ŠETELÍKA, která pojednávala o vývoji českého malířství od staroslovanských a byzantských počátků v 11. století po pozdní gotiku na rozhraní 15. a 16. století. Přednášící a jeho zasvěcený výklad byli velmi příznivě přijati přítomnými.

Během srpna a září hostoval v Sydney Sir Charles Mackerras. Dr. J. Jirásek připravil pro H D 17.9.79 zprávu otisknou na protější stránce.

V říjnu 1979 SVU-Sydney uveřejnila v sokolském Věstníku toto oznámení:

SDĚLENÍ CHARTY 77 O ZŘÍZENÍ FONDU OBČANSKÉ POMOCI

V prosinci 1978 byla občanskému hnutí Charta 77 udělena významná švédská kulturní cena Monismanien za "její boj za prosazení základního lidského práva na svobodu vyjádření". Z pověření Charty 77 převzal tuto cenu na uppsalské universitě z rukou jejího rektora prof. F. Janouch, který při této příležitosti přečetl dopis mluvčích Charty 77 Václava Havla a Ladislava Hejdánka. Prof. Janouch se skupinou švédských a čs. osobností spravuje "Fond Charty 77", který byl ve Švédsku založen a do něhož již přispívá řada organizací a jednotlivců.

V Československu byl pak v této souvislosti založen "Fond občanské pomoci" na podporu postižených a další potřebné účely společenství Charty 77. Spravují jej dr. Jiří Hájek, dr. Ladislav Hejdánek a Václav Havel, kteří budou spolu s mluvčími Charty 77 rozhodovat o způsobech používání Fondu.

Výbor místní skupiny SVU - Sydney se rozhodl věnovat pravidelně část výtěžků kulturních večerů na "Fond občanské pomoci". Příspěvky na tento fond je možno poslat prostřednictvím redakce Hlasu domova, 8 Moorhouse Street, Richmond, Vic. 3121.

Dalšími manifestacemi nekompromisního stanoviska podpory hnutí Charty 77 a protestu proti nedodržování základních lidských práv v ČSSR a jinde spočívaly, mimo finanční pomoci VONS u, v rozšiřování Petice 78 mezi krajany a Australany, spolupráce s Amnesty International a spolupráce s vedením divadla Nimrod při přípravách režie tří Havlových her pod názvem PROTEST.

Vědomí souvislosti

Jestliže kdy byla Společnost pro vědy a umění při své různorodé činnosti v Sydney blízko svemu posláni, pak tomu zcela jistě bylo při nedávném uvedení jednoaktové hry Václava Havla "Vernisáž" na fakultě dramatu University of NSW. Tamější studentská "Green Room Society" provedla Havlovu jednoaktovku ve formě čteného představení v anglické verzi, po které následovala čtená verze česka, oboji pod režijním vedením Dr. O. Fialy. Studenti dramatu a členové ŠVČ v Sydney Ú. Divišková a O. Brychta se zasloužili o představení, které neskončilo zaverečným slovem, protože na ně bude mne ještě dlouho vzpomínat. Jíž samotný fakt dvojjazyčného kulturního večera je zažitkem sám o sobě, tím spíše pak, jeunáři se o téma tak žhavé jako je Havlovo drama a Havliův dnešní osud.

Podobný úmysl se zpravidla nerealizuje přes noc a Havlova hra byla již počátkem universitního roku zařazena do situujícího plánu fakulty dramatu s hrou poískou, rumunskou a maďarskou jako součást studia východoevropského divadla. Tato iniciativu Dr. O. Fialy si zasloužily ocenění a uznaní. K uvedení Havlovy "Vernisaže" však doslova ještě nějakým jiným řízením, které je mimo jakékoli lidské úmysly a organizační snany, právě ve chvíli, kdy byly vyhlášeny rozsudky nekulturního utlačovatelství režimu nad disidenty v Čechách. Mezi nimi také nad vácnavem Havlem, který vyjadřuje české cítění a myšlení v současné době krystalicky čistou formou.

Na jedné straně tedy pozoruhoaný počin těch, kteří se snaží stat ve stejně řadě a promluvit za utlačovanou kulturu doma, na straně druhé pozoruhoané reakce usazeného a poněkud zpochodinělého exilu, které se projevuje přibližně stejným způsobem:

Jako "mičici většina" též všichni souhlasí s tím, že se něco podobného podniká. Tím je také pro většinu věc odbyta, nic dalšího z toho nevyplývá, vlastenecké svědomí bylo i nadále uklidněno. Díky za tuto formu aktivity, která svědčí alespoň o zájmu, navíc se občas najde někdo, kdo chce být více než jenom pasivním divákem.

Lide aktivní a příčinní, kteří však v činnosti druhých poněkud odlišně od jejich vlastní spartuji akt též nepřátelský a kteří by nejracionльнěji měli na všechno jednu organizaci, jedno členství a jedno vezení. Zapomínají, že demokracie je predevším pluranta, objektivnost a velkorysost a že osobní zájmy a prestiž jdou stranou.

Permanentní kritikové neustále nalézají chyby, převážně nepodstatného rázu, bohužel však málokdy sami ukáží, jak dělat podobnou práci dokonale. Prostěm je vyřízen slovní produkci, po které zpravidla nic nenásleduje. Zaplatit pánobůh i za tuto kategorii, jsou v ní lidi, kteří přes apriorní kritiku všechno občas dozrají pro svou vlastní akci.

— Lide se spoustou dobrých úmyslů, jejichž pořadí priorit však neustále zápasí s problémem, co je důležitější: vlastní osobní, společenské, podnikatelské nebo rekreační zájmy nebo kousek prace zadarmo či podpora ve prospěch celku. Z toho neplýne zisk, je v tom hodně ztraceného času a naježděných kilometrů, málo pohodlí a ještě méně uznání a obdivu.

— Lidé, kteří pravděpodobně z vážných důvodů krajanskou práci prostě ignorují, domnívajíce se, že jsou lepšími Australany, když se k svému původu přiliš neháší.

— A nakonec lidé, kteří toho zbytečně mnoho nemluví, ale vědějí přesně, kde je třeba přiložit ruku a kteří pomáhají podle svých nejlepších možností — ti pomáhají vytvářet pocit solidarity nejvice a dávají podobné práci smysl.

Tento poznámky nevyvolávají jenom Havlova hra, kritická i do vlastních řad, reakce a účast sydneyškého publika na ní, ale právě tak vztah stejného publika k protestní akci při nedávném vystoupení Alexandrovova souboru Rudé armády. Strach, nezájem a pohodlí, zdá se, s námi odešly jako neodbytný průvodce i do exilu.

Samostatný komentář by si zasloužily čím dálé tím častěji publikované články Jaroslava Hutky, těžko stravitelné zvláště pro starší emigraci ať obsahem nebo nemilosrdným jazykem. Dnes tedy jen krátké porovnání, které by mohlo přispět k lepšímu porozumění. Nelze zapomínat, že Hutka se projevuje — piše a zpívá — se zkušencemi řekněme posledních dvaceti let, ve kterých zblízka viděl a na vlastní kůži zažil nepravost, strádání, příkroj a absurditu dnešního režimu doma z první ruky a neklani se modlám, které pro něho nic neznamenají. Naproti tomu stojí relativní závětří, pohodlí a existenční jistota těch, kteří jsou v exilu třicet nebo deset let a nemusí vždy přesně citit a chápout, co prožívá mladá generace Hutkova ražení. To není samo o sobě chybou, chybou by však bylo nesnažit se o porozumění, proč některé soudy nad historií jsou tak bezohledné, a o společné vědomí souvislosti toho, co nás spojuje s domovem a co by nás mělo spojovat v exilu.

Ze všeho vyplývá, že bez tolerance a vzájemné snahy si rozumět mezi všemi exilovými generacemi a vlnami to nejde, zvláště když všichni uznáváme, že situace doma po nedávných procesech je dostatečně kritická a že by exil měl být mluvčím těch, kteří mluvit nemohou.

Rozmanitost různých přístupů od apatie až po aktivitu má v sobě pozitivní prvek v tom, že je znakem normálnosti našeho života v exilu. To však samo o sobě není dost, dokud jsou podmínky života a denní existence doma tak hluboce znepokojujivé a dokonale nenormální.

Jan Jirásek

AMNESTY INTERNATIONAL

Místní skupina SVU-Sydney navázala užší spolupráci s organizací Amnesty International (NSW). Amnesty International nemá možnost v Československu vystupovat přímo, ale její funkci tam plní Výbor na obranu nespravedlivě pronásledovaných, jehož členové a zároveň chartisti byli zatčeni a čekají nyní na soud.

14. listopadu mluvčí Amnesty International v N.S.W. Mr John Cook přednášel o vzniku, cílech o činnosti této mezinárodní a velmi účinné organizace. A I adoptovala v říjnu deset chartistů jako mezinárodně důležité, nespravedlivě stíhané vězně.

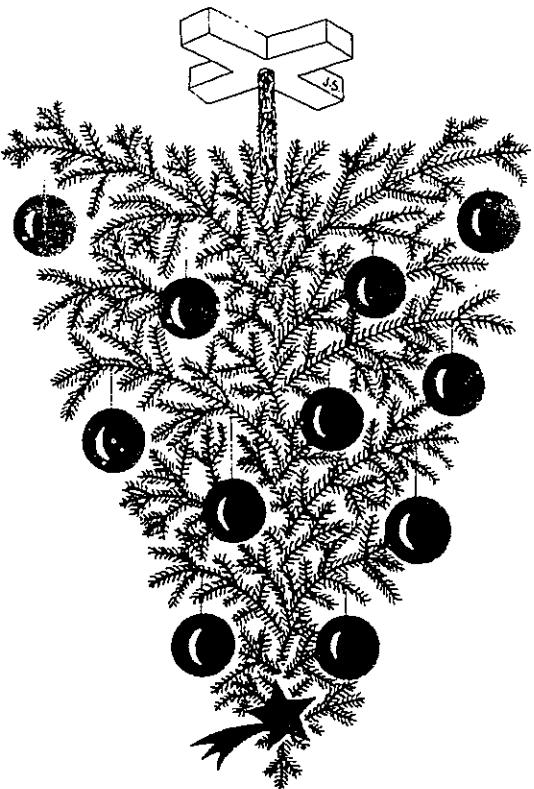
30. - 31. října a 1. listopadu byla na dramatické fakultě UNSW uvedena česky a anglicky hra Václava Havla VERNISAŽ. Od počátku 70 tých let fakulta zařadila do přednášek studium středo - a východo evropské dramatické literatury a během studia se studenti měli možnost seznámit s autory, jejichž hry byly zakázány v satelitních zemích východního bloku, ale byly hrány na západě. Představení probíhala v týdnu, kdy skupina čs. disidentů, včetně autora hry, byli odsouzeni a uvězněni v Československu. Přes dvě stě dopisů protestujících proti těmto rozsudkům bylo odesláno obecnstvem několika ministrům čs. vlády.

Hlas domova uveřejnil 12.11.79 úvahu Jana Jiráska VĚDOMÍ SOUVISLOSTI.

15. prosince 1979 byl uveden společně s Dobročinným spolkem Svatého Václava v Anzac House Auditoriu vánoční program NESEM VÁM NOVINY, připravený J. Carrollovou a Karlem Šindelářem. Program pozůstával z vánočních kolod nejen českých a slovenských, ale i amerických, anglických, francouzských a rakouských, přeložených do češtiny autory pořadu, ukázkou ze skladeb L. Koželuha, E. Marhula, J. Ryby, W. A. Mozarta a úvodní povídky Karla Šindeláře JAK TO VŠECHNO JEDNOU ZAČALO.

Během roku se při pořadech prodalo 70 desek Petra Rady ŽÍT JAKO STROM a 500 kusů vánočních pohlednic J. Stejskala, vítěze ankety organizované SVU.

Posledním programem roku byl tenisový turnaj pánských dvojic konaný 9. prosince v Cooper Park.

Veselé australské Vánoce
a šťastný Nový Rok!!!

ZAMĚSTNANCI HVĚZDNÉ SPRÁVY
ZAMETAJÍ MLÉČNÉ DRÁHY
LEPÍ HVĚZDU ZA HVĚZDOU
NA KOPULI NEBESKOU

SLunce ráno po žebříku
vyšplhá tam bez chyby
teď si spinká v Pacifiku
pod hlavou tři velryby

dobré vůle lidem všem
na duchu i na těle
z tramtáře popřejem
vánoce veselé!

1980

Rok 1980 začal nadějí, že po zániku Hlasu domova bude vycházet nový časopis nazvaný Hlasy Čechů a Slováků v Austrálii, jehož šéfredaktorem bude Petr Rada v nově založené Czech Publishing Company.

SVU - Sydney připravilo 26. března setkání s Josefem Jostenem, význačným novinářem z Londýna, během jeho návštěvy v Sydney. Autor knihy ČESKOSLOVENSKO ŽALUJE, která vyšla v r. 1949 v angličtině pod názvem OH, MY COUNTRY, byl blízkým spolupracovníkem Jana Masaryka na ministerstvu zahraničí, důstojníkem zahraniční armády a neúnavným bojovníkem za svobodné Československo. Vyprávěl o své činnosti jako novinář doma, v zahraničí a v exilu po r. 1948, kdy se stal vedoucím Informační kanceláře svobodného Československa, později přejmenované na Freedom Communications International. Popsal dojmy svých setkání s význačnými osobnostmi současných dějin a odpovídal na otázky 70 ti přítomných krajánů až skoro do půl noci.

Členové SVU byli pozváni na vernisáž dvou slovenských výtvarníků - surrealistů v sydneyšské Holdsworth Galleries. Milan Záhorský senior (1922) a Milan Záhorský junior (1948). Záhorský senior vystavoval 15 olejomaleb, zvýrazněných kombinovanými technikami. Jeho obrazy vyjadřují psychické stavy dnešního člověka - bezmocnost jedince vůči silám přírody, moderní technice a politice a z toho plynoucí duševní rozpolcenost na jedné straně a snaha po osvobození na straně druhé. Záhorský junior vystavoval 15 grafik (lepty; akvatinty, mezotinty, suché jehly.) Oba umělci vystavovali v Austrálii po první, výstava byla otevřena 13.5.80.

24.4.80 Hlasy oznámily nová pásmá SVU, připravovaná pod názvem Setkání s redakcí. Předmětem programu bylo předvedení ukázek ze stále se rozšiřujícího exilového tisku. První večer se konal 16. května. JK informoval v Hlasech, 27. 5. 80.

SETKÁNÍ S REDAKCÍ byl název literárního pásmá k zábavě i přemýšlení. Pásmo sestavil dr. Oliver Fiala z exilového tisku a použil ukázek literárních děl autorů žijících doma (V.Havel - PROTEST) a v zahraničí (J.Hofman - VŠECHNO BYLO JINAK, V.Hejl - MYŠLENKY ŘEDITELE MYSLÍKA, J.Škvorecký - CENNÉ BABIČKY).

Jedná se o novou formu programu, který nás má přiblížit současné problematice a poskytnout pohled na problémy dnešního Československa, jež jsou mnohým z nás -měřeno časem- tolík vzdálené. V podstatě jde o analýzu různých projevů vlastenectví a snahu být informován o literárním dění a za to patří autorovi programu a jeho spolupracovníkům O. Brychtovi a J. Šťastnému uznání a dík.

STANE SE & STALO SE v Sydney

FILM O NÁVŠTĚVĚ PAPEŽE JANA PAVLA II. V POLSKU

Jan Jirásek

v červnu 1979 byl na programu kulturního večera pořádaného 13.8.1980 místní skupinou Společnosti pro vědy a umění v Sydney na University of NSW.

Celovečerní barevný film, pořízený polským episkopátem je již po krátkém odstupu času jedinečným dokumentem, který působí jako monothematické drama. Není v něm herců, jeho hlavní a jedinou postavou je polský lid, z něhož papež Jan Pavel II. vzešel, s nímž prodělal těžkou dobu války a jehož neochvějným mluvčím se stal i v obtížném období komunistického režimu, z něhož čerpá svou sílu ve svém papežském poslání a vyjadřuje jeho touhy po svobodě, hlavní to podmínky důstojné lidské existence.

Víra, naděje a láska - tři nosné sloupy křesťanské víry, z nichž nejsilnější je láska - se prolínaly v záběrech ze měsí, sloužených pod širým nebem se statisícovou účastí věřících, v setkání se studenty, dělníky, venkovským lidem, který spěchal ze všech krajů Polska pozdravit svého papeže a získat jeho požehnání. Jedním z nejdojímavějších okamžíků filmu byl projev bulharské studentky na shromázdění polské mládeže, nemluvě o setkání s dětmi, chorými a nemocnými, řeholními sestrami a polským klerem, a také českým návštěvníkům se dostalo povzbuzujících slov. Jako poselství pro každý den vyslovil tento velký syn polské země a již dnes osobnost 20. století jednoduchou větu všeobecné plátnosti "Člověka je třeba měřit mírou srdce".

Jeho projev o národních tradicích a o lidské svobodě je vyjádřením i našich tužeb.

"Celý dějinný vývoj vědomí a volby člověka je úzce spjat s živou tradicí vlastního národa, v níž po všechna pokolení zaznívají s jasnou ozvěnou Kristova slova, svědectví evangelia, křesťanská kultura, zvyky, zrozené z víry, naděje a lásky. Člověk uvědoměle volí a to svobodně - tradice zde neznamená omezení; tradice je pokladem, je duchovním bohatstvím, je velkým společenským dobrem, které se utvrzuje každou volbou, každým ušlechtilým činem, každým skutečně křesťanským životem. Může se toto všechno odmítnit? Je možné říci ne? Je možné odmítnit Krista a všechno to, co On vnesl do lidských dějin? Ovšem, je to možné. Člověk je svobodný. Člověk může říci Bohu NE! Člověk může říci Kristu NE! Ale zůstane základní otázka - je to dovoleno? A ve jménu čeho je to dovoleno? Jaký rozumný důvod, jaký důvod vůle a srdce může postavit před sebe samého, před bližního, před krajanem a národ, abys odmítl, abys řekl NE tomu, čím jsme všichni žili po tisíc let? Tomu, co utvářelo a vždy bylo základem naší identity? Neopovrhujte nikdy láskou, která je největší hodnotou, jež se projevila prostřednictvím kříže a bez níž lidský život nemá ani kořeny ani smysl". /Z kázání v Krakově v poslední den pobytu 10.6.1979./

Je poměrně snadné psát s odstupem doby, jak časové je thema, které místní skupina SVU za pomocí Fr. P. Eliáše, který film komentoval a pořídil překlad některých úryvků z kázání papeže Jana Pavla II., zvolila za svůj srpnový program. Film je názorným dokladem toho, že 35 let komunistické protináboženské propagandy neubralo niceho na sílu a významu víry polského lidu, jak to prokazují i dnešní události v této zemi, pronásledované tolkerou těžkou a trpkou historickou zkušeností. Uzavírám přání: když by jen český a slovenský lid měl tolik víry, kolik jí v sobě hluboce chová národ polský.

4. července 1980 se konala výroční schůze SVU-Sydney, na které byl zvolen nový výbor. Odstupující výbor informoval přítomné, že nové stanovy SVU - USA umožní každému, kdo má zájem o rozvoj čs. kultury, státi se řádným členem Společnosti, která tehdy měla skoro 2000 členů po celém světě.

V druhé části večera byl promítaný dokumentární film **SEVEN DAYS TO REMEMBER**, o sovětské invazi do Československa pořízený v Kanadě s doprovodním slovem Jiřího Voskovce.

Schůze se zúčastnil zástupce T J Sokol, jemuž bylo tlumočeno blahopřání k 30. výročí jednoty a předán příspěvek na výstavbu Národního domu.

Dokumentární film o návštěvě Papeže Jana Pavla II. v Polsku, promítaný 13.srpna, 1980 byl prodiskutován v Hlasech, 2. 9. 80.

V sokolském Věstníku (červen 1980) bylo uveřejněno na stránce SVU-Sydney, že nová Stoppardova hudební hra **EVERY GOOD BOY DESERVES FAVOUR**, která měla australskou premiéru na festivalu umění v Adelaidě, bude inscenována během října v Sydney. Stoppard, původem Čech žijící v Anglii, je považován za nejlepšího dramatika současné doby a jeho hru by mělo vidět hodně krajanů. Na stejné stránce vyšlo toto oznámení:

SVU-SYDNEY podporuje činnost Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných (VONS).

Václavu Havlovi, dr. Václavu Bendovi a Jiřímu Dienstbierovi se podařilo z věznice v Heřmanicích propašovat moták, jehož plné znění se objevilo ve Zpravodaji č.5, 1980. Otiskujeme tento úryvek:

"Obracíme se z vězení, k němuž jsme byli odsouzeni za činnost ve Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných ke všem, kteří doma i v zahraničí vyjádřili solidaritu s naší činností a protestovali proti našemu nespravedlivému stíhání a pozdějšímu odsouzení, ať již to byly osoby soukromé, představitelé vlád či organizací."

Václav Havel, odsouzen ke 4 letům vězení v L NSV, adresa: V.H. 5.10. 1936, vězeň 96 58/ A2 NVÚ Heřmanice, PS 2, 713 O2 Ostrava 13.

Václav Benda, odsouzen ke 4 letům ve vězení v L. NVS, t.č. je v táboře Heřmanicích u Ostravy. Přesná adresa: V.B., 8.8.1946, vězeň č. 96 54/ A2, NVÚ Heřmanice, PS 2, 713 O2 Ostrava 13.

19. září přednášel ing. J. Kadeřávek a dr. Vladimír Svoboda na námět AUTOMATIZACE PRŮMYSLU A POUŽITÍ POČÍTAČŮ V MODERNÍ DOBĚ.

Úvodem k rozhovoru s oběma odborníky byl promítнут krátký film NOW THE CHIPS ARE DOWN pojednávající o mikropočítačích v současné technologii a o jejich vlivu na vývoj společnosti.

10. října se uskutečnilo SETKÁNÍ S CHARTISTY, kteří se usadili v Sydney. Zdeněk Kašťák, Mirek Pospíšil a Robert Wittman hovořili o svých zkušenostech s režimem v ČSSR a zodpovídali četné dotazy.

V pátek 14. listopadu byla pořádána beseda se Zdeňkem Veselým o jeho výtvarné činnosti pod názvem SOCHARSTVÍ V KOVU. Velmi zajímavý hovor byl doprovázen diapozitivy a ukázkami z jeho tvorby. Z. Veselý původně studoval na umělecko-průmyslové škole pro zpracování kovů v Hradci Králové, později ve Francii. Po úspěšné kariéře ve vlastním podniku v Československu odešel v roce 1946 jako vedoucí Škodových závodů do Teheránu, kde po r. 1948 opět založil vlastní podnik. Zdeňek Veselý se usadil v Austrálii v r. 1952. Jeho prestižní práce datující se od r. 1961 jsou součástí významných budov v Sydney, Canbeře, Adelaidě a Perthu.

V neděli 30. listopadu byl organizován 2. ročník otevřeného tenisového turnaje pánských dvojic v Cooper Park, Wollahra.

SVU-Sydney nabídl krajanské veřejnosti desku klavírního umělce Tomáše Chvojky "LOS CAPRICHOS", který nahral skladby současného australského autora Petra Glassona. Tento skladatel zhudebnil velmi originální motiv - obrazy významných malířů. Nejrozsáhlejší skladbou je "Los Caprichos" podle slavných Goyových leptů a deska je podle nich také nazvana, vedle dalších motivů, vycházejících z díla mistrů Drysdale, Dobella, Roualta a Cavafy.

Opět bylo v prodeji 500 vánočních pohlednic J. Stejskala vydaných SVU na základě soutěže.

1981

První přednáška v r. 1981 MODERNÍ METODY LÉČENÍ HYPNOSOU byla připravena Dr. M. Šenkem.

22. května přednášela Hana Honsová O ČESKÉ LYRICE z konce 19. a začátku 20. století. Návštěvníci večera si znova v duchu zarecitovali oblíbené verše Antonína Sovy, Sv. Machara, Julia Zeyera, Otakara Březiny, K. H. Mácha a Jiřího Wolkera.

Od 10. června do 12. července 1981 NIMROD PROTEST oval !!!

HLASY

ČECHŮ A SLOVÁKŮ V AUSTRÁLII

Fortnightly for
Czechs and Slovaks
in Australia

Price 80c

Registered for posting
as a publication
— Category B

Ročník 2.

Číslo 14

14.7.1981

VACLAV HAVEL na sydneyské scéně

JAN JIRÁSEK

*"Kdo neviděl, neuvěří,
dva ohňové tuto hoří,
nic jich blesku neuromoří ..."*

Nejenom dva ohňové z klasiky K.J. Erbena, ale několik požárů na jednou hoří při zážitku, jaký skytá představení tří jednoaktových her Václava Havla v sydneyském divadle "Nimrod", hráných ve sledu- Audience, Vernisáz a Protest. Poslední z nich dala právem celému představení název, neboť v něm jde od začátku až do konce o působivě vyjádřený a dokonale hráný protest proti lidské zlobě, ubohosti, nizkosti, ješitnosti, sobectví, povrchnosti, zbabělství a nedůslednosti. Není vnimavé myslí a citlivého srdce, které by se nerozhořelo při shlednutí typické české problematiky v podání australských herců na jedné z nejlepších sydneyských scén - problematiky dotázené do všech drsných důsledků současné doby, kdy vlastně nejde o divadlo, ale o

Published by Czechoslovak Publishers Pty. Ltd., 14 Arcadia St., Box Hill, Vic. 3128
Phone 88 7283

Printed by Giderson & Co. Pty. Ltd., 33 Hall Street, East Hawthorn, 3123.

skutečnost, že autor i za to, co se na jevišti říká, si právě nyní odpykává v českém vězení trest. Je jedním ze skupiny českých vlastenců, který má status "prisoner of conscience", o jejichž propuštění se zasazuje Amnesty International.

Netřeba být velkým patriotem, aby si návštěvník užedomil, že je příslušníkem národa, který v sobě chová talenty, jejichž význam a dosah překračuje hranice národního círku v tuzemsku i cizozemsku, doma nebo v exilu. Není třeba být ani velkým politikem, aby návštěvník pochopil, že poselství těchto her není jenom protestem proti ne-kulturním a nelidským poměrům v zemi, jejíž hlavní silou a oporou je kultura a lidskost. Jde totiž o normální slabost lidské náture, které se nosí všude po světě ať mají politickou motivaci či nikoliv. Jejich zpolitizování je činí jen více nesnesitelnými, nepřijatelnými a nemravnými. Tím, že se opírají o instituce podpírané mocenskými prostředky, které ovládají a manipulují občany, jsou přímým nebezpečím, protože schází jakákoliv korektura a demokratická kontrola.

Sydneyjské představení tří jednoaktovek napsaných v rozmezí tří let je objevné v tom ohledu, že zdůraznilo jejich vnitřní vazbu a vědomí jejich souvislosti, ať to byl autorův záměr či níkoliv: tři různá prostředí od velmi primitivního až po velmi kultivované, tři různé myšlenkové polohy, trojí různé slovní prostředky odpovídající různým společenským klasifikacím - a přece jde o stále stejný problém lidské mravnosti a důslednosti v pravdě. Při podrobnějším rozboru je jako vnějšího prostředku použito mimo řady jiných i trojího druhu popíjení, typického prvku pohostinnosti, jemuž postava autora v žádné ze tří situací příliš neholduje a na všechno to stačí trojice herců. Vzniklo tak kompaktní a působivé představení, jednoaktovky tvoří triptych s výraznou vnitřní strukturou a jasným posláním, i když byla každá z nich koncipována samostatně. Je tomu tak proto, že jejich východisko je společné, poskytl je autorův skutečný život, jediný to zdroj jeho inspirace.

Skutečný život v dané době - poslední hra Protest byla napsána po několika měsících vězení a výslechů ve vyšetřovací vazbě - zřejmě také přál více jednoaktovým hrám, podle autora více záznamů pro kruh blízkých přátel, než kompletním celovečerním hrám. Ztížená možnost soustředění pojmenovala jeho vlastní tvorbu. Události dostávají jiný směr, pořadí priorit se mění, pomoc nespravedlivě pronásledovaným a problémy, které z této činnosti vyplývají, se v Havlově životě dostávají na místo první. Podle jeho dopisů z vězení je mu povolena omezená korespondence, možnost tvořit je vyloučena a zbývá tak přemyšlení o námětech pro budoucí hry, které se odehrávají v jeho myslí.

Nedávno jsem celou půlku noci /navíc před ranní směnou, což je obzvláště nepříjemné/ nemohl spát, protože jsem musel přemyšlet o některých neuvěřitelnostech - a pak mne to přemyšlení najednou přivedlo k námučtu na hru - a druhou půlku noci jsem zase nemohl spát, protože jsem ten námuč promýšlel. /V práci jsem byl po tom všem nemožnej/. Bylo to po delší době poprvé, co mne něco napadlo - něco adekvátního mým novým životním zkušenostem; jestli ten námuč vydrží nebo bude zavržen jako všechny předchozí, to zatím přirozeně nevím.

8. 8. 1980
/Svědectví 62/80/

Herci sydneyjského "Nimrodu" jsou i při náročnosti svého úkolu mistrov situace a překonávají úskalí, která nastavuje zcela odlišné prostředí, rozdíl australského světa a sovětizací pojmenované střední Evropy, rozdíl anglosaské a slovanské mentality, a také převážně konverzační text bez velkých vnějších akcí. Zajímavé je jejich přiznání, že hloubku her objevovali postupně v průběhu jejich nácviku, ty jim jakoby rostly pod rukama, v mnohém domýšleli jejich viceronásobný smysl nemluvě o problémech přesné jazykové interpretace jinak dokonalého překladu. Zásluhou citlivého režiséra Aubrey Mellora a všech tří herců, Barry Otto ve třech rozdílných postavách, John Walton a zosobňující postavu autora a Kathy Downes, byly hry provedeny s hloubkou podání, která zasáhla každého diváka v českém publiku na předpremiéře a velkou většinu účastníků australské premiéry. Klíčovou postavou je John Walton v osobě spisovatele, kolem které vše osciluje a proti které se promítá počínání druhých tím jak jedná, mluví a také tím, jak mlčí. Překlad je dílem Věry Blackwell, výpravu navrhl Paul Bucek a autorem plakátu je Josef Stejskal.

Hry mají viceronásobný smysl a několik myšlenkových poloh zhruba diferencovaných asi takto:

jejich vnější konversační podoba a situace, na které obecenstvo reaguje smíchem bez vážnějšího zamýšlení t.j. jejich "face value"

absurdnost těchto situací, která doprovázena ironií slov proniká hlouběji do divákovy mysli a vyvolává smích jiného druhu t.j. jejich "inner value"

HLASY

ČECHŮ A SLOVÁKŮ V AUSTRÁLII

Fortnightly for
Czechs and Slovaks
in Australia

Price 80c

Registered for posting
as a publication
— Category B

Ročník 2.

Číslo 16

11.8.1981

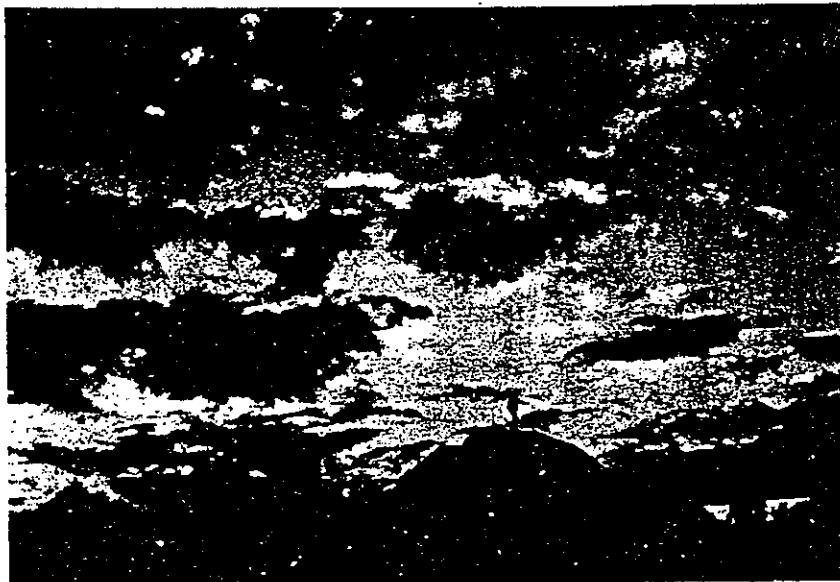

Foto Milan Roden

Na okraj Havlova »Protestu«

Jan Jirásek

Články o představení Havlových her v sydneyském Nimrodu by nebyly úplné bez zmínky o tom, jak se na něm podílela Amnesty International /AI/. Tato organizace se ujala Václava Havla a dalších pěti spoluobžalovaných po procesu v říjnu 1979, na který vyslala svého zástupce a pečeje o ně od té doby jako o "prisoners of conscience". Zde v Sydney zajistila AI publicitu uvedení Havlových her mezi svým členstvem organizováním společných návštěv a současně také propagovala svou činnost a poslání před návštěvníky divadla Nimrod po celou dobu šesti týdnů, kdy byly Havlové hry na programu. Ve svém stánku ve foyer vystavovala fotografie a životopisy všech známých českých disidentů, prodávala své publikace a grafické listy s tematikou útlaku – smutné to skutečnosti dnešní doby v mnoha zemích. V minulém roce sledovala AI připady téměř 4 500 vězňů ve 111 zemích a dosáhla propuštění asi jedné třetiny z nich.

Se stánkem v divadle Nimrod se pojí příhoda, kterou je dobré uvést na doklad toho, v jakém duchu AI pracuje. V druhém týdnu představení volala jednoho rána Xancelář Amnesty International, že čeští návštěvníci divadla si stěžují na zkomořený nápis v češtině ve vestibulu s tím, aby někdo pomohl věc vysvětlit a napravit. Znělo to dost záhadně při vědomí, že žádná česká organizace podobnou akci nepřipravovala. Skutečnost ovšem potvrdila, že Arts Group AI zhotovila z vlastní iniciativy nápadný nápis zasazený do solidního rámu, který měl česky informovat o tom, že Václav Havel je "prisoner of conscience", nápis ve velice zkomořeném panslovanském jazyku ze směsi nepřesné češtiny, slováckého nářečí, srbskiny à polštiny – tak jak

Published by Czechoslovak Publishers Pty. Ltd., 14 Arcadia St., Box Hill, Vic. 3128

Phone 88 7283

Printed by Giderson & Co. Pty. Ltd., 33 Hall Street, East Hawthorn, 3123.

někdo s nejlepším úmyslem připravil australskému grafičtímu text. Nedalo mi nezeptat se autora této akce, co je vlastně jejím posláním, když čeští návštěvnici přeci rozumějí angličtině a Havlův případ většinou znají. Odpověď byla zcela odzbrojující: "We mean it as a courtesy to Czech people". Vznikl tedy nápis nový, napsaný bez jediné chyby, který měl od té chvíle prominentní místo ve vestibulu divadla: Václav Havel jako politický vězen, který trpí pro pravdu a lidská práva, je pod ochranou Amnesty International.

Představení samo končí neobvyklým způsobem. John Walton, který představoval postavu autora, uzavírá hru sdělením, že nejde o divadlo, ale o skutečnost, kdy právě v této chvíli trpí ve vězení a ten, kdo chce proti tomu vyjádřit svůj vlastní protest, má k tomu možnost: ve zmíněném už stánku AI je za 20 centů k dostání pohlednice s portrétem Václava Havla s předtištěným textem a adresou nahoře na presidenta ČSSR, který tento protest vyjadřuje, stačí připojit podepsanou adresu a známku 35 centů, jež je ve stánku rovněž k dostání. Dále již nelze jít ani v divadelním kuse ani ve stánku AI, podepis je na návštěvníkovi. Pohlednice se prodávalo v průměru asi 60 každý večer, takže kancelář presidenta v Praze má doklad o tom, že se v Sydney a v australské veřejnosti ví o bezpráví na Havlovi a jeho spolužávcích. Ruku na srdce: byli bychom v českých spolkách schopni zorganizovat podobný protest?

Rozhovory s režisérem a herci po čtvrtletních představeních, jak je v Národní pravidelně, nabízejí následující porovnání: na jedné straně rození Australané, kteří přistupují ke všemu s bohorovným klidem a pro které nebylo snad ani příliš důležité identifikovat zemi, kde se podobné hrátky odbývají a na straně druhé Češi, naturalizovaní Australané, kteří prožívají každé hnuty a každé slovo na jevišti. Důvod je velice srozumitelný, protože jde o rozdíl mezi lidmi doma a lidmi v exilu nebo lépe mezi lidmi v klidu a lidmi v pohybu, people at peace and people on the run - i když tyto protiklady jsou vše stavem myslí nežli fyzické existence.

"People in peace-of-mind" na rozdíl od lidí "people on the run" se někdy mohou podobat lidem ve spánku před nebezpečím světa, který neznají a kterému naivně důvěřují, tak, jak si někdy o rodilých Australanech říkáme. Ale je to klamné a nemá to co dělat s národností. Počet 60ti denně prodaných pohlednic na celkový počet 80 míst v divadle a jejich konečná suma 2 200 totíž naznačuje, že ani australský klid není tak zcela bohorovný. Potvrzuji to i jiné zkušenosti než jenom prodaný počet pohlednic v divadle. Sami sotě pak můžeme sáhnout do duše a nastavit zrcadlo vlastnímu počínání:

Jsme-li exulanty, jejichž klid vzlá na nějakou chvíli za své - do té doby než se opět podíváme za normálních podmínek domů - pak chce tento cíl něco jiného než jak se někdy chováme. V tomto světě nemůže obstát národ, který zapomíná na historické lekce a který se chová doma nebo v exilu řečeno obrazně jako národ spících blanických rytířů a šípkových Růženek, který čeká na probuzení nebo jinými slovy na spásu přicházející zvenčí.

Ve stejnou dobu, kdy se v Národní hrál Havel, dorazila do Sydney jiná kulturní událost, jejíž historické kořeny jsou umístěny do stejné části Evropy - dokumentární výstava "Holocaust", pořádaná židovskými organizacemi v sydneyšské Town Hall. Uvádíme z ní pouze jeden údaj v autentickém znění pocházející ze studentského odboje:

"There is nothing more unworthy of a civilised nation than to allow itself to be ruled by a clique of irresponsible overlords dominated by sinister passions and to offer no resistance"

Sophie Scholl, resistance worker
in the White Rose Group beheaded
by Hitler when she was 22.

Zde šlo o vichřici, která postihla židovský národ a mnohé jiné národy, utrpení bez slov je těžko postihnout slovním doprovodem. Kolik lidí však od té doby v druhé polovině tohoto století a v kolika zemích riskovalo a obětovalo svůj život pro důstojný a čestný život nás pozůstalých.

Pokračujeme-li v hledání kořenů dnešního utrpení, je třeba jako typický symptom uvést současný židovský exodus ze Sovětského svazu, známý Sartrův výrok o Biafra ducha v našich zemích a osudy tolika pronásledovaných v sovětském politickém systému, který ze své podstaty šíří zlobu a nenávist. Havlův "Protest" je tedy výmluvným hlasem českého národa doma nebo v exilu bez rozdílu.

politický význam jinak skromného děje, který se odehrává ve spořečenském kontextu, má za účel demonstrovat symptomy doby a kritizovat politické příčiny deformovaného lidského počinání v práci, při "přátelském" pozvání na vernisáž nebo při vypočítavém setkání s disidentem

morální řešení těchto situací a cesta jak z nich ven při zachování čistoty principu a současně vřelém pochopení pro lidské chyby

filosofický názor založený na humanismu a na "celkové víře ve smysl věci" jako námět na samostatnou studii

Havel mluví stejnou řečí jako Složenicyň třebas z jiného východiska: začátek je v tom, že každý začne říkat ve svém okolí pravdu a bude jednat v pravdě - bez morální obrody není nápravy. Stejnou zásadu připomínal před mnoha staletími svým soudcům Demosthenes a Sokrates, v našich dějinách pak Jan Hus a v nedávné době Jan Patočka. Takže se ve skutečnosti v lidské historii mnoho neděje. Je zřejmě dodnes obtížnější říkat pravdu a žít v pravdě než existovat v polopravdách či pololžích každodenního života.

Havel se nestává světovým jenom tím, že jeho hry mají v dnešní době význam politického protestu a že trpí bezprávně a proti ustanovením helsinských dohod ve vězení. Kafkovská absurdnost justice, která jej soudí, je hrůzná a nebezpečná, a proto není dost akcí a projevů solidarity pro zlepšení jeho osudu. Havel nespáchal nic jiného než že se chová jako slušný člověk, který vědomě snáší úděl společně se svými méně známými spoluženci. Není lepšího dokladu jeho morální převahy nad soudci a zároveň jaká to podobnost s uvedenými příklady ze světových a našich dějin.

Havel je světový i tím, že promlouvá s klidem, s úsměvem a velkou snášenlivostí o běžných lidských vlastnostech, o komplexech nadřazenosti, o vychloubání, o cestách menšího odporu, o morálních úhybech, o povrchnostech a nedůslednostech, o nedostatku taktu a o dotěrnosti, a to přece nejsou žádné výlučně politické kategorie. Havel tak stanoví normu chování, která pomáhá třídit různé životní situace podle jeho slov vztahem k "obzoru, bez něhož by nic nemělo smysl". Sýdneyký kritik přesně vymezil oblast společnou všem třem Havlovým hrám jako morální schizofrenii, ve které se odehrává současný český život. A dodejme k tomu: doma nebo v exilu bez rozdílu.

Jsouce takto v Sýdney zásluhou "Nimrodu" zasažení Havlem, stává se spisovatelův postoj i mírou našeho exilového počinání v životě osobním i spolkovém. Pro příklad volím jednoduché předsevzetí: vážit čas na věci podstatné a nepodstatné jako třídit zrno od plevele, protože na všechno je čas jenom jeden a dělat přesnější rozdíl mezi vernisážemi a přátelskými návštěvami, i když se bez vernisáži život asi zcela neobejdje.

Nemluvě o důslednosti v té skromné činnosti, na kterou exilové organizace stačí. I zde je Havlův příklad z prostředí mnohonásobně obtížnějšího normou chování, jak zachovávat v čisté podobě principy a nezapomínat na tolerantní pohled k lidským slabostem, které se vyskytují všude tam, kde je život. Nikdy však není důvod pro tyto slabosti krátit normu morálních nároků a zapomínat, že služba a právě jenom služba druhým bez očekávání vděčnosti, výhod, odměn nebo jiných protisužeb má stále ještě svou cenu v dnešním zhrublém a zmaterializovaném světě.

Hlasy referovaly 14.7.1981 uvodníkem VÁCLAV HAVEL NA SYDNEYSKÉ SCÉNĚ a 11.8. 1981 opět úvodníkem NA OKRAJ HAVLOVA PROTESTU.

17. července se konala výroční schůze, na níž byla zhodnocena činnost za minulé období a zvolení činovníci pro r. 1981 - 82. Předseda - dr. Jan Jirásek, místopředseda - dr. Zdeněk Kvíz, jednatel - dr. Oliver Fiala, pokladník - Drahomír Fiala, propagační referent - Jitka Vilimovská.

Hlasy uveřejnily tuto zprávu:

V předchozím roce se uskutečnilo sedm kulturních večerů vedle jiných akcí, jako prodej desek a vánočních pohlednic a tradičního tenisového turnaje.

Zvláštní zmínky si zaslouží spolupráce s divadlem Nimrod při přípravě tří jednoaktových her Václava Havla pod názvem PROTEST. Hra byla v prodloužené sezóně hrána s velkým úspěchem po dobu šesti týdnů. Zásluhou vedení divadla Nimrod a Amnesty International se tak dostalo osudu Václava Havla a dalších českých disidentů značné publicity u sydneyské veřejnosti. Místní skupina zorganizovala společnou návštěvu prvního a závěrečného představení hry.

Celkový počet členů je 32, organizačně je skupina zkonzolidována a má dobré předpoklady pro další činnost. Schůze se zúčastnil zástupce výboru TJ Sokol, jemuž byl předán příspěvek na dostavbu Národního domu a českého etnického vysílání na radiostanici 2EA. Je třeba uvést také pravidelnou spolupráci s redakcí časopisu Hlasy v Melbourne.

21. srpna byla námětem večera v cyklu SETKÁNÍ S BÁSNÍKEM poesie Jaroslava Seiferta, který se 23. září dožil 80 let.

Program připravila Jana Reichová, režíroval dr. Oliver Fiala a spoluúčinkovali Vlasta Vlažná, dr. Jan Stejskal, Vladimír Špaček a Jaroslav Šťastný za hudební a technické spolupráce Zdeňka Reicha. Nora Gallina in Fragiocomo, Marta de Detrichová a Václav Šmejkal přispěli výtvarnou prací.

Citlivý večer, který zaujal posluchače dokonalou hudebností verše knížete české poezie Jaroslava Seiferta, básnička monumentálního významu na jejím hvězdnatém nebi, který se stal morální silou české kultury v současné době.

Záslužné bylo provedení dvou sbírek v Československu zatím nepublikovaných - Deštník z Piccadilly a zvláště Morový sloup, jehož hluboká podobenství mají téměř věstecký význam. Básníkovi se tak dostalo na sydneyské půdě pocty k 80ti léta um bohatého a plodného života. (Hlasy 20.10.81)

SETKÁNÍ S BÁSNÍKEM

POŘAD

SPOLEČNOSTI PRO VĚDY A UMĚNÍ V SYDNEY

UNIVERSITY
OF NEW SOUTH WALES
KENSINGTON

21. SRPNA 1981

BÁSNÍKA

Jaroslava Seiferta

KTERÝ SE 23. ZÁŘÍ 1981 DOŽÍVÁ

80 LET

Připravila: JANA RICH

Režie: Dr. OLIVER FIALA

Spoluúčinkují: VLASTA VLAŽNÁ

Dr. JAN STEJSKAL

VLADIMÍR ŠPAČEK
JAROSLAV ŠŤASTNÝ

Hudební a technická spolupráce: ZDENEK RICH

Výtvarná spolupráce: NORA GALLINA IN FRAGIACOMO
MARTA de DETRICH
VÁCLAV ŠMEJKAL

se narodil 23. září 1901 v Praze. Od roku 1922 působil jako novinář, později jako lektor v nakladatelstvích. Byl spoluzačladelem umělecké skupiny Devětsil. V létech 1945 až 1949 byl jedním z vedoucích redaktorů odborářského deníku Práce, od roku 1950 zanechává žurnalistiku a věnuje se výhradně literatuře. Na II. sjezdu Svaazu československých spisovatelů v roce 1956 vystoupil jako jeden z prvních u nás, s kritikou stalinismu. Roku 1964 byl jmenován národním umělcem.

Hned jeho první básnické sbírky Město v slzách (1921) a Apollinairem ovlněná Samá láška (1923) vzbudily velký ohlas. Ve sbírce Slavík zpívá špatně (1926) básnický zpracovává svoje dojmy z SSSR a odklání se od tehdy módního poctismu. Seifertův nevšední básnický talent dozrává ve třicátých letech, kdy vznikají významné, formálně perfektní sbírky Poštovní holub (1929), Ruce Venušiny (1936), Zpíváno do rotacky (1936), Jaro, sbohem (1937), Zhasněte světla (1938) a další. Z jeho pozdní tvorby je třeba připomenout knihu meditativní lyriky Koncert na ostrově (1965) a Halleyova kometa (1967).

Poslední dvě Seifertovy sbírky Morový sloup (1970 — vyšlo 1977 v nakladatelství Index v Kolíně n. R.) a Deštík z Piccadilly v Československu dosud nevyšly a koluje tam ve strojopisných vydáních.

Další básnickovy sbírky: Na vlnách TSF, Jablko s klinou, Osm dní, Světlem oděná, Kamenný most, Maminka, Prílba hliny, Dokud nám neprší na rakev, Píseň o Viktorse, Vytržené stránky. Překládal také Blocha a Appollinairea.

19. září byl na pořadu večer poezie krajanů posouzený v tomtéž vydání Hlasů. Neméně záslužný byl pak večer poezie nazvaný **BÁSNÍCI MEZI NÁMI**, na němž byly předneseny ukázky z tvorby místních básníků, z nichž někteří vystoupili na veřejnosti ve svém exilu vůbec poprvé po odstupu více než 30 let. Dík za tuto iniciativu patří Haně Honsové a dr. O. Fialovi, který pořad s pomocí Jany Reichové zorganizoval a zrežíroval. Někteří z autorů recitovali své verše osobně. Večer svým způsobem historický pro básniaky a literáty i pro vděčné a uznalé posluchače. Námět není zdaleka vyčerpán - těšíme se na pokračování. Je nutné jen dodat, že hudební doprovod byl vybrán Oldřichem Brychtou a Zdeňkem Reichenem, diapositivy byly reprodukce ze sbírek Jaroslava Kováříčka: Básně tušené, Z přeludu skutečnosti (Sydney, 1974) a Že by Ryby (Adelaide, 1981). Čtené ukázky byly vybrány z tvorby: Pavel E. de Detrich, Oldřich Fiala, Zdeněk Grůner, Hana Honsová, Jaroslav Kováříček, Vladimír Kubelka, Stanislav Mareš, Karel Sindelář, Jana Reichová a Jindřich Reich.

16. října 1981 **VEČER V TÁBOŘE NA ALLIGATOR RIVER**
byl posouzen v Hlasech 16.10.81.

13. listopadu druhý program **SETKÁNÍ S REDAKCÍ** byl připraven dr. Janem Jiráskem a Jitkou Vilimovskou. Čtené ukázky z exilových časopisů knih:

Zdena Salivarová, Jsou anglicismy tak velký hřích? (Západ 4/1981)
prof. Jiří Marvan, Jazykové zákoutí: Hrdá řeč bezzemců (Obrys 2/ 1981)
Anonym z Prahy, Fejeton z Prahy a o Praze (Zpravodaj 10/1981)
Karel Hvížďala, Zpráva o pozvolné likvidaci českého národa (Svědectví 63/1981)
Jaroslav Hutka, Píseň Kat Mydlář Český odboj (Obrys 1/1981)
Josef Škvorecký, Výzkum osobnosti a díla Járy (da) Cimrmana (Západ 3 /1981)
Vladimír Škutina, Tak už jsem tady s tím vápnem, pane Werichu (Magazín 1981)
V+W, Proč nemohu spát, Blues z hry Robin Zbojník, 1932.

Tyto programy získaly popularitu velmi rychle a plnily úspěšně účel, pro který byly organizovány .

29.listopadu se konal III. tenisový turnaj pánských dvojic v Cooper Park ,Wollahra.

Posledním programem roku bylo pásmo veršů Františka Hrubína, uvedené 11. prosince, nazvané **ROMANCE PRO KRÍDLOVKU**. Pásma připravili I. Kolařík a A. Nebeský z SVU - Melbourne.

1000 vánočních pohlednic Josefa Stejskala bylo pro velký zájem nabídnuto veřejnosti.

VEČER V TÁBOŘE NA ALLIGATOR RIVER

Série literárních večerů pokračovala v říjnu setkáním se spisovatelem Stanislavem Mocem na námět jeho úspěšné knihy. Na úvod z ní byla čtena ukázka, autor se pak rozhovořil o sobě, o tom, jak se stal spisovatelem a odpovídal na četné otázky. Podařilo se tak přiblížit atmosféru dějem bohaté knihy z exotického prostředí Northern Territory, které bylo navíc dokumentováno diafotivou. Jak se dalo očekávat, zvláště živá byla diskuse kolem otázky původních obyvatel Austrálie, Aboridžinců a jejich zemských práv, v současné době také aktuální v tisku a jiných sdělovacích prostředcích. To víme konečně i z nedávné polemiky v "Hlasech", které se Stanislav Moc rovněž zúčastnil. Pokud jde o jeho knihu samotnou, příhody party českých a slovenských mládenců, kteří začínají svou australskou existenci na severu země, se ve skutečnosti odehrávají na pozadí osudu místních obyvatel a potvrzuje to vrcholná kapitola knihy o návštěvě u aboridžinského šamana. Není tedy divu, že diskuse se točila kolem tohoto námětu a že mnohé, co bylo načato, nebylo možno za jednou večer dokončit, na př. otázka, zda původní obyvatelé byli a částečně ještě jsou nomádi. Protože se všeobecně jedná o velmi živou a aktuální problematiku, SVU uvažuje o tom, pozvat v příštím roce na jeden ze svých večerů aboridžinského řečníka, který by dovedl o věci promluvit "od pramene". Naše publikum by tak mělo možnost doplnit své znalosti o svém novém domově a také se na tento námět připravit.

I to je tedy přínosem zajímavého a podnětného večera, který, jak potvrzují jeho dozvuky, pomohl otevřít početným návštěvníkům zcela nový svět. Programu SVU vhodně předcházel interview se spisovatelem na českém etnickém vysílání na sydneycké stanici 2EA. Za zmínu také stojí, že první kniha Stanislava Moce "Tábor na Alligator River" je rozebrána a že po této úspěšné prvotině náš spisovatel v rukopise dokončil svůj druhý román s pracovním názvem "Údolí nočních papoušků", který bude doufejme brzy vydán v některém z exilových nakladatelství.

Jan Jirásek

DOUBLE BAY CREEK /SVU/
OPEN MEN'S DOUBLE TENNIS TOUR-
NAMENT

DBC/SVU/OMDTT

TŘETÍ VEŘEJNÝ TENISOVÝ TURNAJ
PÁNSKÝCH DVOJIC V COOPER PARKU

pořádaný Společností pro vědy
a umění v Sydney v neděli dne
29. listopadu 1981 od 1 hod. od-
poledne na dvorcích v Cooper Par-
ku na Woollahre.

Turnaj se bude hrát na dvou
kurtech, sraz účastníků je o
1 hodině a začátek turnaje v
1 hod. 30 min. Finalové utkání
bude odehráno po 5 hod. a předá-
ní cen se provede kolem 6 hod.

Přihláška a \$6 startovného za
dvojici musí být doručena nejpoz-
ději do pátku 27. listopadu 1981
na jednu z adres pořadatelů:

Jan Jirásek tel. 309-1872
P.O.Box 258
Bondi Beach 2026

MUDr. Jan Štejskal
52 Nepean Avenue
Penrith 2750 tel. /047/ 214545

Šeky vystavte na "Czechoslo-
vak Society of Arts and Scien-
ces". U přihlášek došlých po sta-
noveném termínu není zaručeno,
že zájemce bude možno do turnaje
zařadit.

Turnaj se hraje vylučovacím
způsobem, všechna utkání jsou
jednosetová s maximálním počtem
osmi her, při remíze 4:4 rozho-
duje "tie breaker".

Přátelé SVU a rodinní přísluš-
níci jsou srdečně zváni jako
sportovci a diváci do příjemné-
ho prostředí Cooper Parku na tu-
to významnou každoroční sportov-
ní událost

JHK

1982

Rok 1982 byl zahájen 6.března KRAJANSKÝM SPOLEČENSKÝM VEČEREM jako společný podnik s Československým Country Club pořádaný k 10. výročí činnosti SVU-Sydney. K tanci a poslechu hrála skupina "Mefisto" a během večera vystoupila Československá taneční skupina Sydney. Výtěžek ze vstupného byl věnován na činnost SVU-Sydney.

10. výročí činnosti bylo též oslaveno v Sokolském Národním domě, Frenchs Forest, 27. března 1982. V úvodu večera vystoupila Československá taneční skupina s nově připraveným programem a k tanci hrála Česká muzika Vojty Cíny.

16. dubna přednášel Otec Eliáš o činnosti ČESKÝCH A SLOVENSKÝCH MISIONÁŘŮ V NORTHERN TERRITORY. Velmi zajímavý námět dal posluchačům nahlédnout do málo známé episody nedávné australské minulosti. Hlasy (18.5.82) referovaly -

..... Přednášející hovořil o osudech českých a slovenských misionářů, kteří byli na sklonku minulého století členy jezuitských misionářských stanic pro aborigince v Northern Territory. Podkladem k tomu byla cesta Otce Eliáše do Darwinu v minulém roce a studium archivů v Sydney a Melbourne. Výklad byl doprovázen diapositivy a přinesl zasvěcený pohled do působení misijních stanic, v nichž byl zastoupen slovanský prvek, v obtížných podmírkách australského severu. Účastníci večera se zásluhou Otce Eliáše mohli přiblížit k velkému námětu, který misionářská práce znamená i v současné době.

28. května hovořili Stanislav Berton jako historik a kpt. Oldřich Pelc jako přímlý účastník odboje - výsadkař - o NOVÝCH FAKTECH O ATENTÁTU NA REINHARDA HEYDRICHA. Od konce války sledovali pečlivě zachované dokumenty a britských a německých archivech, jakož i uveřejněné publikace. Hovořili tedy s kompetencí odborných a osobních znalostí, jež vzbudily zájem a respekt posluchačů.

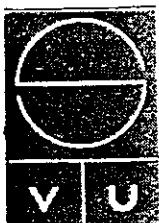
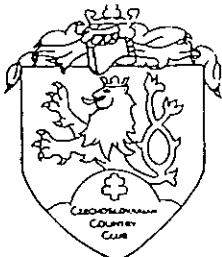
1. června uveřejnily Hlasy toto oznámení:

Místní skupina SVU-Sydney vypisuje uměleckou soutěž na návrh pohlednice, která by vyjadřovala český charakter vánoc v Austrálii.

Podmínky soutěže:

1. Soutěž je neanonymní
2. Soutěže se může zúčastnit každý, kdo má vztah k českému exilu v Austrálii
3. Návrh může být maximálně dvoubarevný, provedený černo-bíle tuší, ve velikosti 1:1. V případě dvoubarevného návrhu, barvy nechť jsou vyznačeny na přiloženém pauzovacím papíru. Návrh vyhodnotí umělecká komise jmenovaná SVU-Sydney.

ZAHÁJENÍ NOVÉ SEZONY
TO BRING IN THE NEW SEASON

POZVÁNKA INVITATION

ČESKOSLOVENSKÝ COUNTRY CLUB
CZECHOSLOVAKIAN COUNTRY CLUB
30 Devonshire Road, Kemps Creek
606-0904

Vítáme všechny krajaný
a přejeme příjemné pobavení

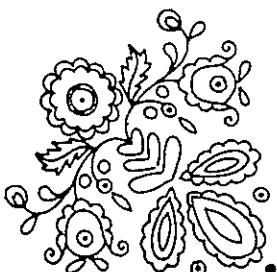
Občerstvení jídlo a nápoje v našem dobře zásobeném baru
Pivo, víno a likéry vašich oblíbených značek
Bohatý výběr jídel od 11. hod.-9.hod. večer

Welcome to all members and guests
with best wishes for a great night

Refreshments at our well stocked bar, sweets and
selection of wines and liquors throughout evening.

Variety of meals from 11 a.m.-9 p.m.

JUBILEJNÍ PLES

SPOLEČNOST PRO VĚDY A UMĚNÍ (SVU) V SYDNEY
A TĚLOCVIČNÁ JEDNOTA SOKOL
vás srdečně zvou na

Jubilejní ples

pořádaný k 10. výročí činnosti SVU
v sobotu dne 27. března 1982 ve 20.00 hodin
v Československém Sokolském Národním domě
16 Gratton Crescent, Frenchs Forest
V úvodu večera vystoupí Československá taneční skupina
s nově připraveným programem
K tanci hraje ČESKÁ HUDBA Vojtý Cíny

Občerstvení a zákusky
Teplé večeře se podávají od 19.00 hodin.

Vstupné \$7.00
Studenti a pensionáti \$3.00

Těšíme se na shledanou v přátelském prostředí Sokolovny

18. června připravily Jitka Vilimovská a Františka Pečenková pořad : O LIDOVÉ PÍSNI Z MORAVSKO-SLOVENSKÉHO POMEZÍ, v němž účinkovali M. Koutský, V. Pečenka, a O. Brychta.

Hlasy uveřejnily velmi positivní, odbornou kritiku večera pod značkou K. Š. Ohlas mezi obecenstvem, o kterém píše se odráží v dopise návštěvníka Drahomíra Fialy.

.... V pořadu se organicky prolínalo mluvené slovo s hudebními ukázkami lidových i profesionálních souborů, s živým hudebním projevem dvou houslistů a hráče na kytaru, nahrazující cymbál a zpěvem sólistů, učinkujících hudebníků i okouzleného obecenstva. K vyvolání náležité atmosféry přispělo promítání snímků krajiny a osvětlení, které je ve studiu dramatické školy k dispozici. Rovněž výzdoba a výstavka knih a lidové tvorby zapadaly do rámce pořadu.

Návštěvníci se seznámili s původem lidových písni od nejnovějších a zpět přes obrozenec 19. století do 18. a 17. století, kdy v době temna po bitvě na Bílé hoře český národ téměř přestal existovat, avšak lidová písň stále žila na venkově a umožnila tak přežít i nejtěžší období našeho národa: přes středověké období reprezentované trubadury 13. a 12. století, jejichž tvorba hudební i literární podstatně ovlivnila lidovou poezii a lidovou písň, dále přes 10. století křesťanského knížectví sv. Václava k slavnému období říše Velkomoravské z 9. století, první to slovanské říše zahrnující zeměpisnou oblast Moravy, Čech, Slovenska, Uher a Malého Polska. I když hranice této říše byly rozmetány před více než tisíci lety, lidové písni z této doby jsou si podobné a jsou zpívány na Moravě, na Slovensku, v Maďarsku či Chorvatsku dodnes. Lidová písň je tak obrazem dějin, v němž se zachovalo mnoho z toho, co dávno zničily krvavé války, ničivé revoluce i bezohledná civilizace. Dozvěděli jsme se, že nejstarší písni dávných pohanských dob spočívají na starém systému hudebního myšlení, na systému čtyř tónů - tetrachordálním. Naše nejstarší písni patří tak do stejné epochy hudebního myšlení jako písni zpívané v antickém Řecku. Dochovává se nám v nich tedy čas antiky. Retrospektivní postup, uplatněný Jitkou Vilimovskou při výkladu, zdůraznil přítomným až jak daleko dosahují kořeny lidových písni dosud zpívaných v původní formě. Každé období něčím obohatilo poklad lidových písni až už po stránce rytmické, melodické, intonační nebo po stránce tématické, textové a formální.

Velice působivé byly citlivě vybrané reprodukované ukázky doprovázející výklad, až už to byly tálhé halekačky, lyrické písni milostné, melancholické písni uherského původu přetvořené sentimentální cikánskou interpretací (Cikánský pláč), obřadní tanec, mečový tanec (Pod šable) anebo dynamické verbuňky a čardáše s příznačným synkopickým rytmem a typickou kadencí. Za nejpůsobivější pak považuji ukázky předvedené "živými" hudebníky, kteří téměř dokonale zvládli intonačně a rytmicky velice obtížné písni z moravsko-slovenského pomezí a svým bezprostředním a temperamentním projevem několikrát strhli obecenstvo k potlesku a společnému zpěvu. Zejména překvapivá

byla figurační (výzdobná) součást nástrojového doprovodu tak typická pro vyspělé hudebníky z Moravsko-slovenského pomezí.

Kladem tohoto večera, kde se sešlo více než osmdesát přátele SVU-Sydney, bylo kromě uceleného, přehledného a poučného výkladu a překrásných ukázek z bohatého pokladu lidových písni rovněž poznání, že lidová písni je stejně ryzí, jímaří a působivá, ať už se zpívá v rodné vlasti nebo v zemi, kde našli nový domov emigranti a dále uvědomění, že lidová písni a to zejména ze zmíněné oblasti, spojuje nás Čechy a Slováky žijící doma i v cizině.

Vřelý dík za krásný večer všem účinkujícím.

27. července se SVU-Sydney sešlo NA BESEDU SE Š K V O R E C K Ŷ M I. Co předcházelo, bylo několikaměsíční plánování, založení finanční základny, která by návštěvu manželů Škvoreckých umožnila. Už v březnu (16.3.82.) uveřejnily Hlasy Dopis SVU- Sydney, který se obracel na krajanskou veřejnost s prosbou -

..... K uskutečnění cesty potřebujeme základní finanční fond, do něhož budou později vloženy výtěžky ze zamýšlených vystoupení a přednášek, počáteční výdaje spojené s cestou je však třeba zajistit předem.

Kdyby 200 našich krajanů podepsalo příslib na \$ 10, měli bychom po starostech - uvítaté pomoc také od krajanských organizací.

Není však spontánnějšího projevu než příspěvek od jednotlivců, čtenářů knih vydávaných v exilu a přátele české a slovenské kultury, kterým záleží na zachování kulturních hodnot pro budoucí generace.....

Výsledek byl velmi uspokojivý. Ubytování bylo zajištěno v motelu, který vlastnil Martin Polesý, člen SVU, a prof. Škvorecký byl pozván UNSW, aby přednášel na School of Drama. Přednášky na jiných fakultách a v jiných městech následovaly. Hlasy (27.7.82) pokračovaly v uveřejnění dalších obsáhlých informací, dodaných SVU-Sydney, o životních datech a literární práci hostů.

Ohlas návštěvy v Sydney a po Austrálii posoudil dr. Jaroslav Kováříček v Hlasech 24.8.82.

3. září 82 Výroční schůze místní skupiny zvolila nový výbor. Dr. Jan Jirásek - předseda, Martin Polesý - místopředseda, Jitka Vilimovská - jednatelka, Zdeněk Reich - pokladník, Hana Honsová - propagační referentka, Vladimír Tichý - výtvarná komise - Pavel de Detrich - literární komise.

21. září 82 Hlasy referovaly o výstavě R. Wittmanna a uveřejnily výsledek soutěže na vánoční pohlednice.

24. září přednášel Biskup Mons. ThDr. Jaroslav Škarvada na téma ÚLOHA PAPEŽE V DNEŠNÍM SVĚTĚ.

NÁVŠTĚVA

JAROSLAV KOVÁŘÍČEK

Přivykl jsem Austrálii a žiji si tu spokojeně, ta pokojnost mi přece jen ale občas vadí. Žijeme zde ve znatelné izolaci, způsobené velkou vzdáleností od světových kulturních center. Proto byla pro mne nedávná návštěva manželů Škvoreckých osvěžujícím impulsem, jakých zde nemáme nadbytek. Josef Škvorecký není dnes již jen jedním z nejvýznamnějších českých spisovatelů, je i významným exulantem. Nejen psaní knih je uměním, sám způsob života může /a má/ být umělecky tvůrčím činem. Toto umění ovládá p. Škvorecký a stejně tak i jeho neobyčejná žena Zdena Salivarová. Oběma se podařilo naplnit svůj exilový úděl novým významem, jak svědčí jejich úspěšná tvorba literární i činnost vydavatelská. Dovedeme si vůbec představit, o co by nás exil byl ochuzen bez exulantů Škvoreckých? Setkání s nimi bylo nepochybě pro každého, kdo měl možnost té příležitosti využít, nesmírně inspirativní. Škvoreckého proslulost přispěla jistě k úspěchu návštěvy, o to více potěšilo, když každý rychle poznal, že si nepotřásá rukou s uměleckým pomníkem, nýbrž se setkává s člověkem neobvyčejně lidským. Paní Zdena již při prvním setkání vzbuzuje dojem člověka, s kterým jsme se dávno znali či alespon přáli si znát. Psaní dalších chvalitebností zajisté netřeba.

Cítím potřebu napsat pář slov o průvodních účincích jejich návštěvy. Já jsem měl příležitost sejít se s nimi v Adelaidě, která i z hlediska krajanského je spíše provinčním centrem. Krajinu zde žije podstatně méně a nejsou o nic bohatší než ti v Sydney či Melbourne, takže i jen odskok z Melbourne do Adelaidy byl finančně riskantní záležitostí. Setkání se Škvoreckými v adelaideckém čs. klubu bylo nad očekávání úspěšné, Dík patří, jako obvykle, několika obětavým jednotlivcům, především p. Ciancalovi a jeho australské manželce, kteří připravili přijemné prostředí. Potěšilo mne, že tento kulturní večer přilákal více návštěvníků než obvyklá tancovačka. Doufám, že tato skutečnost bude inspirovat do budoucna mnohé činitele krajanských spolků. Vím rovněž, že návštěva proběhla velmi úspěšně i v Sydney a Melbourne.

Nám v Adelaidě se dostalo ještě přídavku, o který krajané z

hlubokého východu byli ochuzeni. K setkání se Škvoreckými přiletěla z Perthu Dagmar Šimková, jedna z nejtalentovanějších autorek nakladatelství domu 68 Publishers. Doufám, že její knihu "Byly jsme tam také" znáte, pokud ne, doporučuji rozhodně k přečtení. Doporučuji rovněž krajanům na východě přizvat tuto znamenitou ženu k literárnímu večeru, naskytne-li se příležitost. Manželé Škvorečtí byli potěšeni setkáním s ní, stejně jako s dalšími jejich autory, s kterými se osobně potkali v Sydney. Návštěva Škvoreckých nám tak i prokázala, že ani náš australský exil nesí kulturní pusťinou.

Jak známo, manželé Škvorečtí obohatili náš exil mnohem více než sami sebe. Aby se proto jejich návštěva mohla uskutečnit, bylo zapotřebí zajistit finanční prostředky z místních zdrojů, řečeno jasněji - z krajanských kapes. Zprvu se mi zdál nápad na pozvání přiliš odvážným. Krajané však nezklamali a to, že se návštěva podařila, považuji za největší úspěch. A byly to věru dobré vynaložené peníze, příklad hodný následování. Napadá mne, jaká škoda, že jsme nenapravitelně promarnili možnost pozvat sem Jiřího Voskovce či Ferdinanda Petrouku, i to by byly zajisté návštěvy silně inspirativní. Máme však v exilu řadu dalších výrazných osobností, setkání s nimiž by obohatilo naše krajanské žití. Napadají mne jména jako Vladimír Škutina, Karel Kryl, Ivan Medek, Jaroslav Strnad. Těch jmen by mohla být dlouhá řada. Lidé, kteří obětavě pracují v exilu, nejsou zpravidla zámožní, takže jistá finanční výpomoc je podmínečná, měla-li by se jejich cesta uskutečnit. Návštěva Škvoreckých dává naději, neboť ukázala, že je v Austrálii dost krajanů ochotných vynaložit peníze na podniky kulturní.

Závěrem nutno dodat, že návštěva Škvoreckých by se byla nemohla uskutečnit nebýt obětavců, kteří se odvážili tuto návštěvu zorganizovat. Náš dík patří SVU Sydney a především Janu Jiráskovi, který se o uskutečnění návštěvy zasloužil nejvíce. Jeho odvaha se vyplatila a to je mu zajisté tou nejlepší odměnou. Já nyní doufám, a se mnou snad i většina čtenářů, že se v budoucnu dočkáme dalších milých a inspirativních návštěv.

VÝSTAVA ROBERTA WITTMANNA

Po Wittmannově první výstavě v Austrálii, na Univerzitě New South Wales v Sydney, byla vzápětí uspořádána další výstava jeho olejomaleb ve Woollahra Art Galery. Zatímco výstava na univerzitě překvapila expresivními kompozicemi a vyjímečně prudkou barvností, nová výstava ukazuje původní Wittmannova východiska ve studiích z let 1980-81.

Jedná se o cyklus "Vliv českých malířů", do něhož patří dvě studie podle barokního malíře P. Brandla z let 1697 a 1724, z kterých vychází Wittmannova vlastní expresivní studie "Vidění Eliáše" 1981. Dalšími studiemi podle symbolistů M. Pirnera a F. Bílka, Wittmann zároveň demonstriuje svéráznou samostatnost českého expresivního symbolismu, který, jak Wittmann tvrdí, má především domácí kořeny. Období mezi barokem a symbolismem zastupuje obraz "Shakespearův průvod", věnovaný českým malířům, které Wittmann považuje za spojnicí po malíři Navrátilovi /Purkyně, ... Aleš, Preisler/. Obrazem nazývaným "Sursum!" navazuje Wittmann na výrazové prostředky malířů stejnoumenné skupiny, na Konůpku, Váchala a Zrzavého, kteří postupně v letech 1907-19 vytvořili most mezi českým symbolismem a poetismem a následujícím českým

moderním uměním. Cyklus doplněný Wittmannovou přednáškou při zahájení výstavy, je názornou ukázkou kontinuity v českém výtvarném umění. Nejenže uvádí české umění až v Austrálii, ale jako první demonstruje suverénní, domácí vývojovou kontinuitu, která byla a je v české kunsthistorii opomíjena.

Druhý Wittmannův cyklus na této výstavě je inspirován starozákonní tématikou /kterou se malíř teoreticky zabýval několik let/. Cyklus je zakončen akvarelem "Exodus" a podobiznou básníka J. Ortena, jehož báseň Exodus dramatu přednesla při příležitosti otevření výstavy Jana Rich.

Poslední cyklus nazvaný "Vyhnaní" je jakousi osobní zpověďí maliře. Výjma názvů "Bílá hora" a "Masada" jsou ostatní obrazy označeny pouze jako "Dvanáct hlav", "Devět hlav" apod. Hlavy se proplétají a prolínají, mají společné části a tvary. V originální lineární zkratce, na které jsou kompozice stavěny, Wittmann navazuje na své grafické projekty, s kterými začal již v polovině šedesátých let. Wittmann tak opisuje zajímavý kruh ve vlastním vývoji. V sedesátých letech se uvedl doma i v zahraničí průkopnickým výboji v moderném umění. Během sedmdesátých let, kdy došlo nemohl vystavovat ani publikovat, dospěl k složitějším představám, k jejichž vyjádření nyní míří. Je třeba poznamenat, že Wittmann postupuje metodicky od základů. Výstava na univerzitě a nynější, ve Woollahra Art Gallery již naznačuje nové možnosti. Výstava potrvá do 28. září.

Vystavovala po celém světě.
Na závěr stručná biografie
Roberta Wittmanna - člena
"Charty 77":
1945, 9. 9. narozen v Plzni
1964-66 Grafická škola v Praze
1965-66 Akademie umění /J. John/
1966-67 Sochařská akademie, Hořice /J. Dušek/

Samostatné výstavy:

Samostatné výstavy:
1965 Praha 1966 Praha

1963 Praha,

Skupinové výstavy:

1967 USA, San Francisco
1968 Sídney, Nômade, Frankfurt

1968 Západní Německo, Frankfurt

1970 Západní Německo,

Publikace, časopisy:

1970 Západní Německo, Kolín/R.

Aktuální umění" /K. Grab/

1976 Japanesey, Osaka:

1976 Japonyas, Osaka. Poem 5
"Yasmiru" /M. Shigmi/

1978 Itália, Milano: "Flash Art"

1978 Italie, Milano: "Flash A /G. Bellini/

/G. Politi/

Umělecká soutěž na vánoční po-
hlednici, vypsaná místní skupi-
nou SVU - SYDNEY.

Výtvarná komise SVU-SYDNEY se sešla dne 26. 8. 1982, aby posoudila návrhy, které došly do uzávěrky soutěže 15. 8. 1982.

Do stanoveného termínu došlo
21. návrhů od čtyř autorů.

Komise vybrala pro reprodukci
2 grafické návrhy od výtvarnice

G. Gruberové ze Západního Německa. Tyto návrhy nevyjadřují sice stoprocentně český charakter vánoční v Austrálii, ale jsou výtvarně a graficky nejhodnotnější a téměř kvalitám dala Komise SVU přednost.

Je opravdu škoda, že soutěže se zúčastnilo tak málo autorů, hlavně z řad profesionálních výtvarníků. SVU chápe, že odměna 550 není dostatečně atraktivní, ale jako každá československá exilová organizace, SVU-SYDNEY neoplývá velkými finančními prostředky. Tím více ocenujeme účast těchto čtyř autorů, kterým nešlo o finanční odměnu, ale o vytvoření něčeho pěkného, co by poskytlo radost z vánočního pozdravu všem Čechoslovákům doma i v exilu.

Výtvarná komise SVU-SYDNEY

INVITATION

Czechoslovak Society of Arts and Sciences in Sydney

presents a

PIANO RECITAL

performed by

Dr. OLGA BRAUN

Czech Pianist living in Zürich, Switzerland

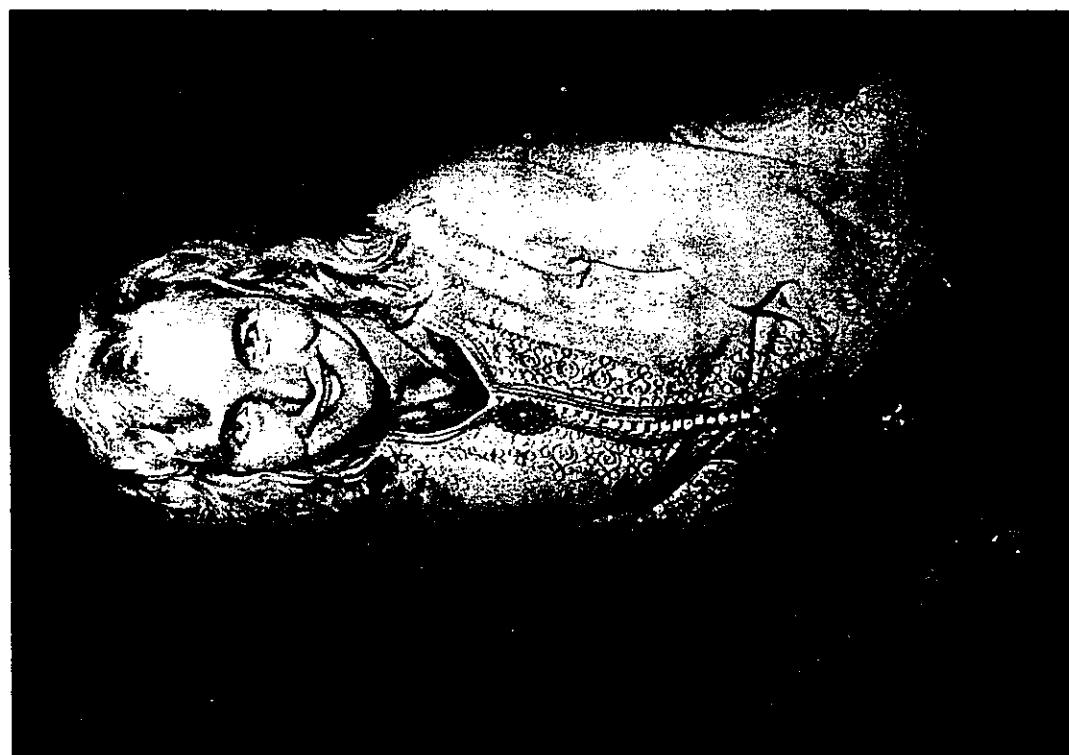
Saturday 6th November, 1982 at 7.30 p.m.

RECEPTION HALL

SYDNEY OPERA HOUSE

OLGA BRAUN
Dr. phil., Konzertpianistin

Admission	\$ 5.00	Adults
	\$ 3.00	Pensioners, students and children

Přípravný výbor pro výstavbu domova pro starší občany sděluje, že se začíná pracovat na projektu, který se stal téměř nevyhnutelným - na zařízení vhodného společného domova. Tento domov bude sloužit všem nám bez rozdílu.

Když jsme my starší přišli do Austrálie, byli jsme mladí a zdraví. Od té doby však uplynulo třicet i více let a dnes máme mezi sebou řadu důchodců, z

nichž mnozí zde nemají ani přibuzné, ani známé, ani jiné přátele, kteří by se o ně ve stáří postarali. Některí jsou i nemocní a třeba neovládají angličtinu natolik, aby se cítili doma v australském starobinci.

Je tedy věru na čase, abychom vybudovali domov, v němž bychom našli vhodné prostředí na sklonku života a kde bychom se necítili jako vyhnanici. Zřídit takový útulek nebude lehké. Není přesných statistik, není zatím podrobného plánu a hlavně - bude třeba finančních prostředků.

Přípravný výbor, který se utvořil kolem Spolku Svatého Václava v Sydney však doufá - až se plány na zřízení domova upřesní - že naše krajanská veřejnost podpoří tento záslužný a nutný projekt. Jiným národnostním skupinám se po překonání počátečních obtíží podařilo podobné záměry uskutečnit.

Přípravný výbor se především snaží zjistit počet těch z nás, kteří by reflektovali na ubytování ve společném domově. Rádi bychom vás tedy požádali o spolupráci a prosíme Vás, abyste nám sdělili jména a adresy těch, kdo by se o projekt zajímali. Upozorňujeme však, že se zatím jedná o přípravné kroky. Všichni víme, kolik starosti a práce měli Sokolové a jejich přátelé a pomocníci s postavením Národního domu a kolik energie stálo vybudování Country Clubu.

Děkujeme vám za spolupráci a prosíme Vás, abyste nám do konce roku sdělili, máte-li o tento projekt zájem. Pomůžete nám tak získat statistická data pro jeho přípravu a pro jednání s australskými úřady. Pište nám na adresu:

St. Wenceslaus Benevolent Society
Box 1333 G.P.O.
Sydney 2001

Přípravný výbor

CO SE STALO V SYDNEY

Místní skupina SVU se rozloučila s velmi bohatým rokem dvěma podniky, které jsou na první pohled rozdílné, ale přesto mají něco společného - lidé se rádi sdružují, někdo jde rád na koncert, jiný na sport a někdo další jde rád na obojí, nemluvě o těch, kteří "ze zásady" nejdou nikam.

STANE SE & STALO SE V Sydney

Při příležitosti návštěvy dr. Olgy Braunové z Curychu se uskutečnil začátkem listopadu v Reception Hall Sydney Opera House "Klavírní recitál", na němž umělkyně přednesla skladby českých autorů starší i současné generace jako Jana Hugo Voříška, Antonína Dvořáka, Bedřicha Smetany, Zdeňka Fibicha, Leoše Janáčka a z mladších Vítězslavy Kaprálové. Svou hru doprovázela úvodním slovem k jednotlivým dílům a přiblížila tak dobu a okolnosti, za kterých byly skladby komponovány. Nezapřela v tom své vzdělání psychologa a svou pedagogickou činnost co učitelka hudby. Vystoupení v Reception Hall v Sydneyské opeře dodalo večeru důstojný ráz, jedna ze skladeb, Klavírní sonáta č.2 Anthony C. Allena zde měla světovou premiéru. Klavírní recitál dr. O. Braunové měl zvoleným výběrem skladeb spíše zamýšlený meditativní ráz - bylo to opět trochu jiné a příjemné krajanské setkání tentokrát dokonce pod střechou Sydneyské opery.

Koncem listopadu se pak uskutečnil na umělých dvorcích v Matraville IV. ročník dnes již tradičního a populárního tenisového turnaje pánských dvojic. I při neúčasti některých známých hráčů byl letošní počet osmnáct dvojic rekordem. J. Dlask ze starší generace českého tenisu v Sydney věnoval turnaji putovní pohár, kterým se navazuje na tradici stejných turnajů pořádaných do roku 1960 S.C. Praha. Úroveň turnaje SVU každým rokem stoupá jak zásluhou ostřílených zkušených hráčů, tak i nastupující mladší generace, která v několika případech hraje vynikající tenis po boku svých otců.

Vítězem se stala opět známá dvojice Kertesz Ivan se synem Tomášem, která ve finále porazila dvojici Petr Plaček a Jan Nevečeřal jun.

Místní skupina Společnosti pro vědy a umění v Sydney děkuje touto cestou přátelům a příznivcům za podporu a zájem o její činnost a přeje všem krajancům krásnou vánoční pohodu a vše nejlepší do nového roku.

Jan Jirásek

Recenze byla uveřejněna v Hlasech 19.10.82.

24. října se členové SVU-Sydney zúčastnili oslavy státního svátku a otevření Sokolovny.

V sobotu dne 30. října byla v "The Wollabra Galleries" otevřena výstava obrazů a kreseb Jana Šafránka, který se tak poprvé ve formě větší výstavy představil australské veřejnosti (po předchozí menší výstavce na University of NSW). Jan Šafránek, jeden z prvních signatářů Charty 77, měl v Československu mezi výtvarníky uznávané postavení, do Austrálie přišel před rokem a za krátkou dobu svého exilu v Rakousku a zde stačil připravit nejen výstavu, ale také několik obálek knih a gramodesek pro 68 Publishers a Šafrán. Námětem jeho obrazů je australiána v plném slova smyslu, vyjádřená s lidskou sympatií a s uměleckou jistotou. Výstava potrvala do 21. listopadu. (Hlasy-2.11.82).

6. listopadu dr. Olga Braunová, česká pianistka žijící ve Švýcarsku, hostovala v Reception Hall, Sydney Opera House. Recenze koncertu byla uveřejněna 16.12.82 v Hlasech ve zprávách SVU v rubrice CO SE STALO V SYDNEY.

1983

1.3. referovaly Hlasy o XI. Sjezdu SVU, který se konal ve dnech 28. - 31. října 1982 v Pittsburghu na němž bylo předneseno 150 přednášek z nejrůznějších akademických oborů. Pozdravný telegram amerického prezidenta zněl:

Je mi potěšením poslat nejvřelejší pozdravy účastníkům XI. sjezdu Čs. Společnosti pro vědy a umění. Tato událost mi poskytuje zvláštní příležitost uznat mnohostranné úsilí Vaší organizace uchovat hrdé dědictví českého a slovenského národa. Vaše láska k umění a neobyčejná oddanost kultuře vašich předků neobyčejně obohacuje naši společnost. Podporou tradic Čechů a Slováků zde v Americe přispíváte rozmanitosti, jež je základem naší národní síly. Máte mě nejhľubší přání co nejpříjemnějšího setkání a mnoha úspěchů v budoucnu." Podepsán - Ronald Reagan.

25. března SETKÁNÍ S REDAKCÍ III, pořad čtených ukázek z exilových časopisů a knih byl připraven opět Janem Jiráskem a Jitkou Vilimovskou, kteří také četli texty.

STANE SE & STALO SE v Sydney

PŘED OTEVŘENÍM SOKOLSKÉHO DOMU ŘEKLI:

Miroslav Doležal, starosta:

To víte, že jsem spokojen a mám radost z našich výsledků. Vždyť sedm posledních let jsme na ně jiného nemyslili.

Proč se nám to podařilo? Snad jen proto, že jsme moc nemluvili a dali se rovnou vždy do provádění svěřených úkolů. Mojí snahou bylo zjednodušit administrativu a dát členstvu přiležitost podílet se na všech pracích podle chuti a schopnosti, což prospělo a zvýšilo úroveň naší činnosti a je víc uspokojovalo. Sokolského ducha bylo všude víc než literární stanov a pomohl dodělat stavbu a přitom udržet chod v tělocvičně a dokonce naší činnost zvýšit. Jsem členem naší jednoty od počátku a takovou různorodost v činnosti jsem nezažil, taklik dobrých nápadů a návrhů. Ze nás to neunavilo! Snad jen když něco roste pod rukama, únavu mizí.

Jeden vytčený úkol jsme skončili se zdarem a není důvod, proč nově nepřekonávat stejně úspěšně a tak dnes - proč bychom se netěšili!

Jiří Jelínek, pokladník:

Ideály a finance. Každý z nás je během své životní dráhy plný ideálů a úžasných nápadů, jak dojít k tomu neb onomu vysněnému cíli. Docela pravidelně stavíme v našich představách vzduhné zámky, cestujeme 90 dnů v QE2 samozřejmě první třídou nebo zařizujeme tím nejluxusnějším nabytkem ohromnou usedlost na Point Piper s privátními jetty a 40ti metrovou jachtou.

Tato malebná představivost dětských let jde s námi po zbytek života i když bychom se k tomu náhlas nepřiznali. Ovšem většina ideálů, obchodních plánů a životních ctižádostí ztroskotala na jednom tvrdém oříšku "Finance".

Sokol ode dne založení zde v Sydney procházel podobnou dobou snů, ideálů a různých báječných nápadů, které i do dnešního dne slýcháme a obyčejně začínají: "Kdybychom v roce 1957 byli kupili ty akty v Lane Cove u řeky, nebo kdybychom v roce 1967 byli kupili v Parramattě ten ohromný dům atd.".

Skučenost je, že v r. 1973 byl Sokolu pronajmut nádherný pozemek ve French's Forest na dobu 49 let. S celkovou hotovostí \$22.000, které naše jednota nastřádala od doby založení, přišlo spontánní nadšení několika jednotlivců a heslem: "Budeme

stavět". Toto nadšení bylo potvrzeno mimořádnou valnou hromadou, kde výbor obdržel 100% souhlas členstva.

V životě sokolského pokladníka tento den byl demonstrací národní, a důvěra prokázaná krajany jako ten maják cílem, který musíme dosáhnout a nikdy nezradit. Dnes stojíme před ukončeným dílem, Budova stojí a dýchá duchem nezapomenutelné národní tradice. Odkaž, který jsme přenesli z naší rodné země, je živý, a my jsme zavázání těm, kteří se tohoto slavného dne nedočkali. My, kteří jsme stáli u základu československého Sokolského národního domu se skláníme Vaši památce.

Děkujeme upřímně sestrám a bratřím, jakož i celé krajanské veřejnosti, za ten nutný "dolar", bez kterého by se sen nás všech nikdy neuskutečnil.

Děkujeme za slova uznání od mnoha.

Děkujeme za stisknutí ruky bez slov.

A nakonec děkujeme těm, kteří s námi nesouhlasili a nic nám nedali, že nás nechalí na pokoji.

Nazdar!

Oldřich Mařík, náčelník:

Se stavbou sokolovny jsme měli hodně starostí a mimořádné práce. Hlavně to věčné stěhování, přenášení, ten věčný nepořádek při stavbě, přípravy na společenské zábavy a při tom jsme chtěli cvičit a mít pravidelnou činnost v tělocvičně. Jen díky obětavosti členstva, které pomůže, když vidí potřebu pomoci, jsme to dokázali. V tělocvičně se cvičí a je docela čilý ruch. Dokázala to naše veřejná vystoupení a v poslední době také naše přípravy na slet a zájezd do Vídně. Slet je vyvrcholením sokolské práce a zážitky z něho povzbuzují a nemizí z paměti. Ten ve Vídni byl ohromný a té práce pro jeho úspěch opravdu nelituujeme.

S výsledky jsem spokojen, ale je samozřejmé, že bych si jich přál víc. Snad po skončení stavby. Ale doposud jsme přes všechny překážky dovedli přeskročit a pořádnou prací dospěli k tomu, že dnes dokončujeme sokolovnu. Tělocvičnou a sportovní činnost v ní můžeme jen zlepšit. K otevření přeji hodně zdaru.

Nazdar!

Místní skupina SVU Sydney zve přátele umění na otevření VÝSTAVY OBRAZU JANA ŠAFRÁNKA, která se koná v sobotu 30.t.m. ve 3 hod. odpoledne ve Wollahra ART GALLERIES, 160 Oxford St., Wollahra.

ČESKÉ VYSÍLÁNÍ - ZEA SYDNEY
NA VLNĚ 1386 KAŽDOU NEDĚLI
V 8.15 več.

NÁVŠTĚVA MONS. ThDr J. ŠKARVADY

Snažíme-li se najít podobenství k nedávné, v pořadí druhé návštěvě mons. Škarvady v Sydney, přicházejí na mysl mnichov: "Přišel pastýř mezi své ovečky" vyjádřeno civilním jazykem, anebo "Jeden rozsevač šel sít semeno" podle evangelia sv. Lukáše 8, 5 - 8. A také tato další: příklad Bohuslava Balbína anebo Tomáše Pěšiny co do vztahu k rodinnému jazyku, či Josefa Dobrovského co do buditelského poslání pro záchrana víry v nepomíjecí hodnoty a tradice.

Místní skupina Společnosti pro vědy a umění v Sydney přivítala vzácného hosta na večeru, který byl věnován námětu "Úloha papeže v dnešním světě". Mons. Škarvada úvodem promluvil o podstatě a poslání křesťanské víry, o vzniku a funkci papežské stolice, a tím položil základ pro besedu o úloze papeže ve 20. století. Námět sám je ovšem nevyčerpatelný pro přemnohé aplikace tohoto poslání a pro tolikrát složitosti dnešního vyhraněného světa. V debatě došlo i ke srovnání s orientálními náboženskými systémy se zjištěním, že všechna náboženství mají či lépe řečeno mají mít mnoho společného, toho, co je spojuje, a mnohem méně toho, co je rozděluje, protože směřují k jednomu stejnemu cíli: závěrečná pravda je jenom jedna, nikoli dvě nebo tři nebo stovky pravd, jak by někdy mohly vzniknout klamný dojem.

Závěrem večera bylo při poděkování za návštěvu po právu řečeno, že mons. Škarvada je příkladem duchovního, který dovede o velkých námětech promluvit jednoduše, srozumitelným slovem.

Jako účastník oslavy svátku sv. Václava v neděli 26. 9. 82 v kostele Panny Marie v Concordu na Parramatta Road jsem si ze slavnostní bohoslužby odnesl nezapomenutelný zážitek a velký dar. Měl svatou sloužil mons. Škarvada a spolu-celebranty byli Otec P. Eliáš a Otec E. Černaj. Kázání k výročí patrona české země a výklad národních tradic v pojetí mons. Škarvady je neopakovatelné, máme je však zachováno ve zkrácené verzi z vysílání na etnické stanici ZEA.

Současná australská cesta mons. Škarvady ještě neskončila, je po osmi letech druhá v pořadí a vytváří se jí tradice vědomí souvislosti věřících exulantů na širším než jenom australském základě. Máme po ní o čem přemýšlet a těšíme se, že i při mnohých povinnostech, které mons. Škarvada má v Římě a jinde ve světě, bude náš kontinent jednou opět na programu - už pro ten zdejší věřící houfec, který dvakrát tak učinně povzbudil.

Jan Jirásek

Pořad

A.Dvořák	Houslový koncert A-mol 3.věta(nahrávka)
Erazim Kohák	Pojem "Evropa", ZPRAVODAJ 9/1982
Božena Němcová	Dopis česko-americkému buditeli Lešikarovi ze dne 12. srpna 1856. Vydání "Babičky" jako 100. publikace 68 Publishers, Toronto, 1982
Slovo vydavatelky Zdeny Salivarové (nahrávka)	
Josef Škvorecký	Scherzo capricioso, OBRYS 4/1982
A.Dvořák	Scherzo capricioso (nahrávka)
Jaroslav Hutka	Vězení
Milan Šimečka	Být ve vězení, SVĚDECTVÍ 65/1981
Ludvík Vaculík	Český Snář, PROMĚNY 2/84
Václav Havel-	Krise Identity, SVĚDECTVÍ 67/82
A.Dvořák -	Houslový koncert A-mol 1.věta (nahrávka).

Tento typ programu se znovu setkal u obecenstva s velkým uspokojením, protože informoval kultivovaně o tom co se dělo v exilovém tisku a literatuře.

29. dubna se uskutečnilo SETKÁNÍ S BÁSNÍKEM STANISLAVEM MAREŠEM.

Byl to vynikající večer s autorem sbírky veršů " Báje z nového světa " vydané v 68 Publishers. Básník odměnil přítomné hlubokým pohledem na literární tvorbu v širším kontextu a vysvětlil pozadí, souvislosti a vznik svých básní napsaných v exilu.

24. června se konala výroční členská schůze. Pavel de Detrich byl zvolen předsedou a dr. Jan Jirásek jednatelem.

19. srpna KAREL KRYL účinkoval ve velkém přednáškovém sále na UNSW. Byl to výsledek spolupráce mezi TJ Sokol a SVU-Sydney, z níž vzniklo pozvání tohoto básníka, skladatele a zpěváka mladší generace, který působil v Německé spolkové republice. Zájezd byl organizován pro Sydney, Melbourne a Adelaide. Hlasy (5.7.83) věnovaly skoro celou stránku jedenácti vystoupením ve jmenovaných městech, Petr Rada nastínil Krylovu životní a uměleckou dráhu a ohodnotil jeho tvorbu.

KARELKARÝ

8

Společnost pro vědy a umění s

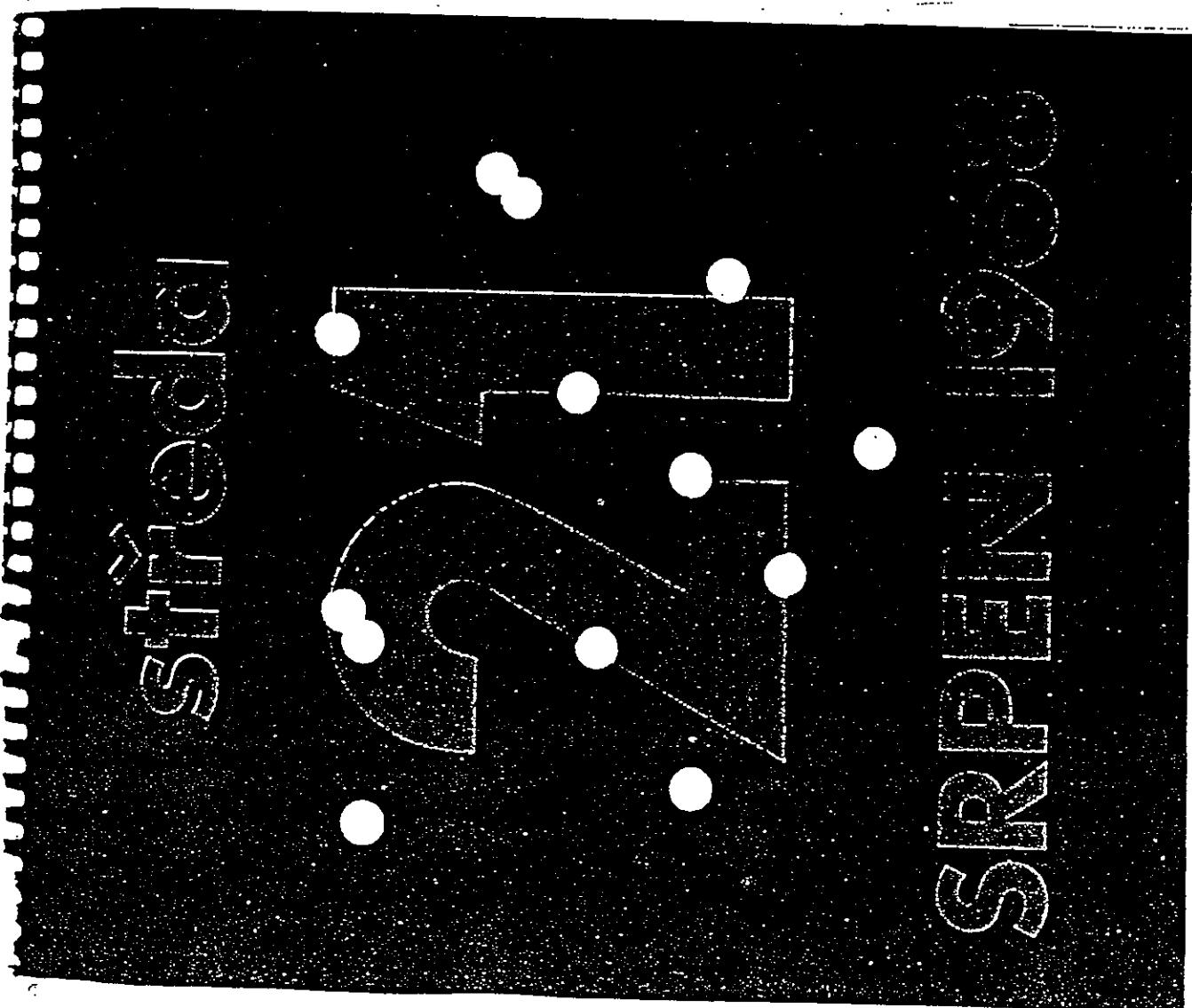
Český etnický rozhlas

v pořadu

"NEZAPOMÍNÁMĚ"

V neděli dne
21. srpna 1983
15 hodin

SRPEN 1983

Karel Kryl je osobnost legendární. Muž mnoha profesí, "enfant terrible" let 1968-69, v první řadě ale zpívající básník.....Melodie u něj převažuje nad rytmem a jí slouží i jednoduchý doprovod oprýskané kytary. Zpívá prostě, bez šansoniérského prozívání, a přirozeně, bez "protestních" manýr a násilné výslovnosti. Revoluční není ani dokonalá forma Krylových textů - rýmy třeskne jako bič, sevřená veršová stavba, bohatý slovník, srozumitelné obrazy. Kde je tedy protest? V myšlenkách.....

21. srpna 1983 KAREL KRYL, Společnost pro vědy a umění a Český etnický rozhlas připravili vzpomínkové pásmo NEZAPOMÍNÁME. Pořadu se zúčastnily místní organizace: Československá obec legionářská, Československé národní sdružení, Československý Country Club, Dobročinný spolek sv. Václava, Koordinační výbor čs. exilních organizací v Austrálii a Tělocvičná jednota Sokol. Před programem byla slovenským a českým knězem celebrována mše svatá. Místem setkání byl Sokolský Národní Dům, 16 Grattan Crescent, French's Forest.

27. září uveřejnily Hlasy článek Zdeňka Suda O POSLÁNÍ SVU, který je přiložen a na který navazoval listopadový pořad.

18. listopadu pozvalo SVU-Sydney své členy a přátele na diskusní večer VZTAHY MEZI SLOVÁKY A ČECHY, jehož se zúčastnila mladší i starší generace a byla při něm patrná snaha především se dopátrat pravdy, kde jsou příčiny dnešního stavu, proč se touto otázkou zabýváme v exilu a jak pracovat k vzájemnému lepšímu pochopení. Jeden večer nemůže mnoho vyřešit, ale byla tu snaha o demokratický dialog a podaná ruka ke spolupráci.

27. listopadu se konal 5. Veřejný tenisový turnaj ve sportovním středisku v Matraville, jehož se zúčastnilo 22 pánských dvojic. Vítězem se stal pár Šrom-Suttling. Diváci viděli dobrý tenis, turnaj se stává populární a zájem o něj stoupá.

1984

Nový rok začal pozváním v Hlasech (27.3.84) výzvou k setkání v klubovně krabicového domu pod Harbour Bridge, 44 Cumberland Street, The Rocks, které se uskutečnilo 31. března, pod názvem,

VÝZVA SVU SYDNEY

- ke všem, kteří se chtějí podílet na československém vědeckém a kulturním dění, organizovat činnost, seznámit se s podobně cítícími a smýšlejícími
- ke všem, kteří mají co ukázat nebo povědět ze své tvorby či profese, nebo koho to jen zajímá

O Poslání ŠVU Zdeněk Suda

Kultura tvořila odedávna trvalé bohatství národů; bohatství, které přetravá všechny zkoušky a pohromy; bohatství, které nerozděluje, ale naopak spojuje, protože nevzniká z chudoby ostatních a celé lidské pokolení se může podílet na jeho plodech. U malých národů je kultura nejen bohatstvím, ale také měřítkem jejich významu, vstupenkou do světového společenství. V kultuře je velikost malých národů.

Tak je tomu i s českou a slovenskou kulturou. Její důležitost rozpoznali od počátku všichni národní vůdci. Toto poznání se obráží v proslulém výroku o práci a vědění jako prostředku národní spásy a v připomínce historiků, že největší vítězství v národní minulosti byla vítězství ducha. Přínos české a slovenské literatury člověčenstvu ocenily a stále oceňují i přední postavy vědeckého uměleckého života v celém světě.

Plnit kulturní poslání není snadné pro malé národy. Vedle tvrdých hospodářských fakt - omezení uložených srozumitelností písemných děl poměrně malým rozšířením jazyka, méně hojně příležitosti k rozvinutí výtvarného talentu a mnoha jiných překážek - postihují politické vlivy a přeměny kulturní činnost malých národů velmi pronikavě. Brutální skutečnost, že svrchovanost malých národů trvá jen tam, kde ji mocní tohoto světa uznávají nebo trpí, znamená nerovnou míru svobody a lidské důstojnosti pro příslušníky národní různé velikosti. Představa, že občané malých států platí toliko za jedince druhého řádu, je pobuřující, nesnesitelná, ježto odporuje všem zásadám pokroku. A přece často, příliš často, mohou vědci a umělci malých národů uchovat svou osobní nezávislost a zůstat platnými členy světové obce kulturních pracovníků jen tak, že opustí domov, kde by jinak museli mláchet nebo sloužit proti svému přesvědčení.

Česká a slovenská zkušenost posledních padesáti let ilustruje tyto okolnosti přímo tragicky. Geopolitická situace Československa, země ležící podle krutě výstižného obrazu francouzského spisovatele na "rovnoběžce zoufalství", zdobila, že důležitá část jeho kulturního kapitálu je dnes roztroušena po celé zeměkouli. Aby nezanikla v cizím prostředí, je třeba stálého úsilí o udržení vědomí souzáležitosti mezi všemi vědecký-

mi a uměleckými pracovníky českého a slovenského původu. Je nutno oživit a spojit v jediný proud jednotlivé prameny a pramenky české a slovenské kultury, k podpoře hlavního kmene rozvíjejícího se v mimořádně obtížných podmírkách současného Československa, a k obohacení českého a slovenského kulturního přispěvku lidstvu.

Československá společnost pro vědy a umění chce být základnou a podněcovatelkou této činnosti v zemích svobodného světa. Představuje organizační rámec, který podchycuje rozdrobené složky českého a slovenského intelektuálního a uměleckého života na Západě a vraci jim vědomí, že patří k velikému a důležitému celku. Pokud její síly a prostředky stačí, chce Společnost nahradit svým členům příležitost ke spolupráci na kulturních úkolech a k výměně myšlenek a podnětů, ztracenou odchodem z vlasti; chce obnovit společenství vzdělaných lidí, bez něhož ani duchovní růst jednotlivců ani rozmach kultury jako celku nejsou možné. V této práci vidí Společnost své prvotní a nejzákladnější poslání.

Spolupráce českých a slovenských kulturních prvků v cizině ovšem není a ani nemůže být sama sobě cílem. Je však nezbytným předpokladem toho, aby česká a slovenská věda a umění na Západě opět vystoupily jako aktivní složky světové kultury a mohly dále přispívat k plnění všeobecného úkolu, který sdílejí s kulturní obcí domova. Společnost pro vědy a umění vytváří také vhodný nástroj k obnově spojení zahraničních prvků české a slovenské inteligence se světovou veřejností. Již sama skutečnost, že zná vědecké zájmy a speciální zaměření svých členů, dává ji jedinečné postavení kulturní zprostředkovatelky. Společnost chce a bude napomáhat rozširování obzorů českých a slovenských intelektuálů a umělců a podporovat zájem o jejich tvorbu a práci ve světových kruzích.

Při uskutečňování tohoto úkolu počítá Společnost s účastí a aktivní podporou nejen na straně uvědomělých mužů a žen československého původu, nýbrž i v řadách vědců a umělců všech národů, jejichž pole odborné působnosti má vztah k Československu. Přátelé české a slovenské kultury tvoří totiž velmi významnou skupinu členstva Společnosti. Bude-li se Společnost moci opřít o obě složky, vykoná úspěšné dílo, odpovídající jejím velikým možnostem.

- ke všem umělcům a to malířům, sochařům, grafikům a ostatním výtvarníkům, architektům, spisovatelům, hercům, hudebníkům, tvůrcům užitkového umění a všem tvůrčím pracovníkům mezi námi
- ke všem absolventům a studentům universit a učilišť humanistického a technického směru
- ke všem, kteří se zajímají o umění, vědy a československé dění a nechtějí stát v pozadí

Byla probírána činnost místní skupiny a připraveny další pořady.

27. dubna se uskutečnila přednáška ing. Dušana Hory SOLÁRNÍ ENERGIE A ARCHITEKTURA.

25. května byl na pořadu hudební večer J. Neustatla SLAVNÍ ČEŠTÍ OPERNÍ ZPĚVÁCI MINULOSTI A PRÍTOMNOSTI. Zasvěcený pohled na přínos českých umělců světové hudební kultuře podle zkušeností dlouholetého propagátora české hudby v australském rozhlasu..

Referáty a recenze pořadů v Hlasech přestaly být pravidelné, tudíž některé programy jsou uveřejněny bez komentářů.

27. července 1984 předseda Pavel de Detrich hovořil O LUDSKÝCH PRÁVOCH. Jeho projev soustředil pozornost výboru na problém lidských práv v souvislosti s emigranty a postojem Československé vlády zejména ve věci slučování rodinných příslušníků.

Otzávka omezování lidských práv a osobní svobody v ČSSR byla od počátku středem pozornosti a zájmu SVU - Sydney. Od svého založení a první veřejné demonstrace v 1972, SVU - Sydney podporovala iniciativy, které otevřeně poukazovaly na nedostatky režimu v tomto směru, v rámci všeobecného kulturního a politického dění a v rámci svých stanov. Činnost SVU - Sydney byla uznávaná nejen krajanskou a australskou veřejností a organizacemi, ale i mezinárodně. (Amnesty International)

Na výroční členské schůzi, která se konala 10. srpna byli zvoleni tito funkcionáři : Předseda - Pavel de Detrich, místopředseda - Jiří Vlažný, jednatel - Jan Jirásek, pokladník - Martin Polesý, propagační referenti - Dušan Hora, Jana Reichová, předseda výtvarné komise - Vladimír Tichý.

Byl jsem expertem v "Divném světě" v problematice Soláru a využití jeho energie a soudruzi mi dali velkou důvěru, když mne nechali kázat o tomto prostřednictvím socialistické /nevím, co na ni bylo takového/ Akademie k studentům či děchodečům a také v televizi a rozhlasu. Ukázal jsem se nakonec jako nehodný odchodem z jejich důvěry.

Ale také vím, že důvěra tam byla různá - mezi zasvěcencí se vědělo, že třeba do Francie byl vyslan na zkoušenos /či špiónaz/ jeden Rudolegitkový laik, aby odsud odvezl informace, protože v českých výzkumáčích se převážně mastí karty a tak se výzkumu dovozem. A tento "odborník" zkoumal po svém. Žil si výborně v Paříži za státní peníze, o slunce zavadil tak snad někde na pláži Azurového pobřeží. To jen taková typická ukázka, jak si soudruzi pod rouškou čehosi rajzují a užívají po světě, protože za odměnu či za co si postupně rozebírají a urvávají pokud je ještě čas.

A tak si odborníci mohli hrát se sluncem tak akorát na svých zahrádkách a tento výzkum nabízet kravám v JZD, protože jen zde se zatím uplatňuje využití solární energie v Česku pro předehřev a ohřev teplé vody pro využití v kravínach. Exkurze za solární energií vedla vždy do kravína, nikdy jsem nebyl jinde.

Co to vlastně je solární energie? Tuto energii si uvědomujeme jako teplo, když na nás svítí slunce. Od přímého slunečního záření vzniká vítr a jeho energie, mořské vlny s jejich energií, příliv a odliv, rozdíl teplot na povrchu moře a v hloubce, z kterého také dovedeme získat energii atd. Energii slunce můžeme ohřívat, topit, větrat a chladit, ale i přímo vyrábět energii elektrickou. Sluneční energii jsou ale i všechny tradiční energetické zdroje jako uhlí, plyn a nafta to jsou vlastně jakési energetické konzervy, uschované v zemi a vzniklé z rostlin, které kdysi nasávaly energii slunce. Získávání energie z těchto konzerv má dvě nevýhody. Je to hlavně získávání spalováním, které nám dává jako vedlejší nežádoucí produkt škodlivý kouř a pak tyto zdroje jsou vyčerpateľné, a jak jich ubývá, tak se stávají dražšími. Získávání energie přímo od slunce má obrovské výhody v její nevyčerpatevnosti a čistotě bez dalšího čehokoliv nežádoucího. Slunce také svítí všeude a až neuvěřitelný je údaj, že energie od slunce dopadne na zem ročně třicettisíc krát více než je současná světová spotřeba nebo jinak, kdybychom uměli tuhoto energii nahytat, tak bychom měli na dalších 30. tisíc let pokoj se starostí o energii. To je do roku 31 982.

Proč se dnes svět obrátil se zájmem ke slunci a proč se až v posledních dvaceti letech tolik mluví o jeho energii? Do šedesátých let byly tradiční energie levná a teprve chytráčení s cenami nafty Arabů způsobilo hledání něčeho jiného, a tím se stalo slunce. Jako vhodný energetický zdroj bylo slunce známo již velice dříve, dokonce i Archimedes před 2 000 lety chtěl energii slunce zapálit Řománské loďstvo u Syrakus s použitím leštěných kovových štitů. Zajímavé je, že po naftové krizi byla Austrálie s Izraelem vedoucími zeměmi ve výzkumu solární energie a dnes je využití slunce v Izraeli mnohem větší, a Austrálii předběhl i ostatní svět. Prostě zde nemohly ceny energie od slunce konkurovat cenám tradičních energií. Ale dnes už i toto v Austrálii přestává platit.

Pokud si někdo staví nový dům a nechce vyhazovat zbytečné peníze za topení či chlazení, měl by se poradit se solárním odborníkem. Pokud někdo uvažuje se zavedením zircondition dc bytu, měl by zvážit, jestli nepřijde levněji přizpůsobit dům pro sluneční energii, protože slunce za tuto službu nebude posilat účty. Většinou stačí úprava oken a správný předsun střechy. Stejně je to s teplou vodou, kterou nám slunce také může zajistit. Je mnoho způsobů, jak energii šetřit. Třeba v zimě vytápíme a ohříváme teplou vodu a pak umyjeme nádobí nebo se osprchujeme a teplo vypustíme do kanalizace. A přítom je velmi jednoduché toto teplo předem odebrat a ponechat si je v domě a využít pouze nepotřebnou použitou vodu, ale již studenou. Atd.

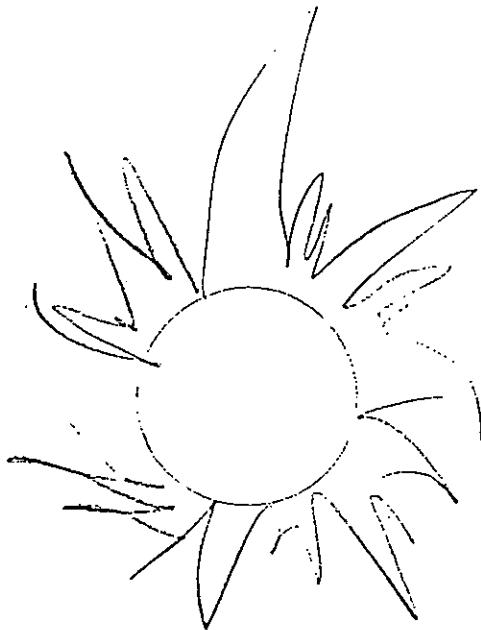
Pro domácí využití dnes používáme čává základní systémy a to pasivní, který nepotřebuje žádné přístroje a tedy žádnou další energii na jejich pohon. Využívá akumulace hmot a gravitačního proudění tepla nahoru. Tento systém je velice jednoduchý, levný a účinný. Druhý systém je aktivní a ten již používá přídavných přístrojů jako čerpadlo, větráky atd. pro přinucení proudění tepla tam, kam chceme, aby šlo. Tyto systémy jsou obyčejně účinnější, ale potřebují údržbu, energii na provoz a odbornou montáž.

Šetřte svůj rozpočet - slunce vám slouží zdarma. Volte slunce také proto, protože tato energie je čistější.

SOLÁRNÍ ENERGIE V ARCHITEKTURE

27-4-1984; 7.30
SOKOLSKÝ NÁRODNÍ DŮM

CO
PROČ
HISTORIE
SYSTEML

600

Koncem roku 1984 byla ustanovena Komise pro lidská práva v rámci SVU - Sydney. Vedená Pavlem de Detrichem a koordinovaná Jiřím Vlažným, její činnost začala už začátkem května 1983, soustředěním v prvé řadě na specifický osobní případ týkající se obtíží a průtahů spojených se žádostí na sjednocení rodiny. Akce vedla k přímé konfrontaci s komunistickým režimem v ČSSR a k intensivnímu jednání s australskými státními a federálními vladními orgány. Tento případ byl úspěšně vyřešen vlastně před oficiálním ustanovením komise. Činnost komise v rámci SVU - Sydney skončila 10. července, 1987.

31. srpna se uskutečnil VĚČER POEZIE JIŘÍHO ORTENA v němž recitovala Eva Sittová, za hudebního doprovodu Karola Kňazovického - kytara a Juraje Tomovčíka - housle.

Pořad

Mauro Giuliani	SONATINA
Nicolo Paganini	SONATA NO. 1
Maro Giuliani	GRANDE SONATE op. 85 ŠCHERZO a TRIO
Heitor Villa-Lobos	BACHIANAS BRASILEIRAS No. 5
Franz Schubert	VČELKA op. 13 No.
Přestávka	
Jiří Orten	BÁSNĚ (Předjaří, O mladých dětech, Jednoho dne, Malá elegie, Děšť, U Tebe teplo je, První (elegie))
EPILOG	(Poznámka o jedné myšlence)
Štefan Rak	VARIACE NA TÉMA JAROMÍRA KLEMPÍŘE

Hlasy (9.10. 84) uveřejnily tuto recenzi.

" Chci být básníkem celým srdcem a ještě víc, a chci za to zemřít." Lyrická poezie Jiřího Ortena uchvátila vděčné posluchače. Velice citlivý přednes Evy Sittové přiblížil všem přítomným Ortenův svět básněmi ze sbírky Čítanka Jaro, viděnými očima dítěte, až po sbírku Cesta k Mrazu, kde počáteční pathos, optimismus ustoupil pocitům osamělosti a odcizení. Tón hlasu herečky Evy Sittové zdůraznil lyrickost Ortenovy poezie a krásu českého slova.

V hudební části večera úspěšně vystoupili kytarista Karol Kňazovický a houslista Juraj Tomovčík.

Příznivci SVU-Sydney doufají, že se opět s E. Sittovou, K. Kňazovickým a J. Tomovčíkem v brzké budoucnosti setkají.

20.IX. Dáleke' muk'su!
Lata se muzou. Januš Šimánek Křížovický 1940.
Vid'lene' světlo. Šracl. A co si dělal nese.
Telo, měl přehořítka, ho nepravidl' rohuji
jíci oddalují pad. Už nezdechde se
a nezpíváme sic. Jen námale. Česk. Bratislav.

461
Promuší říči Bohum. A ne kátoro' hráčce
je kapkačk' spánku my číra, on novou řej.
Krátko a blízce je. Nezdruž modlitrica
světla, co křížel ſenu, ne řekla: prokudly,
jedk' až malou zalednit! Myslí si nezřízenko.
Když mě přehořítka, nad říčou nadejí se
nějaká dospíška, říčka' už volá nenebo.
Vid'lene' světlo. Šracl. A co si dělal nese.

V E C R P O E S T I E A H U D B Y

básně Jiřího Ortena recituje Eva Sitta
hudobní doprovod Karol Křížovický - kytara
Juraj Tomovčík - housle

University of NSW
School of Drama
31.srpna 1984

Pátek 7.12.1984 - 7 hod. večer

School of Drama

University of N.S.W., Sydney - Kensington

Společnost pro vědy a umění

Spoločnosť pre vedy a umenia

TRADICNÍ VÁNOCE

pořad vánoční poesie, prosy, hudby
a koleč

Účinkují : Jitka Neradílková - flétna
Jiří Neradílek - flétna
Karel Šindelář - varhany

SPOLEČNOST PRO VĚDY

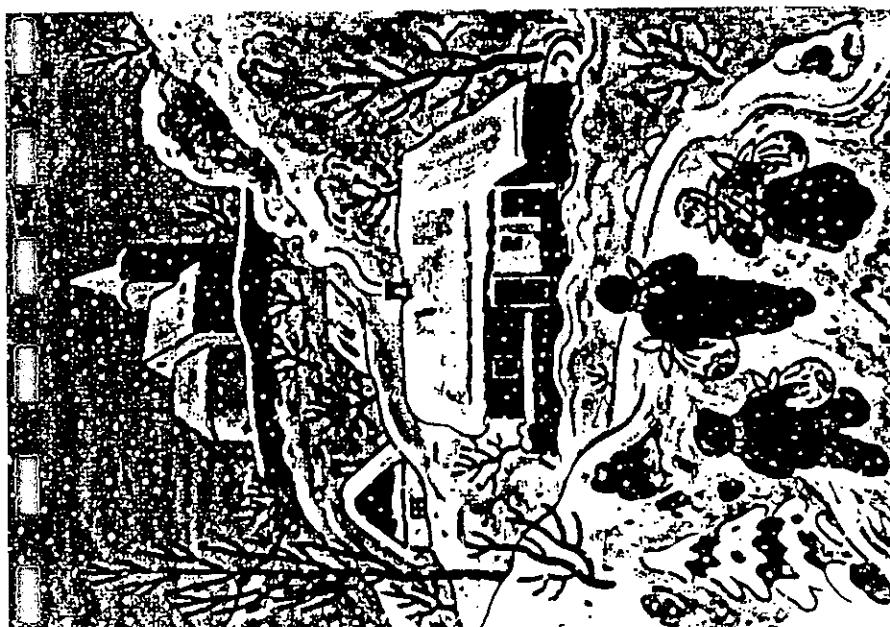
A UMĚNÍ V SYDNEY
uvádí pořad

TRADICNÍ VÁNOCE

Olin Brychta
Pavel de Detrich
Jana Rich
Vladimír Špaček
Edita Valentíková
Vlasta Vlažná

N.S.W. Universita

7.12.1984

CZECHOSLOVAK SOCIETY OF ARTS AND SCIENCES
IN SYDNEY

Czechoslovak Society of Arts and Sciences was founded in 1960 in New York and its purpose is to maintain and to develop a free Czechoslovak culture. It associates scientists, scholars, artists, writers and other interested individuals throughout the world. Besides activities like publishing, organizing conferences, meetings etc., its aim is carried out through local chapters in various countries. Some of them are active in Australia namely in Sydney (since 1972), in Melbourne and recently also in Perth.

For the first time ever a project has been organised inviting participants from all over Australia to present their work encompassing various forms of visual art. The result of that invitation is being offered to the public in Sydney through this exhibition.

It includes the work of artists, Czechs and Slovaks, who have found their new home in Australia - through events since 1945, and even earlier and who are able to continue their creative work here. We hope to contribute by means of art to the Australian culture and to the understanding of our aims.

P R E S E N T S

exhibition of czechoslovak artists living in australia

Czechoslovak Society
of Arts and Sciences
Local Chapter, Sydney

SEYMOUR THEATRE CENTRE 8/27 OCTOBER 1984

Od 8. 10. do 27. 10. SVU-Sydney připravila celo-australskou výstavu českého a slovenského výtvarného umění EXHIBITION OF CZECHOSLOVAKIAN ARTISTS LIVING IN AUSTRALIA v Seymour Centre, v Sydney. Jedna z nejnáročnějších a dosud největších akcí při soustředění celkového počtu 102 výtvarných prací od 20 umělců z různých australských států včetně Západní Austrálie. Exponáty zahrnovaly obrazy v různých technikách provedení, grafiku, koláže, fotografie, plakáty, keramiku a smalt na mědi. Velmi úspěšná akce v representativním prostředí divadla po dobu tří neděl pro širší veřejnost. Jejich iniciátorem a organizátorem je třeba vyslovit poděkování.

VI. VERĚJNÝ TENISOVÝ TURNAJ PÁNSKÝCH DVOJIC se konal 25. listopadu opět ve sportovním středisku Matraville,

TRADIČNÍ VÁNOCE, pořad vánočního čtení, hudby, koled, tomboly, vánočky, kávy a povídání, připravený Janou Reichovou byl uskutečněn 7. prosince. Pořad byl slavnostně vánočně laděný a velká účast potvrdila popularitu vánočních setkání Společnosti.

1985

22. února přednášel v krabicovém domě architekt Alex. Kann o ARCHITEKTECH V ARCHITEKTUŘE. Návštěvníci se dověděli o tom, jak se od skromných začátků dopracoval k jedné z největších prominentních architektonických firem v Sydney - Kann, Finch and Partners, názor architekta na australskou architekturu a srovnání s okolním světem. V diskusní části odpověděl Alexander Kann na dotazy k výhledům plánování a výstavby v Austrálii, zabýval se finančním pozadím tohoto oboru a referoval o posledních novinkách při realizaci Gateway Building, který pochází z jeho ateliérů.

4. března byla zahájena VÝSTAVA OBRAZŮ Marie Jeníkové v Senior Room Club UNSW. Výstava měla ráz "Ze staré a nové vlasti", složená asi ze čtyřiceti olejů, akvarelů, pastelů, leptů, litografií a pod.

29. března se besedovalo s autorem Stanislavem Mocem o knize ÚDOLÍ NOČNÍCH PAPOUŠKŮ. Druhá kniha spisovatele žijícího mezi námi v Sydney, vydaná v 68 Publishers, o životě na australském severu, byl vítaný námět navazující na setkání s autorem Tábora na Alligator River. Večer měl pěknou návštěvu a vděčné publikum.

19. dubna architekt dr. Karel Slavíček přednášel opět v krabicovém domě na téma ARCHITEKTI V ARCHITEKTUŘE. Přednášející referoval o začátcích své praktické činnosti v Praze a v Austrálii. V druhé části srovnával australskou architekturu v relaci. V závěru dr. Slavíček v odpovědích na dotazy objasnil a rozšířil některé body přednášky. Budova Opera House byla shledána natolik zajímavá, že bylo rozhodnuto tomuto tématu věnovat celý jeden budoucí večer. V dr. Slavíčkově jsme objevili fundovaného znalce historie a dnešní architektury.

31. května měl další přednášku dr. Zdeněk Kvíz na téma ČERNÉ DÍRY - VZNIK A ZÁNIK HVĚZD. Přednáška byla doprovázena filmy z letu kosmické sondy Voyager k planetám Jupiter a Saturn a podaný výklad byl velmi oceněn přítomným publikem.

28. června, přednášel dr. RADOSLAV SELUCKÝ řádný profesor na Carleton University, Ottawa, Canada, a kritik Novotného kolchoznictví. Na pořadu se sešlo kolem padesáti účastníků. Zasvěcený výklad ekonomických problémů v čase minulém, přítomném a budoucím zaujal posluchače, kteří na výklad reagovali živou debatou.

26. července SVU - Sydney uvítala na UNSW prof. OTÚ ULČE. Přednášející se nejdříve zaměřil na význam a problémy exilových nakladatelství, zejména 68 Publishers, s kterým úzce spolupracuje a dále v Kanadě vydávaný časopis Západ, kde je členem redakční rady. Jeho zkušenosti z několika cest do Jižní Afriky, z nichž poslední se uskutečnila v loňském roce, pomohly krajanům vniknout hlouběji do problematiky apartheidu, mnohdy značně zkreslené australskými sdělovacími prostředky.

Zajímavé byly také výsledky průzkumu mezi novými utečenci z čs. "ráje", který prof. Ulč prováděl v Rakousku a Švýcarsku. Po krátké přestávce pokračovala diskuse až do 11 hodin. Beseda v posluchárně ve School of Electrical Engineering byla velmi úspěšná, sešlo se na ní téměř 100 posluchačů.

7. srpna se uskutečnilo setkání s autorem Vladimírem Škutinou CO TOMU ŘÍKÁTE, PANE ŠKUTINO? Návštěva známého publicisty ze Švýcar, po východních australských státech, vydavatele časopisu Reportér s bohatými zkušenostmi z exilového života ve světě měla dobrou odezvu a účast.

10. září uveřejnily Hlasy příspěvek SVU-Sydney, který referoval o přednášce prof. Jiřího Marvana, o českém vysílání na stanici 2EA v Sydney k 21.8.1968 a o výstavě obrazů Marie Jeníkové.

V pátek 23. srpna se konala veřejná výroční schůze, na které byla provedena volba nového výboru. Byl přítomen zástupce Rady svobodného Československa a Čs. obce legionářské dr. A. Brichta a za TJ Sokol starosta ing. M. Doležal. Po

VLADIMÍR ŠKUTINA U NÁS V SYDNEY

Vladimír Škutina přijel do Sydney se svým typickým usměvavým pohledem a se stejným úsměvem se s námi rozloučil - doufejme, že i on byl spokojen s tím, co zde zažil a viděl mezi dvěma úsměvy. Měl celkem čtyři veřejná vystoupení, s Sokolským Národním domem, v Československém Country Clubu, ve Společno-

sti pro vědy a umění na University of NSW a při večeru na rozloučenou v Sokolském Národním domě - celkem jej během jednoho týdne poznalo na 600 účastníků těchto setkání.

Sám o sobě říká, že je vypravčem, ve skutečnosti je jeho činnost tak mnohostranná, že se do jedné definice nevejdě - spisovatel, publicista, dramatik, scénárista, vydavatel, ale před-

veším výmluvný tribun za věc svobody a pravdy doma i v exilu. Za polhotovým vypravčem různých veselostí se skrývá vážný člověk, který dovece promluvit k lidem a za lidi. Doma v Československu byl pro tyto vlastnosti pronásledován takovým způsobem, že péci komunistického režimu málem nepřežil. Jeho domovem je nyní celý svět a exilovým útočištěm Švýcarsko.

Dovede promluvit k lidem a za lidi, alespoň k těm a pro ty, kdo dovedou naslouchat a mají snahu rozumět bez klapek na uších. Jeden z jeho obratů, který jde blízko k podstatě věci: naše lidi v exilu je možné rozeznat podle toho, jakou hudbu si přehrávají na svých kazetách, je však dlužno poznámenat, že na symfonické koncerty nebyl právě čas a předpoklady. Anebo řečeno jinak: velké části emigrantů se při odchodu do světa stala nehoda. O hranu hraničního kamene se jim rozbily hodinky, ztratili tím pojem času a v mnohém soudnost. Zde mám na mysli přístup některých příslušníků emigrace 1948, který je patrný pozdějším příchozím a také se jich eminentně dotýká. Ne každý osmačtyřicátník si dává dost práce rozumět problémům doma po svém odchodu, ale uděluje si za to patent na rozum a právo soudit vše výlučně podle svých měřítek. V isolované a vzdálené Australii je exilový život sám od sebe odlišný od poměrů v Evropě, v Americe nebo Kanadě a je proti smyslu věci vzdalovat jej od těchto center ještě dálé nechápáním změn a vývoje, jemuž byli vystaveni všechni, kdo opustili vlast po 1948. Současně to slouží jako příklad těm, kteří odešli v 1968 a později /na mysl přichází nové možné slovo "odchozí"/, protože se zdá, že odcházení nebude zatím tak rychle konec.

Návštěvám ze světa je možno obrazně říkat, že se podobají otevírání oken a větrání místnosti. Navíc přidávám, že nedávné návštěvy prof. Seluckého, prof. Ulče a nyní Vladimíra Škutiny posilují naše vědomí souvislostí s jinými nám podobnými při hledání toho, co je nám exulantům společné.

Jan Jirásek

Co tomu říkáte, pane Škutino?

STANE SE & STALO SE v Sydney

České vysílání na stanici
2EA v Sydney

Večer ve studiu etnického rozhlasu v neděli dne 18. srpna 1985 je neobvyklý hned z několika důvodů. Skupina pracovníků českého vysílání Vladimír Novotný, Jana Reichová a Vlasta Vlažná mezi sebou domluvá poslední detaily k dnešní relaci. To není samo o sobě vůbec neobvyklé a odehrává se zde každou neděli večer. Avšak na tuto neděli jako na nejbližší možné datum připravil pan Vladimír, jak ho lidé oslovoují, pořad k 17. výročí invaze vojsk varšavského paktu do Československa, jinými slovy sovětské okupace, našich zemí. Je to vždy tragické a smutné výročí bez rozdílu, zda je první, třetí, páté nebo jinak kulaté, dnešní je pak zvlášť hranaté a je ho třeba v exilu vzpomenout tak jako to činí hrstka statečných chartistů doma. Vysílání právě začalo a z úvodních zpráv se dovídáme, že trojice Jiří Dienstbier, Václav Havel a Ladislav Lis byla v severních Čechách při přípravě dokumentu k tomuto datu zatčena.

Stanice 2EA je neobvykle tichá, namísto předcházejícího indického vysílání v hindu s točitými orientálními melodiemi je slyšet vysoký, tahlý tón, který se vysílá, když vysílač nevysílá. Přítomen je pouze "skeleton staff", tj. služba, která budovu vlastně jen hlídá a uděluje minimální provoz. Probíhá totiž stávka, která na přání umrtvila činnost etnické televize a rozhlasu.

Dnešní pořad tedy probíhá v duchu 21. 8. 1968 nejenom svým vynikajícím obsahem s použitím motivů z Franze Kafky a s hudebním doprovodem Dvořákova Stabat Mater, jde na kůži a přímo k srdci těch, kdo zůstávají vlastenci i v exilu, ale také tím, že se dnes česky vůbec vysílá. Nikoli opatrnosti, ale důsledností nídky nezbývá:

Pracovníkům českého vysílání se podařila velká věc. Přesvědčili čtyři odborové organizace, které ve stanici působí, že povaha výročí 21. 8. 1968 vyžaduje, aby se vysílání i přes stávku uskutečnilo. Tahlý technický vysoký tón, který známe z radia a televize doma ze srpnových dní, byl na hodinu přerušen a na jeho místo přišly živé hlasy právě jak

tomu bylo před 17 lety.

Duch 21. 8. 1968 dnes tedy ovládl přes všechny složitosti stanici 2EA a dal povzbuzení a příklad nám posluchačům i australským pracovníkům rozhlasu.

Jan Jirásek

Čeština - naše národní identita

Kdo očekával politicko-sociologický traktát, který je v názvu naznačen, překvapil by se, jak účinně vlastenecky je možno o češtině pojednat ve zcela jiném poloze, v poloze linguistiky, která jde dál než sociologicko-politická analýza. Jedno ovšem nevylučuje druhé, naopak tvoří jeden komplexní celek, v němž se projevuje svohodná lidská osobnost.

Dokázal nám to prof. Jiří Marvan, linguista a vedoucí katedry slavistiky na Monash University v Melbourne, od této chvíle náš blízký soused, na večeru, který věnoval místní skupině Společnosti pro vědy a umění v Sydney pod názvem v titulku.

Zdánlivě suchopárný profesor si získal srdce publike zvídceho asi 50 pozorně naslouchajících hlav svým zasvěceným a inspirujícím rozborem, co je vlastně zdrojem lidského vyjadřování, výkladem o nenahraditelnosti rodné řeči, o duchovním obsahu jazyka a o různých možných úskalích při hledání pravdivého poznání. A to vše velmi zábavnou nesuchopárnou formou, doloženou slovními i písemnými příklady na školní tabuli, černé na bílém či bílé na černém.

Jako bychom pod taktovkou prof. Jiřího Marvana všechni pokřáli, taková to byla krásná melodie české mluvy a myšlení. Závidíme krajaným v Melbourne takovou osobnost, zde v Sydney bychom si jej považovali a v náručí jej nosili. Máme slibenou další návštěvu, je dobré, že mizí nás přijel, a to přímo z ukrajinského katolického kostela, kde přednášel v pondělí 16. srpna a v záptěti na to večer na University of NSW, téměř co slovanský misionář. Nežijeme tedy od té chvíle jen z představy a informací z druhé ruky. A děkujeme za velkolepý večer, který nám věnoval.

Z básnické sbírky "Činohra slov", kterou prof. Jiří Marvan publikoval pod jménem Richard Host v edici Róva /Poesie mimo domov - PmD, Daniel Strož, Mnichov/, uvádíme na rozloučenou a na shledanou první a poslední sloku básně "Pro Boheminia mea":

Zbuduj mi nebes, Otče, chrám jinž pevnost viry Otče chrápi vlas vzruchu z řela oddechrám jímž laská van rě od řech ranní...

... Kde Bůh, i domov Bohem mi je tam vzkvete sad, kde plod již zlát žehnaná plněkem Bohemie říč žízni vláhu z niv a lad

Jan Jirásek

Místní skupina SVU zve krajanskou veřejnost na otevření výstavy obrazů Marie Jeníkové v pátek dne 27. září v 6,30 hod na Waverley municipal Library 14 Ebley St. Bondi junction.

přednesení zpráv a udělení absolvatoria byli zvoleni: předseda - J. Vlažný, místopředseda - J. Jirásek, jednatel - bude kooptován, pokladník - D. Fiala, propagační referent - J. Dresslerová a revizoří účtu O. Brychta a Z. Reich. Dosavadní předseda SVU Pavel de Detrich se bude věnovat práci v nově ustavené Komisi pro lidská práva.

Schůze se zúčastnil jako host vydavatel Hlas ů P. Rada a filmař J. Vrožina. Zástupci RSČ, ČsOL a Sokola vyslovili souhlas k užší spolupráci s SVU a aktivními krajanskými organizacemi, mezi než patří Čs. Country Club, Čs. katolická duchovní správa a Spolek Sv. Václava. (Hlasy, 24. 9. 85).

Ve stejném vydání dr. J. Jirásek uveřejnil zprávu o nahlém úmrtí Martina Polesýho ve věku 54 let, nazvanou **ODEŠEL DOBRÝ ČLOVĚK**!

... Mezi mnoha jinými činnostmi patřil také mezi nás v místní skupině SVU, kterou účinně podporoval skutky bez velkých gest a slov.

Ve dnech 27. 9. - 12. 10. 85 byla uspořádána pod záštitou SVU **VÝSTAVA OBRAZŮ** Marie Jenškové ve vstupní hale Waverley Library. Za Waverley Council zahájil výstavu Mr. G. Holt, úvodní projev přednesl předseda SVU Jiří Vlažný. Marie Jenšková po příchodu do Austrálie absolvovala s mimořádným úspěchem Technical College, kde studovala malířství, umělecký tisk, fotografiu a práce v mědi. Poté navštěvovala City Art Institute, kde graduovala v r. 1983.

Druhá samostatná výstava této talentované české výtvarnice se setkala s velkým zájmem. Obzvláště kolorované perokresby na přírodním hedvábí - v Austrálii ojedinělá technika, ve které se pojilo klasické umění Orientu s uměním současným - byly středem zájmu. Zdařilé obrazy s námětem Prahy, Brna, Sydney, právě tak jako motivy květin se těšily obzvláštní pozornosti.

12. října se pořádala PROHLÍDKA STATE LIBRARY OF NSW.

Zaměstnanec knihovny Josef Stejskal seznámil přítomné jak s historií, tak i moderní technologií knihovny. Uvádíme několik zajímavých dat.

State Library of NSW, založená v r. 1826, je nejstarší knihovnou v Austrálii a spolu s připojenou Mitchell Library obsahuje cca 1 mil. 500 tisíc svazků.

Přibližně stejný počet publikací je uložen na mikrofilmu.

Později připojená Mitchell Library byla založena v r. 1906 Denisem S. Mitchellem z nadace a odkazu 20.000 výtisků jeho obsáhlé sbírky a na přání dárce zahrnuje výhradně literaturu týkající se Austrálie a Pacifických ostrovů. Kromě knih vlastní State Library of NSW přes tisíc vzácných rukopisů, leptů, map, známk a medailí, které jsou shromázděny v oddělení tzv. Oixson Library a přilehlé výstavní galerii. Do roku 1988 bude v těsné blízkosti dohotovena nová budova moderní knihovny.

Vzhledem k rozsáhlosti námětu a odborného slovního doprovodu J. Stejskala milovníci knih jistě uvítají pokračování této akce.

3.prosince Hlasy oznámily NA ROZLOUČENÍ S ROKEM

Místní skupina Společnosti pro vědy a umění uspořádala na závěr roku tradiční tenisový turnaj, letos již v 7. ročníku. To samo o sobě svědčí o tom, že turnaj je populární a že sportovci a přátelé SVU - Sydney se rádi sejdou i na tenisových kurzech. Sympatický je zájem mladých talentů, kteří zkouší své umění a začínají svou tenisovou kariéru v této přátelské soutěži. Zúčastnilo se celkem 22 dvojic a v hlavním turnaji obhájili prvenství Denis Suttling a Dušan Štröm vítězstvím nad rodinnou formací Vladimír a Michal Zemanovi.

V turnaji útěchy se utěšili Tomáš Mezera a Martin Horák vítězstvím nad Vítěm Kafkou a Tomášem Tošnerem.

V hlavní soutěži je odměnou putovní pohár a vedle toho je turnaj dotován hodnotnými cenami pro všechny finalisty.

Uzavírá se tím bohatý rok činnosti, v němž se uskutečnila řada přednášek, beseda se spisovatelem, výstava obrazů, exkurze do Státní knihovny přivítali jsme návštěvníky ze zámoří a z jiných australských států.

Děkujeme všem přátelům a příznivcům za podporu a zájem o naši činnost, přejeme jim co nejkrásnější vánoční pohodu a co nejvíce sil a zdraví v novém roce.

SVU-Sydney.

1986

Výbor SVU-Sydney na první schůzi roku 1986, která se konala 28. ledna, kooptoval do výboru dalšího člena a provedl změny ve výboru z této koopce vyplývající. Po resignaci J. Dresslerové z funkce propagačního referenta, převzala tuto práci J. Reichová, která byla rovněž výborem doporučena do funkce místopředsedy. Z této funkce byl uvolněn Jan Jirásek, aby převzal funkci jednatel, kterou zatím vykonával Jiří Vlažný.

Stávající výbor SVU: předseda - Jiří Vlažný, místopředsedkyně - Jana Reichová, jednatel - Jan Jirásek, pokladník - Drahomír Fiala, komise pro lidská práva - Pavel de Detrich. (Hlasy, 13.2.1986)

Spisovatel Josef Škvorecký byl v prvním týdnu března hostem Adelaide Art Festival Writers Week a poté přijel na krátký pobyt do Sydney. Místní skupina SVU použila této vzácné příležitosti a připravila na středu 12. března BESEDU SE SPISOVATELEM JOSEFEM ŠKVORECKÝM.

Hlasy (27. 3. 86) referovaly pod značkou P.R.

Na dvě stě sydneyšských krajanů přišlo pobesedovat se spisovatelem Josefem Škvoreckým. Autor Zbabělců, Tankového praporu, Miráku a řady dalších knih má vždycky co říci nejenom čtenářům, ale i posluchačům, a to velice barvitě,

přesně a vtipně. Největším smíchem byla asi oceněna kouzelná historka o Husákově "inženýru lidských duší", který bezradně koktal polsky ve snaze vyhnout se rozhovoru s českým exilovým spisovatelem. Nejsmutnější část besedy byla ta, ve které jsme se dověděli o metráčích knih ve skladu nakladatelství 68 Publishers. Doby, kdy každá naše rodina se pyšnila bohatou knihovnou, jsou asi nenávratně pryč.

Nicméně v průběhu večera si každý pátý účastník koupil knížku.

Za kultivovaný večer jsme vděčni nejenom našemu hostu Josefу Škvoreckému, ale i obětavým funkcionářům Jiřímu Vlažnému a Janu Jiráskovi.

Obdobný večer proběhl i v Melbourne. Dovolte mi ocitovat dopis:... Tento týden v pondělí (10. 3. 86) jsme byli na besedě s J. Škvoreckým v Národním domě.

Bylo plno přesto, že lidé byli svoláni narychlo telefonem....

Škoda, že Austrálie je tak odlehlá a máme jen tak vzácně příležitost potkat se se slavným rodákem.

O velikonoční výstavě Ludmily Štorové psaly Hlasy 10. 4. 86. 8. května Ludmila Štorová napsala ve Hlasech JEŠTĚ JEDNOU KRASLICE

Tak jako "Otvírání studánek" Bohuslava Martinů je úzce spojeno s přicházejícím jarem do naší domoviny, tak i podmanivá krása malovaných kraslic a mnoho jiných tradičních zvyklostí a her nám všem probíhá v mysli, když my zde, vzdáleni daleko od naší vlasti, toužíme si snad každý, alespoň v našem domově, třeba jen v malém bytečku, přiblížit kouzlo vítání jara. Stačí jen přivázat kraslici na zelenou větičku ve váze, nebo připíchnout skupinky kraslic pod obrázek. A už je zde naše české jaro - cítíme se zase doma- zabloudíme do vzpomínek - jsou velikonoce. A to je právě to kouzlo domova, kouzlo naší domoviny, která nám pomáhá i zde přenést se přes tshu všedních starostí a ukvapených dnů.

Myslím, že je na nás, abychom dokázali tyto tradice si nejen uchovat, ale i předat je našim dětem a naší mládeži. A to snad bylo hlavním účelem této malé výstavy kraslic.

Děkuji znovu touto cestou všem členům SVU, kteří mne svou vitalitou a nadšením podporovali: děkuji za každé slovo uznání mé práce a děkuji všem svým přátelům, kteří mi jakkoli pomohli.

Při druhém zájezdu Karla Kryla do Austrálie se uskutečnilo 9. května jeho vystoupení pro SVU-Sydney v Electrical Engineering Theatre na UNSW pod názvem KAREL KRYL U PROTINOŽCŮ. Sál byl naplněný obdivovateli jeho umění, kteří ho znovu nadšeně přijali mezi sebou.

STANE SE & STALO SE v Sydney

NAŠE KRASLICE V SYDNEY

V pondělí 17. března se nemalý počet našich krajanů přišel podívat na slavnostní otevření pěkné výstavy v Common Room na School of Electrical Engineering University of NSW. Slovo "slavnostní" zde rozhodně není přehnané, i když celá událost proběhla v přátelsky intimní atmosféře. Všichni přítomní zde opravdu oslavovali záslužnou práci naší krajanky paní Ludmily Štorové. "Maminka Štorová" - jak jí někdy užíváme - upozornila na sebe již jednou, když doslova v poslední minutě vzala do ruky uspořádání našeho stánku v rámci výstavy Etnického umění v Sydney. Tentokrát její pracovní elán a dobré slovo jejích přátel ze Společnosti pro vědu a umění, kteří pracují na universitě, ji umožnili podat dalsí důkaz jejího mnohonásobného talentu - výstavu našich velikonočních kraslic - všechny její vlastní práce.

Výstavu otevřel dr. Garlick, profesor farmakologie, který v obsažném projevu zásvěceným způsobem hodnotil naše lidové umění. Potom jsme si prohlíželi dekorované stěny a stolky v zákoutí pred vchodem do Common Room a také si pochutnali na ukázkách našeho velikonočního pečiva /i s tradičním beránkem/ a měli dobrou příležitost obdivovat jemný vkus prozařující celou výstavou. Jistě že se kromě uměleckého ocenění musil každý zamyslet a ocenit ty nekonečné hodiny ztrávené nad touto trpělivou prací... to všecko po skončení denního zaměstnání a rodinných starostí o tři dospělé syny - dva již univerzitní studenti, kteří před třemi roky po příchodu do Austrálie neuměli slovo anglicky. Tak v těch dlouhých hodinách se celá rodina podílela svorně na práci. Synové vyfukovali vajíčka - ono se to zdá, že je to lehká prace, ale není, právě naopak. Vzpomněl jsem si, jak mně kdysi před davnými roky říkávali stařeček Habáň v Bzenci: "To chce dobřej pajsl!" - Maminka potom vládla svými štětečky a vykouzlovala doslova vizuální orgie všech různých barev. Snad ani dvě kraslice z těch několika stovek nebyly stejné. Tato večerní činnost bývá často přerušována cestou za některým nemocným nebo pomoc potřebujícím krajanem - a o tomhle konání paní Štorové málokdo ví. Hluboká věra v Boha, láska k lidem a pravý moravský pracovní elán - to jsou ty zá-

zračné dispozice, kterými maminka Štorová dokáže vykouzlit úsměv a stěsti - a nejenom to, i důstojnou reprezentaci našeho kumštu na mezinárodním poli. Vím, že po prečtení slov "moravský elán" se zdvihou některé brůčivé hlasy, které mne budou denuncovat jako notorického moravského separativu - ale zde je to slovo na místě. A maminka Štorová je hrdá na svůj moravský původ!

Rád bych této příležitosti využil k jedné milé povinnosti: poděkovat mamince Štorové i jejímu synu za nadšenou pomoc, kterou konají také během krajanských bohoslužeb.

Po dopisání hořejší zprávy do věděl jsem se novinu - všechny kraslice na výstavě byly "sakumpak" vyprodány již druhého dne po otevření! Hosté prostě nemohli odolat. Nesporně velký a nečekaně "rychlý" úspěch - výstavka byla totiž naplánována na deset dní! Mamince Štorové a jejímu přátelelmu z SVU to způsobilo směs ohromné radosti ale také trochu bolesti hlavy, jak se s touto nečekanou komplikací vyrovnat. Už jsem se nedověděl, jak situaci zvládli - ale touto cestou jí nadšeně gratuloji.

Karel Šindelář

Dovětek redakce

Dozvěděli jsme se, že na výstavce bylo prodáno 220 kraslic a několik dalších drobnůstek. O práci paní Štorové s obdivem referovaly dva univerzitní časopisy. Při této příležitosti je třeba také zaznamenat, že výstava byla osmá v řadě výstav uspořádaných českými a slovenskými výtvarníky na půdě University of NSW a v tomto počtu nám žádná etnická skupina nemůže konkurovat. Zásluhu na naši báječné reprezentaci má několik málo členů SVU.

10. května se po prvé uskutečnil polsko - český večer poezie v polském klubu na pozvání Koła Akademikow Polskich, nazvaný POESIE JAROSLAVA SEIFERTA - WIECZÓR POEZJI JAROSLAVA SEIFERTA. V režii dr. Jana Jiráska a dr. Danut Gabszewicze bylo předneseno dvacet sedm ukázek básníkovy tvorby členy Koła v polských překladech, po nichž následovaly české originály stejných básní recitované Kamilem Brožkou, Veronikou Brožkovou a Janou Reichovou. Večer vyvolal zasloužený zájem zejména v polské veřejnosti a velmi kladné recenze byly uveřejněny v polském krajanském tisku.

Beseda připravená na 13. června s Jaroslavem Ray Černým, honorary ranger National Parks and Wild Life Service, na námět AUSTRÁLIE OČIMA ČESKÉHO RANGERA, vzbudila zájem mezi milovníky přírody, trampování a vedla později k několika expedicím do pouští, jichž se zúčastnili i někteří členové SVU-Sydney.

Pavel Válek pod názvem Pořad SVU na Universitě napsal v Hlasech 19. 6. 86 toto:

Bylo toho černého asi trošku moc. Na černý pátek - třináctého - večer s Jaroslavem Rayem Černým. To snad je důvod, proč se nás sešla v malé místnosti ve School of Drama jen taková větší hrstka těch, kteří si přišli poslechnout povídání podložené diapozitivy pravděpodobně jediného českého rangaera v Austrálii. Škoda. Tento veskrze zajímavý člověk, z něhož číší, vyzařuje to, co si každý z nás v sobě asi vypěstovat má - vztah k zemi ve které žije, k její přírodě - má dar to umět říci. A je znát, že to pro něj není jen komíček, spíš poslání, osobitá filosofie lásky k přírodě, k jejím stromům, květeně, ptákům, zvířeně, řekám: schopnost vidět to, co jiný nevidí: doporučení co stojí za to vidět a proč - je námět pro víc než jeden večer, který se mi zdálo tak rychle uběhl a skončil. Jaroslavovi Černému, který tu chodí po cestách i necestách už čtyřicet let, patří srdečný dík.

5. června 86 otiskly Hlasy příspěvek Jana Jiráska, který se snažil objasnit názory velké části krajanů k propagování aspektů české a slovenské kultury v Austrálii. Protože je velmi důležitý k porozumění celkové činnosti výboru, členů a přátel SVU-Sydney, přetiskujeme jej v plném znění.

1. srpna došlo k neformálnímu setkání s prof. Jiřím Něhněvajsovou, předsedou SVU - USA, který byl na krátké návštěvě v Austrálii. Během pobytu byl kontaktován několika zainteresovanými členy výboru o případě Vlasty Vlažné. Výsledkem bylo usnesení SVU-USA jmenovati Vlastu Vlažnou zakladajícím členem za dlouholetou kulturní práci mezi krajaný. Vlasta Vlažná působila v Českém ochotnickém divadle, byla první ko-ordinátorkou českého vysílání v Sydney a spolupracovala velmi úzce s aktivními demokratickými organizacemi, mezi nimi také s SVU-Sydney.

Vlastenecky jako hobby

Jan Jirásek

Slyšel jsem v debatě na vlastní uši výrok v tom smyslu, že ti, kdo dělají vlasteneckou činnost, ať si ji dělají, když je to jejich hobby, že je to dobré, když se někdo baví tímto způsobem, ale ať se druhým, kteří mají jiné starosti a zájmy, příliš nepletou do cesty nebo lépe řečeno do svědomí. Leží mi to od té doby v hlavě, považoval jsem to původně za ucelený názor nebo dokonce za životní postoj, ale to by bylo příliš; a proto to raději označuji pouze za výrok ve střízlivém stavu, který mi ale stejně nedá klidu. Ze prý exilové vlastenčení stejně nic neznamená, že exil není dostatečně jednotrný, aby něco znamenal, v krajanských časopisech se vedou zbytečné historické polemiky se spoustou chybých názorů, že by se všechno mělo dělat jinak, být vlastencem v exilu nemá smysl leč jako hobby pro toho, koho to zajímá.

Jaká to obratná schovávanka s tajenkou, myslí to kritik s exilem stále ještě dobré, sleduje při svém kritickém postoji nějaké vyšší neznámé cíle nebo je mu vše dokonale jedno? Odpovím také pomocí schovávánky s tajenkou:

Dotyčný výrok a odpověď na něj na stránkách "Hlasů" se odvájí v českém jazyku nikoliv tedy v jazyku země, kde se tento rozhovor odehrává. A zde jsme u kořene věci: proč v Austrálii mluvime, píšeme, zpíváme, veselíme se, hádáme se, laškujeme a škorpíme se mezi sebou v rodném jazyku a nikoliv v jazyku britského společenství národů? Činíme tak jen pro svou zábavu jako zvláštní hobby na druhém konci světa od země, kde se tento jazyk také používá? Anebo jen proto, že je to jednodušší a pohodlnější domlouvat se mezi sebou po svém než v jazyku místním, ale je nám při tom cílem lhostejné kdybychom se i mezi sebou měli bavit jenom anglicky? Řečeno v lehkém tónu, v tomto pádě bychom se asi skutečně začali bavit, ale tak jako masky na maškarním bále, někdo méně někdo více, podle schopnosti se přetvařovat. Předpokládáme při tom, že nám je pro tuto jazykovou transformaci dána schopnost se hladce a bez zádržel vyjadřovat, veselit se, hádat se, laškovat a škorpit, a to je premisa alespoň pro tuto úvahu poněkud odvážná.

Vedle oslavovaného Švejkování je v naší mentalitě zastoupena všelidská vlastnost, tedy nikoliv naše národní zvláštnost trhnout, co se dá a o víc se nestarat - to ostatní ať zařizují ti druzí, co na to mají čas a/zajímá je to. Z tohoto rámce není vyjmouta žádná exilová vlna, jenom se zdá, že míra spekulace a chytračení s přibývajícím časem po lince 1948-1968, a brzo již 1988, neklesá, ba spíše naopak, i když se o tom nedostávají statistiky. Motivy odchodu z vlasti se u některých s postupem času mění, u jiných je čas prožitý v exilu zasouvá do pozadí a s nimi i oddanost ideální svobody a pravdy, obětavosti pro druhé na rozdíl od obětavosti pro sebe, schopnosti něco dát na rozdíl od schopnosti jenom brát... Takže pak už jen zbývá ta pohodlnější rodná řeč, někdy však ani ta ne, protože nejsou tak vzácné rodiny, v nichž se pod vedením rodičů český a slovenský hovor a vážnější zájem o rodu a řeč v redině vytratil a děti budou později a s větší námahou dokáhnět to, co rodiče zanedbali.

Důvod, místo a čas pro tato vlastenecká slova v "Hlasech" Čechů a Slováků v Austrálii, které jsou pro ně jediné možné komunikační medium: jsou psána pod dojmem z úspěšné návštěvy Karla Kryla v Sydney a dá se říci v Austrálii - ve chvíli, kdy piší tyto rádky, právě zpívá v Adelaide. Karel Kryl je vlastenecký básník, skladatel, zpěvák, kytarista a výtvarný umělec, který reprezentuje exil 1968; ve své umělecké disciplíně dnes již klasik, který je srozumitelný všem a na všechny věkové strany, kdo se o srozumění alespoň trochu snaží. Vážil k nám cestu o své dovolené ne za výdělkom, ale aby nám zapíval a byl mezi námi, jaké to zvláštní hobby. A k tomu v takové češtině s takovým bohatstvím slov a nápadů, které se jenom tak neslyší, ve verších i v próze - ó, Čechy krásná, Čechy mé. Dík za tuto poutní cestu ve tvaru bumerangu od Brisbane až po Perth a v dohledné době na shledanou.

8. srpna 1986 se konala výroční členská schůze SVU-Sydney, na které byla schválena výroční zpráva a byl zvolen nový výbor. Předseda - Jiří Vlažný, místopředseda - Jana Rich, jednatel - dr. Jan Jirásek, pokladník - Zdeněk Rich, revisor účtů - Drahomír Fiala.

5. září byla na pořadu přednáška THDr. Tomáše Špidlíka. Prof. Špidlík je spirituálem Collegia Nepomucena a vedoucím Katedry pro východní spiritualitu Gregoriánské University v Rímě. Námětem přednášky byla SLOVANSKÁ SPIRITUALITA VE SVĚTĚ, v kterémžto oboru je prof. Špidlík světovou autoritou. Jeho zasvěcený výklad obohatil přítomné a dal širokou látku k přemýšlení.

24. října prof. Jiří Marvan, vedoucí katedry slovanských jazyků na Monash University v Melbourne, přednášel tentokrát na námět ČECHOVTIPNOST z připravované knihy o vtipnosti češtiny. Nekonvenční, zábavný a při tom hluboký pohled do tajů rodné řeči zaujal návštěvníky večera a povzbudil zájem o naši mateřštinu.

14. listopadu, během další návštěvy v Austrálii, Biskup Mons. THDr. Jaroslav Škarvada hovořil s důvěrnou znalostí problematiky o VÝZNAMU PAPEŽOVÝCH CEST. Časové téma s nadčasovým obsahem před návštěvou Sv. Otce Jana Pavla II v Austrálii mělo velmi dobrou odezvu mezi návštěvníky.

30. listopadu byl připraven již VIII. Veřejný tenisový turnaj pánských dvojic na dvorcích s umělým povrchem ve sportovním středisku v Matraville.

1987

10. dubna byla ve Waverley Municipal Library, Bondi Junction, zahájena druhá výstavka prací Ludmily Štorové na námět TRADIČNÍ VELIKONOCE pod patronací SVU-Sydney a byla otevřena zástupcem obecní rady Waverley Council. Výstava trvala až do 19.4.87 a opět byla velmi populární mezi krajany i australskou veřejností.

29. května byl připraven POZDNÍ MÁJOVÝ VEČER. Petr Rada napsal a uveřejnil tuto recenzi v Hlasech (4. 6. 87).

Petr Rada
Redaktor "HLASY"
P&P Studio
14 Arcadia Street
Box Hill 3128.

Společnost pro vědy a umění Czechoslovak Society of Arts and Sciences

A NON-PROFIT CULTURAL ORGANIZATION • CONTRIBUTIONS ARE TAX DEDUCTIBLE

15.listopadu 1986

President
Jiří Nehněvajsa
(University of Pittsburgh)
1520 Ingomar Road
Pittsburgh, PA 15237

Executive Vice-President
Igor V. Nábělek
(University of Tennessee)
701 Chateaugay Road
Knoxville, TN 37923

Vice-Presidents
Věra Z. Bořkovec
(American University)
12013 Kemp Mill Road
Silver Spring, MD 20902

Vladimír M. Kabeš
4952 Sentinel Drive
Bethesda, MD 20816

Stanley J. Maršík
3932 West 223rd Street
Fairfield Park, OH 44120

Anton J. Novacky
(University of Missouri)
311 Crown Point
Columbia, MO 65203

Emil S. Purgina
(University of Ottawa)
1987 Oxbow Avenue
Ottawa, Canada K1H 5P1

Joséf V. Škvorecký
(University of Toronto)
487 Sackville Street
Toronto, Canada M4X 1T6

Secretary General
Milos K. Kučera
245 East 63rd Street
New York, NY 10021

Treasurer
Ladislav Dolanský
18 Oakdale Avenue
Weston, MA 02193

Paní Vlasta Vlažná
163 McPherson Street
BRONTE
2024 N.S.W.
Australia

Vážená paní Vlažná,

s velkou radostí Vám sdělujeme, že Valné Shromázdění Společnosti pro Vědy a Umění na svém zasedání 18.září 1986 a na navrh Vyboru Společnosti se jednomyslně rozhodlo udělit Vám ZAKLÁDAJÍcí ČLENSTVÍ naší Společnosti.

Váše vynikající a dlouholetá činnost v australském rozhlasu je důležitým přínosem v práci vedoucí k zachování českých a česlovenských tradic ve světě, a v jejich šíření. Jsme Vám za Vaši obětavou práci velice vděční. Blahopřejeme Vám a přejeme Vám co nejvíce pohody a zdraví, abyste mohla svoji činností obohatovat život nás všech též v budoucnosti.

Za Československou Společnost pro Vědy a Umění :

Jiří Nehněvajsa
predseda

Milos Kučera
generalní tajemník

UNSW, SYDNEY

29.5.1987

Wedgeye

Miniopterus

Miniopterus

Miniopterus

Miniopterus

Na poslední májový pátek připravila Jana Reichová neobyčejně kultivovaný večer. Zkrátila a místy i do současné češtiny převedla základní dílo moderního českého básnictví - Máchův Máj, přizvala ke spoluvytvoření pořadu Jana Stejskala jako spolurecitátora a muzikanty Ivu a Milana Švábovy. Máchův rozevláty romantismus by lehce svedl i profesionálního recitátora k silácké akci. Recitátoři Jana a Jan si uvědomili, co z díla velkého básnika přežívá - láska něžná, vašnivá, tragická, ale vždy láска. Toto uvědomění jim napomohlo dát veršům zaznít neokázale a vroucně.

Neobyčejně šťastné bylo spojení slova a hudby. Zdá se, že výborný kytarista Milan Šváb má už s podobnými pořady zkušenosť. Výběr hudby i vlastní kompozice nesloužily veršům jako kulisa, ale prolnuly je i doplnily o pocity, které jsou slovy nevyjadřitelné. Samotná souhra violoncela (Iva) a kytary byla pro posluchače silným zažitkem.

Ke koncentraci návštěvníků i účinkujících v nemalé míře přispěla i dekorace, vytvořená z pěti obrazů zavěšených na černých panelech. Vytvořil je pro pořad Pavel Forman. Nelze o nich říct nic více a nic méně, než že v Brisbane žijící malíř nosí krajinu Máchova Máje stále v srdci a umí ji citlivě namalovat. Kolem čtyř, s Formanem vlastně pěti účinkujících, fungoval kroužek tichých spolupracovníků z řad SVU.

Všem patří naš dík a obdiv za to, že slovo "kulturní", které naš národ nosí jako nalepku, se alespoň občas, ač v emigraci, projeví jako vnitřní potřeba.

10. července se konala výroční členská schůze SVU-Sydney. Po zprávě odstupujícího výboru byla vykonána volba výboru nového. Zvoleni byli: předsedou - dr. Jan Stejskal, místopředsedkyně - Jana Reichová, jednatelem - dr. Jan Jirásek, pokladníkem - Zdeněk Reich, propagačním referentem - Petr Rada, revizory účtu - dr. Bohunka Jarošová a Drahomír Fiala.

Závěrečná část výroční schůze byla věnována diskusi o činnosti skupiny v období 1987-88.

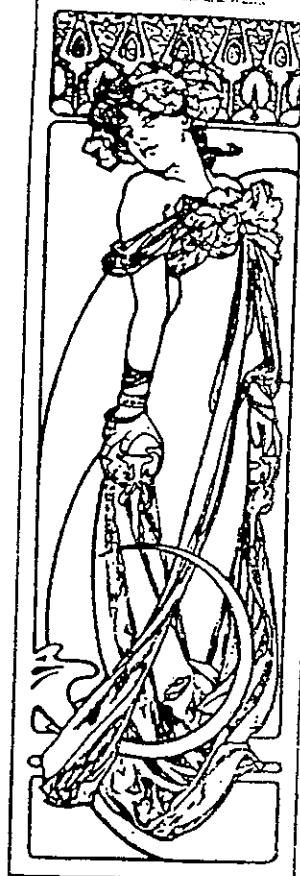
31. července bylo připraveno setkání se skupinou českých lékařů probírající všechny aspekty nemoci AIDS. Lékařský panel pozůstával z dr. J. Hybšové, dr. B. Jarošové, dr. V. Kerteszové a dr. J. Stejskala. Titul: AIDS - VEČER OTÁZEK A ODPOVĚDÍ.

K 15. výročí založení místní skupiny SVU - Sydney se pořádal v sobotu 29. srpna 1987 v Sokolském Národním domě SPOLEČENSKÝ PLES.

Na programu vystoupil koncertní kytarista Milan Šváb a byla instalovaná prodejní výstava výtvarných umělců.

K tanci hrála oblíbená česká kapela, zpíval Vojta Cína.

Při této příležitosti byli návštěvníci požádáni o věnování knih do Sokolské knihovny.

SPOLEČENSKÝ PLES

Společnost pro vědy a umění
a Tělocvičná jednota Sokol Sydney
vás srdečně zvou na
SPOLEČENSKÝ PLES

pořádaný k 15.výročí založení místní skupiny
Společnosti pro vědy a umění /SVU/ v Sydney

v sobotu dne 29.srpna 1987 v Sokolském Národním domě,
16 Grattan Crescent,Frenchs Forest,od 8 hod.do 1 hod.ranní

Na programu vystoupení koncertního kytaristy Milana Švába,
prodejní výstava našich výtvarných umělců

K tanci hraje oblíbená česká kapela, zpívá Vojta Cína

Občerstvení všeho druhu, bohatá tombola. Večeře se
podávají v jídelně od 6.30 hod. Dobře zásobený bar a buffet

Vstupné \$ 6, studenti a persisté polovic

Úbor společenský

Těšíme se na Vaši účast

o to znamení v Bellemé nočce
nevíděli jme nebe tam jasného;
měsíc překvápně svítí;
musí to něco být;
zpívají libýn hlasem andělů,
poslyři vylrubují vesele;
nikdá tam nedělali,
by v noci troubivali;
Sláva Bohu na výšosti!
vždy prozpěvují! A t.d.

VÁNOCE 1987

18. září opět přednášel prof. Jiří Marvan, tentokrát na téma - ČEŠTINA ZDE I TAM.

29. listopadu se hrál IX. ročník tenisového turnaje.

11. prosince ve Square House, UNSW byl tradiční vánoční program, v réžii Jany Reichové nazvaný VÁNOCE 1987. V programu účinkovali - Vojtěch Hlinka ml., Andrea Kellerová, Jarmila Mlčková, Anička Neradílková, Jiří Neradílek ml., Simona Pavelcová. Koledy doprovázeli - Marie Baumová, Jiří Neradílek st. Náročný večer co do příprav a koordinace většho počtu účinkujících, za který byla režisérka a pomocníci odměněni velkou účastí a velkou vděčností přítomných.

1988

Nový rok začal 2. března komorním koncertem, o kterém lze referovat jen v superlativech. Výkon i repertoár kytaristů Milana Švába a Karola Kňazovického byl vynikající, prostředí příjemné, pohostinné bohaté a návštěvníků mnohem více, než se očekávalo. Bylo to šťastné vykročení do nového roku. (Hlasy, 27.3. 84, P.R.)

Příjezd Jaroslava Hutky do Austrálie byl dlouho dopředu oznamován v Hlasech, které v č. 10 uveřejnily jeho program v Sydney od 22. do 24. dubna. SETKÁNÍ S JAROSLAVEM HUTKOU organizované SVU - Sydney na Universitě NSW připadlo na pátek 22. dubna.

Na 15. června v UNSW Square House pozvalo vydavatelství Child and Associates a SVU - Sydney krajany na setkání s Graeme Bellem, nazvaném CZECHOSLOVAK JOURNEY a dalších jeho životních zážitků při příležitosti vydání jeho životopisu: GRAHAM BELL AUSTRALIAN JAZZMAN.. Přednáška byla doprovázena reprodukovanými ukázkami klasických skladeb jeho repertoáru. Vystaveny byly originální historické plakáty ze zájezdů jeho orchestru do Československa v roce 1947. Na místě byly na prodej desky, kazety a nová kniha za sníženou cenu na objednávku. Po programu se podávalo lehké občerstvení a nápoje v baru za studentské ceny. Úspěšný večer, který si zasluhoval větší pozornost české i australské veřejnosti.

CZECHOSLOVAK SOCIETY OF ARTS AND SCIENCES

invites you to

CHAMBER MUSIC CONCERT

FOR GUITAR DUO

by Milan Šváb and
Karol Kňazovický

SPOLEČNOST PRO VĚDY A UMĚNÍ

Vás zve na

KONCERT KOMORNÍ HUDBY

PRO KYTAROVÉ DUO

v podání Milana Švába a
Karola Kňazovického

Program

		F.
My Lord Willoughby's Welcome Home	J. Dow]	
Suite for two guitars	W. Lé
Courant	
Alman	
Courant	J.S.F
Courant	J.S.E
Choral	J.S.F
Invénition	
Sonata in D	D. Scarl
Largo	F. Carl
Rondo	F. Carl
Intermission	
Encouragement	

Introduction

Theme

Variations I, II, III

Dance of the Corregidor	M. de Fi
Dance de la Frayeur	M. de Fi
La Vie Brève	M. de Fi
	

Wednesday 2nd March, 1988 Entry incl.
 refreshments
7.30 p.m. £ 5 Adults
Square House, Uni of NSW £ 3 Pensioners
Anzac Parade, Kensington and students

Vstupné včetně občerstvení
£ 5 dospělí
£ 3 penzisté
studenti

CZECHOSLOVAK SOCIETY
OF ARTS AND SCIENCES
SYDNEY

ČESKOSLOVENSKÁ SPOLEČNOST
PRO VĚDY A UMĚNÍ
SYDNEY

Czechoslovak Bicentennial
Dinner – Dance

Saturday 3rd September 1988
Roundhouse, University of New South Wales, Kensington

Programme:

- 7.30pm Pre-Dinner Drinks, Welcoming Address
8.15pm Dinner
9.15pm Music – Dance
10.00pm Display of Folk Dancing
10.10pm Music – Dance

Dress:

Lounge Suit or Black Tie

Ticket: \$35.00

Československý Representační
Ples

Sobota 3.září 1988
Roundhouse, University of New South Wales, Kensington

Program:

- 7.30 Aperitiv, Uvítání hostů
8.15 Večeře
9.15 Hudba – Tanec
10.00 Vystoupení folkloristické skupiny
10.10 Hudba – Tanec

Úbor:
Večerní

Vstupenka: \$35.00

21. srpna organisovala SVU-Sydney setkání krajanů u War Memorial v Sydney.

NEZAPOMÍNÁME

Exilové organizace v Sydney, T J Sokol, Československá obec legionářská, Československý Country Club a SVU-Sydney vzpomenou 20. výročí 21. srpna 1968, dne vpádu vojsk Varšavského paktu do Československa, položením věnce u Válečného památníku (War Memorial) v jižní části Hyde Parku, Sydney City. Tento obřad k uctění obětí a na připomínce utrpení, jež sovětský násilný akt způsobil našim národním, se uskuteční v neděli dne 21. srpna s tímto programem:

1.00 hod. sraz účastníků u War Memorial, Hyde Park South, Sydney City

1.30 hod. uctění památky, dva krátké projevy za exil 1948, 1968 a léta následující, položení věnce.

Vyzýváme československou veřejnost v Sydney, aby svou účastí vyjádřila věrnost ideálu svobody a demokracie, o něž jsou naše národy sovětskou invazi připraveny.

Hlasy uveřejnily (28. 7. 88) toto pozvání:

Vážení a milí krajané,

Jménem Společnosti pro vědy a umění v Sydney dovoluji si Vás co nejsrdečněji pozvat na

ČESKOSLOVENSKÝ REPREZENTAČNÍ PLES

pořádaný v sobotu dne 3. září 1988 v 7.30 hod. ve velké hale Roundhouse, University of New South Wales, Anzac Parade, Kensington.

Tento společenskou akcí se chceme za účasti všech exilových organizací představit australské veřejnosti jako jeden československý celek, který tímto reprezentačním způsobem vyjadřuje také svou loyalitu ke své nové vlasti při příležitosti jejího dvoustého výročí.

Mezi pozvanými hosty jsou zástupci vlády a našich exilových organizací. Ples bude zahájen uvítáním čestných hostů, po němž následuje předtančení a program. K tanci bude hrát profesionální orchestr Westside Big Band se dvěma zpěváky. Program bude uveden na pozvánce, která bude sloužit zároveň jako vstupenka. Vstupné je \$ 35.00 na osobu, v ceně je zahrnuta večeře o čtyřech chodech. Úbor - večerní. Uzávěrka pro objednávání vstupenek je 20. srpna 1988 a možno je objednat na připojeném formuláři na jedné z uvedených adres. Přeji Vám, milí krajané, vše nejlepší a těším se na shledanou.

Dr. J.M. Stejskal

Předseda SVU-Sydney.

REMEMBER → CZECHOSLOVAKIA

1968
AUGUST

1988
AUGUST

ALREADY 20 YEARS
OCCUPIED BY SOVIET ARMY

WHAT DOES IT MEAN TO YOU?
PLEASE DO NOT THROW AWAY
GIVE THIS TO YOUR FRIENDS

ATTEND THE PROTEST RALLY OUTSIDE
THE SOVIET CONSULATE, FULLERTON ST.,
WOOLLAHRA ON SUNDAY, 21ST AUGUST
1988, FROM 2PM TO 4PM.

4.listopadu se konala výroční členská schůze na které byla posouzena minulá činnost a bylo rozhodnuto o dalším pracovním zaměření skupiny. Předsedou a jednatelem byl zvolen dr. J. Jirásek, místopředsedkyně J.Rich (Reichová), pokladníkem D. Fiala, propagačním referentem K. Šindelář.

27. listopadu byl pořádán X. Jubilejný veřejný tenisový turnaj dvojic. V tomto roce bylo novinkou, že vedle turnaje pánských dvojic se na přání sportovní veřejnosti hrál také turnaj smíšených dvojic. Jediným požadavkem pro registraci bylo, aby jeden z partnerů byl českého nebo slovenského původu. Turnaj byl přerušen deštěm a dohrání bylo odloženo na únor 1989.

1989

Nový rok počal 4. února , společně s "Archítkem", novým seriálem programů nazvaných POZNEJ SVÉHO BLÍZNÍHO . Na prvním večeru byl rozhovor s herečkou Evou Sittovou a jejím manželem architektem Vlado Sittou o herectví a architektuře.

19. února byly dohrány turnaje rozehrané v listopadu . Ve finále mužských dvojic obhájila titul mladá dvojice M. Vobořil s novým partnerem M. Kelly vítězstvím nad loňskými finalisty I. Kertesz a J. Kertesz v hodnotném dvousetovém utkání 6:2 a 6:2. Vítězům byl předán putovní pohár.

Ve finále smíšených dvojic se stali vítězi I. Barnes a L. Jankovcová výhrou 6 : 2 a 6 : 1 nad M. Vobořilem a P. Novákovou.

"Consolation Tournament", soutěž útěch pro mužské dvojice vyřazené v prvním a druhém kole hlavního turnaje, byl charakterizován vysokým napětím a protesty soudci ve stylu profitenu, takže není jisté, zda se útěcha vůbec dostavila. V poháru útěch zvítězili T. Chvojka a J. Valenta nad J. Wellinkem a R. Zachariášem v jednosetovém utkání 6 : 4.

Výkony semifinalistů, finalistů a finalistek měly vysokou úroveň a turnaj tak znovu prokázal kvalitu československého tenisu v Sydney, včetně hostí jiných národností (Poláci, Holanďané a Australané). JJJ

5. května Biskup Mons. THDr Škarvada byl hostem na UNSW. Hlasy (18.5.89) uveřejnily referát Karla Šindeláře

Přes opakované výzvy k vysokoškolákům a mladým akademikům českého a slovenského původu, kterí ve stále větším počtu graduovali ze tří universit a několika institutů a kolejí v Sydney, se nepodařilo podchytit tuto generaci pro práci na krajanském kulturním počínání. Je ovšem též politování hodným faktem, že většina starších akademiků nikdy nenašla čas či motivaci ke kulturní "drobné práci" mezi krajaný a že tato intelektuální, špičková část české a slovenské emigrace se necítila více zodpovědná ke krajanskému společenství.

24.června byla uspořádána PROHLÍDKA NOVĚ VYBUDOVANÉ STÁTNÍ KNIHOVNY NSW, která byla otevřena k dvoustému výročí Austrálie. Prohlídka byla doprovázena informativním výkladem Josefa Stejskala, pracovníka knihovny. Účastníci mohli obdivovat nové a velmi vkusné architektonické řešení budovy a seznámit se s pomůckami, bez kterých moderní knihovnictví je už nemyslitelné, jako jsou sbírky microfilmových kopií a zařízení na jejich četbu a komplikovaný komputorový systém. Pro nás měla velký význam menší výstavka, kterou Josef Stejskal uspořádal z českých originálů uchovaných v knihovně, jako např. nejstarší "Ouplný slovník jazyka čechoslovanského a anglického" vydaného někdy už před 160 lety, ku podivu krásně zachovalý, patrně nikdy nepoužívaný, překlad první antologie českých básníků do roku 1830: cestopisy Josefa Kořenského a svazky našich prvních exilových novin v Austrálii. Pěkně strávené odpoledne zůstane mnohým ve svěží paměti a Josefу Stejskalovi patří zaslouženě naš dř.

2. listopadu, opět společně s "Archítkem", byla připravena přednáška prof. Davida Faimana PASIVNÍ SOLÁRNÍ VYUŽITÍ V ARCHITEKTURE

6. listopadu byla otevřena další výstava Marie Jeníkové, a probíhala až do 24. listopadu v Senior Common Room, UNSW. Téma této výstavy bylo "ZE STARÉ I NOVÉ VLASTI." Byly vystavovány akvarely, kresby a oleje zachycující krajiny a zátiší a výstava se opět setkala s úspěchem mezi krajanskou a australskou veřejností.

malý **OZNAMOVATEL**

Biskup Škarvada opět mezi námi na půdě SVU

Otec Biskup Mnsg. ThDr. a PhDr. Jaroslav Škarvada při svých posledních návštěvách českých katolíků v Sydney neopomene nikdy navštívit Místní skupinu Společnosti pro vědu a umění. Tentokrát přednesl přednášku o postavení katolické církve ve východní Evropě, pochopitelně předně zaměřenou na situaci v naší vlasti, ale také s velmi zasvěceným pohledem do poměrů v Polsku, Maďarsku a SSSR. Po historickém nástinu tzv. "Austrokatolicismu", který měl svá zvláštní administrativní pravidla, jejichž dědictví narušovalo považlivě zdravé soužití církve se státem první republiky a vedlo k neštastnému heslu "Pryč od Říma!", přešel ihned k současné situaci od r. 1948. Přesný historický přehled o neustávající perzekuci katolické církve pod komunistickou vládou, vyličení obětí přinašenými našimi biskupy, řeholními zrušených klášterů na celém území republiky a ostatními kněžími a hlavně našimi kardinály po válce, dr. Josefem Beranem a dr. Štěpánem Trochtou, bylo nakonec zakončeno optimistickým závěrem a vyslovením úcty a nadějí v úctyhodné úsilí našeho nynějšího staršíčkého kardinála Dr. Františka Tomáška.

Sešel se tentokrát nezvykle vysoký počet návštěvníků, jejichž četné otázky svědčily o zájmu, který přednáška Otce Biskupa v nás vyvolala.

K.Š.

Gratulujeme!
Místní skupina SVU blahopřeje touto cestou své oblíbené člence, paní Evě Fialové-Beerové k získání "Diploma in Secondary Education" ze Sydney College for Advanced Education, kterým navázala na svou dosavadní akademickou hodnost BSc /Biochemistry and Bacteriology/ z University of NSW.

Výbor SVU

1990 -1992

1990

Události v posledních měsících 1989, vývoj situace ve střední a východní Evropě a zejména v Československu po 17. listopadu rozdmýchaly v mnohých z nás popel skoro vyhaslých nadějí do plamenů nadění, nové výry, radosti, energie a hlubokých pocitů dějinného i osobního zadostiučinění. SVU - Sydney reagovala okamžitě iniciativou k vyjádření podpory akcí studentů, dělníků a veřejnosti, které probíhaly prvních deset dní po událostech na Národní třídě a vedly k demisi vlády a k ustanovení lidového hnutí Občanské fórum.

Prof. Jan Tříška, předseda SVU-USA napsal toto o novém směru SVU, která byla do této chvíle označována starým režimem za protistátní organizaci:

Po třicet let Společnost pro vědy a umění stála nesmlouvavě za akademickou a tvůrčí svobodou. Vědci a umělci československého původu se sdružili v této společnosti, aby nadále podporovali a reprezentovali československou vědu a umění ve svobodném světě, protože komunistický režim ve staré vlasti dusil veškeré aspirace. Nyní se ovšem vše změnilo po demokratické revoluci s československou akademickou obcí a umělci.

Po čtyřiceti dvou letech komunismu čeští a slovenští odborníci potřebují nutně styky s odborníky mimo hraniče své vlasti. Potřebují přeškolení, aby mohli vyběhnout ze stagnace, kam je komunistický režim přivedl. Bude třeba veliké pomoci a trpělivosti, aby tato krásná země opět vzkvetla.

(Zprávy SVU, 6/1990)

Předsednictvo SVU-USA počalo organizovat a koordinovat pomoc universitám a školám všeho druhu, zejména ve vyučování angličtiny, výměně studentů a profesorů, účastí odborníků ze západu na řešení problémů v ČSFR, obstarávání pedagogických přístrojů a potřebné literatury. Místní skupiny po celém světě byly vyzvány, aby z vlastní iniciativy ve svých možnostech a v rámci SVU stanov započaly totéž.

Od svého vzniku v roce 1972 se zařadila místní skupina SVU-Sydney do krajanského života nepřetržitou kulturní a osvětovou činností a nyní podala ochotně ruku nové ČSFR.

Po rozboru situace místní skupiny bylo rozhodnuto pokračovat s programy naplánovanými pro nový rok a dotázat se písemně všech členů a příznivců na jejich postoj k budoucí existenci SVU - Sydney, k jejímu poměru k SVU- USA a k vývoji situace v Československu.

"Otevřený dopis" (5.4.90) stručně shrnul 18 tiletou činnost a došel k závěru, že v podstatě činnost skupiny obohatila kulturní život Čechů a Slováků žijících v Sydney a přispěla ke spolupráci mezi aktivními, demokratickými organizacemi. Dopis vysvětlil postoj místní skupiny k Ústředí v Americe a obhajoval jej proti kritice některých členů, že je to "USA" organizace, ovládaná akademiky a podporovaná z australských členských příspěvků.

S ohledem na australskou situaci, členství, přestože místní skupiny byly založeny ve všech státech, zůstalo početně malé. Poměrně málo akademiků pracovalo na universitách a jiných učilištích v Austrálii a jen několik z nich cítilo nutnost přispět k "drobné práci" místních skupin či přijmout zodpovědnost jako členstvo (placení členských příspěvků, být přítomen na výročních schůzích, volit nebo přijmout funkce ve výboru.). Přes neustálé snahy se nepodařilo rozšířit členství mezi nejmladší generaci.

Stejně tak, z různých důvodů, nedostatek vůle ostatních členů a příznivců zúčastnit se aktivně ve vedení SVU-Sydney způsobil, že vedení bylo ponecháno na bedrech několika jednotlivců. Netečnost a nezájem většiny, o kterých president Havel hovořil v ČSFR jako o jednom z důvodů nutnosti obrody, charakterizovaly po dlouhou dobu i naši situaci zde.

Dopis žádal recipienty, aby vyplnili přiložený dotazník a rozhodli, má-li místní SVU pokračovat v činnosti jako skupina či jako individuální členi SVU - USA. Odpovědi členů se ve většině vyjádřily pro pokračování v činnosti, i když jen několik bylo připraveno aktivně pomoci.

Nový rok začal 6. dubna veřejnou besedou v Krabicovém domě s krajany, kteří se po relativně krátkých návštěvách vrátili z ČSFR. Toto byl čas, kdy každý dychtivě sledoval rychlý vývoj událostí na televizi, v rozhlasu, v českých a slovenských novinách, které začaly docházet z ČSFR, ale zejména se vyhledávala možnost hovořit s krajany, kteří tam už byli na návštěvě.

Hlavním řečníkem na besedě byl dr. Jirásek, který mluvil o svých dojmech a promítání filmu, zhotovený našimi vysokoškoláky. (Zprávy SVU, 2/91)

Jeho zpráva NĚŽNÁ REVOLUCE A NOVÉ ČESKOSLOVENSKO byla též uveřejněna v sokolském Věstníku. Jeden z názorů, které byly zkoumány zněl:

... Vrátil jsem se zpět do australského domova kritičtější v tom smyslu, že odporuji hlasům, které říkají "jak si to tam rozhodnou, takové to budou mít, nás se to už netýká". Pravda nemáme morální právo mluvit do vnitřního uspořádání nové republiky, ale máme morální povinnost pomáhat i jako občané jiného státu jejímu demokratickému rozvoji, aby našla pevnou půdu pod nohami. Nejedná se tedy o turistickou návštěvu a tím méně o shlédnutí nějaké vzdálené botanické zahrady, která je tak jako tak silně poničena ...

Morální povinnost pomoci se stala programem SVU-Sydney a jeho plněním hlavním úkolem příštích dvou let.

V rámci velmi omezených možností místní skupiny nabízená pomoc musela být velmi selektivní a specificky směřující k obrodě demokratických procesů a k převýchově. Budoucnost národa je v jeho mladých lidech, tudíž pedagogická pomoc ve studiích talentovaných na jedné straně a odborná pomoc s výchovou postižených na straně druhé se stala cílem všech pozdějších iniciativ.

3. května se uskutečnila přednáška Milana Touška, návštěvníka z ČSFR nazvaná PARAPSYCHOLOGIE (Zázračné léčení) a

6. května její druhá část PARAPSYCHOLOGIE (Jasnovidectví). Návštěva byla zprostředkována přáteli v Melbourne a Sydney ve snaze seznámit veřejnost s úspěšným léčitelem a tohoto účelu bylo dosaženo.

Výroční členská schůze SVU-Sydney dne 11. května byla svým způsobem historická: poprvé se udála s pohledem do osvobozeného Československa.

Odstupujícímu výboru bylo uděleno absolutorium a za předsednictví hosta J. Zahrádky, místostarosty Sokola Sydney, byla provedena volba nového výboru na období dvou let, podle nových stanov ústředí. Jednomyslně byl zvolen předsedou dr. Oliver Fiala, místopředsedkyní Vlasta Vlažná, jednatelem dr. Pavel Faigl, asistentkou jednatelky Heather Martin - Fiala, koordinátorem dr. Jan Jirásek, pokladníkem Drahomír Fiala a propagačním referentem Karel Šindelář. Dr. Fiala přednesl svůj návrh zcela nového programu místní skupiny v pěti hlavních bodech:

1. Vytvoření koordinačního výboru ze zástupců všech aktivních demokratických organizací v Sydney

2. vydávání stručného oběžníku, který by informoval krajanskou veřejnost o činnosti koordinačního výboru a přinášel i jiná krajanská oznámení

3. organizování sbírky vědeckých knih, učebnic, jazykových příruček na výpomoc vysokoškolským studentům doma, o kterou bylo odtud požádáno, uskutečnění výměny učitelů a vysokoškolských studentů mezi Československem a Austrálií

4. navázání styků s čs. zastupitelskými úřady jako reprezentantů svobodné české a slovenské kultury

5. intenzivní spolupráce s předpokládanou místní skupinou SVU v Praze.

Bylo dohodnuto, že se bude pokračovat s pořádáním přednášek, večerů s umělci, akademii a vzpomínkových výročí v mezích praktických možností.

V čas před schůzí došly informace z amerického ústředí SVU o novém jednacím řádu pro místní skupiny, o novém pojetí činnosti SVU po osvobození Československa a rovněž přesná evidence členů. (Vyňato ze zprávy Výboru SVU-Sydney, uveřejněné v sokolském Věstníku 4. června 1990).

V rámci akce sběru knih pro university v ČSFR, zajistil Drahomír Fiala neoficiální sbírku přebytečných knih z knihovny UNSW, a byl pověřen společně s dr. Pavlem Faiglem vybráním závažných textů týkajících se Austrálie či Pacifické oblasti, jejichž seznamy by pak dr. Faigl zhotoval pro uvážení a výběr universitami v ČSFR.

Na 23. června byla připravena beseda s dětmi v české škole, vedená pí. Ritou Kellerovou. Besedu vedl dr. J. Jirásek.

20. července SETKÁNÍ S JANOU A ZDENĚKEM REICHOVÝMI po jejich návratu z ČSFR potvrdilo žádoucnost pomoci postiženým dětem. Hovořili o problémech jednoho milionu tělesně a intelektuálně postižených lidí, kteří tam žijí. Jejich informace vedly k vážné debatě a k rozhodnutí, že H. J. Martin - Fiala, tehdy též president Australian Association of Special Education by měla získat více informací během její návštěvy v ČSFR v červenci - srpnu. Při besedě bylo vybráno \$ 100 jako dar pro nedávno založený Výbor dobré vůle - nadace Olgy Havlové s tím, aby obnos byl předán Věře Čáslavské v Praze. Po tomto večeru byl rozeslán dopis členům a příznivcům s prosbou o finanční pomoc jenž zůstal bez výsledků.

V červenci odletěli manželé Fialovi do Evropy a ČSFR.

17. srpna přednášel dr. Pavel Faigl na téma TRADIČNÍ MEDICINA V ASII s dobrou znalostí rozsáhlého námětu, která je podložena dlouholetým pobytom dr. Faigla v Indonésii. Posluchači se dozvěděli o rozsahu a popularitě naturopatie v Thajsku, Malajsii a Indonésii. Dr. Faigl, chemik, nedlouho po přednášce odejel natrvalo do Indonésie a Heather Martin - Fiala převzala plně funkci jednatelky SVU-Sydney.

21. září byl připraven večer, na kterém byl UVÍTÁN NOVÝ GENERÁLNÍ KONZUL ING. JOSEF SLÁDEK S CHOTÍ při své první návštěvě místní skupiny a DR. OLIVER FIALA A HEATHER FIALOVÁ PODALI ZPRÁVU O SVĚTĚ JEDNÁNÍ V ČSFR.

Jejich zamýšleným úkolem bylo:

- vyjednat předání nashromážděných universitních textů, které byly dočasně uloženy na generálním konzulátě
- navázat spojení s ministerstvem školství a universitami v Praze, Brně a Olomouci, zjistit kde je pomoc nejnutnější a informovat o možnosti spolupráce s universitami a středními školami v Sydney
- navázat spojení s Věrou Čáslavskou, poradkyní prezidenta a předat jí dar \$ 100, vybraných na večeru manželů Reichových pro nedávno založený Výbor dobré vůle
- navštívit instituce navržené velvyslanectvím v Canbeře a informovat Australian Association of Special Education.

Během pobytu se uskutečnila tato setkání:

s pro-rektorem prof. Jiřím Hálou, Rektorát Masarykovy University, Brno

s ředitelem Jiřím Podluckým, Ústav pro tělesně postižené děti, Brno - Královo

Pole

s vedoucím Josefem Šulcem, Forum tělesně postižených Brno

s rektorem dr. Josefem Jařabem, Universita Palackého, Olomouc

s dr. Josefem Kolínským, referentem pro Austrálii, Čs. ústav zahraniční,

který zařídil celý program v Praze a později zaplacení dopravy universitních textů

s náměstkem dr. Zdeňkem Dejlem, Ministerstvo školství, mládeže a tělesné výchovy, Praha, který má na starosti střední a základní školy

s náměstkem dr. Václavem Vránou, Ministerstvo školství, mládeže a tělesné výchovy za přítomnosti dr. Dejla a dr. Bělovského, který měl na starosti speciální pedagogiku postižených

s dr. Jiřím Jirkům, z téhož ministerstva, který dohlíží na 300 domovů pro sociálně postižené děti a s ním jsme navštívili jeden z těchto domovů v blízkosti Prahy. Ředitelka Kaszturová podala při této návštěvě velmi cenné informace

s prof. Jiřím Kotáskem, děkanem pedagogické fakulty, Universita Karlova, Praha

s př. Janou Sekyrovou, sekretářkou prezidenta Havla která převzala literaturu a informace o práci AASE a dar pro př. Věru Čáslavskou, která byla na krátké dovolené

s ředitelkou dr. Anežkou Krčkovou, Jedličkův ústav, Praha.

Všichni z akademiků, kterým byly ukázány seznamy dosud náshromážděných textů byli zajedno, že by texty potřebovali pro knihovny a v případě, že by se pokračovalo ve sbírání knih, aby seznamy byly opět dány k disposici předem. V dané porevoluční situaci neměli fondy, z kterých by mohli zaplatit náklady spojené s přepravou do ČSFR. Všichni byli velmi zdvořili a vyjádřili naději na budoucí spolupráci, zejména s Australian Association of Special Education a zdůraznili potřebu materiálů, literatury a výměny informací.

Generální konzul ve svém proslovu objasnil práci zastupitelských úřadů, vysvětlil situaci v porevolučním ČSFR, posoudil kladně dosavadní práci SVU-Sydney, poděkoval za snahu AASE spolupracovat na pomocné akci a slíbil vyšetřit, jak by se daly nashromážděné knihy přepravit do ČSFR.

Po večeru bylo rozhodnuto, že další výběr knih bude zastaven, až do vyřešení finančního problému s přepravou.

První výročí revolučních událostí a obnovení demokracie v ČSFR bylo připomenuto na vzpomínkovém večeru nazvaném 17. LISTOPAD 1989 v sokolském Národním domě. Hlavním řečníkem byl generální konzul ing. Josef Sládek.

Společnost pro vědy a umění
Czechoslovak Society of Arts and Science

"17. Listopad"

NÁRODNÍ DŮM SOKOL.

17. 11. 1990

POŘAD

1. Uvítání

2. A. Dvořák: Largo
"Z Novosvětské Symfonie"

Slova: Karel Šindelář
Zpívá: Helena Šindelařová

3. Projev:

Ing. Josefa Sládka
Generalního Konzula ČSFR v Sydney

4. Video -

NĚŽNÁ REVOLUCE

5. V. Dyk: Píseň Noci 29. Října
Recituje: Oliver Fiala

6. B. Smetana: Skřívánek
z opery: "Hubička"

Slova: E. Krásnohorská
Zpívá: Helena Šindelařová

7. Ukončení - Národní hymny

PROGRAM

1. Welcome

2. A. Dvořák: Largo
Symphony No. 9 in E Minor, Op. 95
"FROM THE NEW WORLD"

Words: Karel Šindelář
Sung by: Helena Šindelař

3. Occasional Address:

Ing. Josef Sládek - Consul-General
of the Czech and Slovak Federal Republic
in Sydney

4. Video -
THE VELVET REVOLUTION

5. V. Dyk: The Song of the Night
of the 29th October
Recited by: Oliver Fiala

6. B. Smetana: The Kiss
from the opera: "The Kiss"
Words: E. Krásnohorská
Sung by: Helena Šindelař

7. Conclusion - National Anthems

Důstojný pořad byl zahájen uvítáním hostů a delegátů krajanských organizací a Dvořákovým LARGEM, zpívaným Helenou Šindelářovou. Po projevu gen. konzula bylo promítнуto video NĚŽNÁ REVOLUCE. V závěru byla přednesena dr. O. Fialou básnička V. Dyka PÍSEŇ NOCI 29. ŘÍJNA, a zazpíván Smetanův SKŘIVÁNEK opět Helenou Šindelářovou. Národní hymny ukončily program, na který se dostavilo kolem 150 krajana.

Pětičlenný výbor SVU-Sydney začal být plně zaměstnán organizováním akcí pomoci, korespondencí a řešením vzniklých problémů.

Heather Martin - Fialová informovala výbor (29.11.90) o vývoji akce pomoci postiženým dětem. Z rozboru získaných informací vyplynulo, že nejdůležitějším přínosem, kterým by mohla AASE pomoci, je školení budoucích učitelů pedagogiky pro postižené děti.

Dokument nazvaný TEACHER EDUCATION: DIRECTIONS AND STRATEGIES (NSW Department of Education) byl zaslán Ministerstvu školství v Praze, na Masarykovu universitu v Brně, Universitě Palackého Olomouci a na Universitu Karlovu v Praze.

Protože se původně uvažovalo o možnostech a žádoucnosti pozvat dva docenty, odborníky ve speciální pedagogice, Heather navštívila Čs. Country Club a výborovou schůzi Sokola, aby vysvětlila nutnost pomoci v tomto oboru a jak veliký vliv by měla koordinovaná akce soustředěná na universitní kurzy budoucích specialistů.

28. 11. 90 došly z Masarykovy university dva dopisy od dr. Miroslava Macháčka, který požádal o specifickou pomoc. Výbor byl požádán, aby SVU-Sydney podporovalo koordinované úsilí všech organizací a jednotlivců. Finanční základna by měla být založena co nejdříve, aby pomoc nastřílená dr. Macháčkem mohla začít v blízké budoucnosti.

Rektorát university Palackého v Olomouci poslal 12. 9. 1990 listinu požadovaných knih a tyto byly připraveny k odeslání, které se uskutečnilo počátkem března 1991. S literaturou pro university byly expedovány také vědecké separáty a knihy v oboru mineralogie věnované dr. E. Slánským, jakož i knihy darované jednotlivci, předané přímo na Generální konzulát.

Informační Bulletin Československého ústavu zahraničního (srpen 1991) oznámil:

Odborná literatura od krajana z Austrálie

V průběhu srpna došla do Prahy obsáhlá zásilka odborných knih, časopisů a vzácných separátů, které byly soustředěny péčí čs. krajana v Austrálii.

Iniciátorem byla odbočka Společnosti pro vědy a umění v Sydney. Čs. ústav zahraniční zajistil námořní dopravu a expedici jednotlivých zásilek čs. příjemcům: Universitě Karlově v Praze, Masarykově universitě v Brně, Palackého universitě v Olomouci, Národní knihovně v Praze a dalším vědeckým pracovištěm.

Gertruda GG

Gertruda GG

1991

Protože odpovědi na nabízené pomocné akce došly jen z Masarykovy university a z Palackého university bylo rozhodnuto soustředit se na tyto dvě university.

Universita Palackého v Olomouci požádala 3. 1. 1991 o další pomoc. Prof. M. Hejtmánek napsal:

Na naší universitě zakládáme právnickou fakultu. Proto bychom do budoucna přivítali publikace týkající se oboru právo a to jak teoretických disciplín (právní filosofie, sociologie práva, teorie státu a práva), tak i oboru platného práva. Dalším projektem, který bychom chtěli v příštích letech realizovat, je vybudování farmaceutické fakulty. Přivítali bychom i publikace v tomto oboru. SVU-Sydney doporučila spojení s prof. Chestermanem z právnické fakulty University of NSW a ve věci farmaceutické fakulty bylo dánno přímé spojení na Sydney University.

Pro-rektor Hála z Masarykovy university napsal, 4. 2. 1991 mezi jiným -

... Katedra anglistiky a amerikanistiky naší filozofické fakulty by chtěla rozšířit studia o literatuře zemí britského Commonwealthu včetně Austrálie. Původní australská literatura je nám zcela nedostupná. A tak si dovoluji se Vás zeptat na Váš názor, zda byste věděl nějakou možnost, jak bychom mohli získat alespoň menší zásilku hodnotných literárních děl australských autorů. Snad by zde i australská vláda mohla mít zájem pomoci - šlo by svým způsobem o propagaci australské kultury v Československu. Nevylučuji, že poštovné za menší zásilku bychom mohli i sami zaplatit.

Další novou akci umožnila svou radou bývalá Deputy Chancellor UNSW dr. Jessica Milner - Davis jak uskutečnit "exchange contract" mezi Masarykovou Universitou a UNSW. Tato smlouva by vedla k přímým stykům mezi oběma universitami (k výměně profesorů a studentů, kooperaci mezi jednotlivými fakultami atd.).

Universitní nakladatelství UNSW uspořádalo sběr australské literatury a uveřejnilo oznámení ve Weekly Book Newsletter (1. 5. 1991, No 995).

BOOKS FOR CZECHS

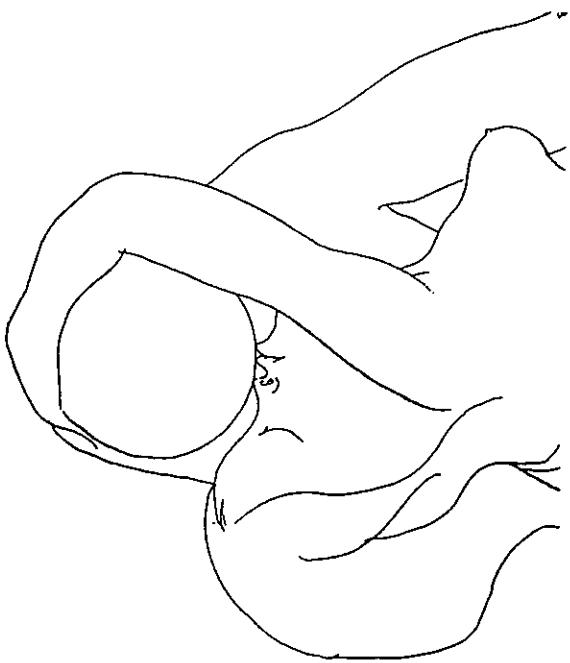
The President of the Sydney-based Czechoslovak Society of Arts and Sciences is seeking donations of books on/of Australian literature for distribution to Czech universities. With glasnost a perestroika the universities are free to restore their collections and are desperately short of things australian. Books should be sent to Douglas Howie, NSW University Press.

Ke sběru se přidaly University of Queensland Press a University of Melbourne Press.

Knihy

JAROSLAV SEIFERT

SLOVA NA OSTROVĚ

Ostrove lásky, ještě někdo šeptá
o tvé zvadlé trávě.

To jsem já,
když milenci na břehu čekají,
až měsíc odvesluje za mraky,
až v dálce rozsvítí se lampy nábřeží
a zhasne řeka.

Reprisa úspěšného programu, který se uskutečnil
v Old Darlington School na University of Sydney
dne 5. dubna 1991

Prof. H. Heseltine, Rektor na Australské vojenské akademii zařídil přepravu knih do ČSFR přes Australian Centre for Publications Acquired for Development (ACPAD). Po několik příštích měsíců bylo možno posílat dva pátnáctikilové balíčky na nově založené australské velvyslanectví v Praze.

Již 1. května 1991 byly doručeny první dva balíky do Canbery obsahující 75 knih a na počátku prosince počet odeslaných balíků vzrostl na šest. Celkem bylo za sedm měsíců odesláno 231 svazků.

12. srpna 1991 psal pro-rektor Hála

....Teprve minulý týden dorazily na australské velvyslanectví (v Praze)dva balíky knih, takže konečně naše, a hlavně Vaše snažení dostává konkrétní podobu. Je to skutečně velmi významný příspěvek pro literární studie katedry anglistiky. Současně Vám mohu sdělit, že se začínají slibně rozvíjet kontakty mezi Masarykovou universitou a UNSW. Prof. Fell (Pro Vice-Chancellor pro mezinárodní styky) psal, že mají zájem, protože už sami uvažovali o kontaktech s universitami ve východní Evropě, takže naše aktivita přišla právě včas. Kromě toho se ozvali prof. Hollington a dr. Ashcroft kteří by během příštího roku rádi navštívili MU, přednesli přednášky o literatuře a navázali osobní styky....

(Profesor Hollington je hlavou fakulty angličtiny a dr. Ashcroft lektorem v oboru australské literatury na NSW universitě.)

V dopise členům a příznivcům, (9. 3. 91), předseda podal zprávu a činnosti do konce roku 1990, vývoji akce " Universitní knihy pro ČSFR" a žádal o pomoc při sběru knih a o finanční příspěvky pro akci AASE.

Výborové schůze byly veřejné a zájemci o vývoj obou akcí byli vitézni.

Na výborové schůzi v lednu byl schválen návrh připravit k publikaci 20 let činnosti SVU, která by měla vyjít v 1992. Příznivci byli pozváni, aby poslali příspěvky do této publikace.

Byl zahájen nový nábor členů, který se setkal s nezájmem mezi potencionálními kandidáty.

26. dubna byl promítán český film LEV S BÍLOU HRÍVOU o životě a uměleckém díle Leoše Janáčka. Film byl zapůjčen Generálním konzulátem a večer byl početně navštíven.

24. dubna došlo k SETKÁNÍ S DR. IVANEM M. HAVLEM A DR. DAGMAROU HAVLOVOU, kteří přijeli na krátkou návštěvu do Austrálie. Setkání, které se konalo v sokolském Národním domě, seznámilo krajanů s cíli nově založeného střediska pro pokročilý výzkum (Advanced Research) přičleněný ke Karlově universitě. Institute nazvaný CENTER FOR THEORETICAL STUDY se bude zabývat výzkumem v oborech matematiky, přírodních a humanistických věd a v odstraňování bariér mezi vědeckými specializacemi. Předmětem bude úzká mezinárodní spolupráce mezi universitami a vědeckými institucemi a zvýšení kvality výzkumu v ČSFR.

Dr. Dagmar Havlová informovala skoro sto pozvaných krajany o Fondu Československého Občanského fóra, který bude podporovat vědecké programy na vysokých školách, zachování národního kulturního dědictví a speciální programy výuky cizích jazyků, komerčních kursů, přeškolovacích kursů atd. Fond bude finančně záviset na darech krajanských organizací a jednotlivců.

24. května přednášel dr. Tadeusz Gasinski, docent na fakultě moderních jazyků, Macquarie university na námět PODOBNOSTI A ROZDÍLY MEZI ČEŠTINOU A POLŠTINOU. Velmi zajímavá přednáška v češtině byla navštívena pěti polskými a osmi českými krajany.

1. června Českoskovenský Country Club uspořádal společenskou zábavu pořádanou na podpoření akce Australské asociace pro speciální pedagogiku (AASE).

7. června byla repríza úspěšného večera poesie a hudby Jaroslava Seiferta SLOVA NA OSTROVĚ, který připravila Eva Sittová a vystupovala v něm společně s Bořkem Šindlerem a klasickým kytaristou Milanem Švábem. Byl to večer velmi vysoké umělecké kvality na který se dostavilo kolem dvaceti návštěvníků.

21. června se konala beseda se studentem Tomášem Káňou, který byl na návštěvě v Sydney, na námět VYHLÍDKY STUDENTŮ V ČSFR. Tomáš se zúčastnil studenstské stávky na universitě Palackého v Olomouci a hovořil o studentském hnutí, jak ho zažil před rokem a o současné situaci. Je absolventem fakulty anglistiky a amerikanistiky na Masarykově universitě pro kterou v té době sbírala SVU australskou poezii a prósu. Beseda měla být potvrzením, jak je pomoc s knihami důležitá. Celkem přišlo na besedu třináct zájemců.

Reakce na dopis krajanským organizacím o ustanovení koordinačního výboru, který by sjednotil často roztríštěné akce byla až na jednu výjimku negativní. Výzva ke spolupráci na pomocnou akci universitám a postiženým dětem, se s výjimkou dvou organizací nesetkala s positivními výsledky. Výzvy a prosby o finanční pomoc adresované členům a příznivcům SVU na uhrazení nákladů s přepravou knih zůstaly většinou neoslyšeny. Bylo zjevné, že po prvním nadšení štědrost a ochota pomoci ochably.

23. srpna 1991 se uskutečnilo druhé setkání s generálním konzulem ing. Josefem Sládkem na VEČERU OTÁZEK A ODPOVĚDÍ, které mělo zdařilý průběh, dobrou účast a živou debatu.

Generální konzul hovořil o otázkách týkajících se dvojího občanství, restitucích majetku a účelnosti vytvoření koordinace mezi krajanskými organizacemi. Večera se zúčastnil návštěvník z ČSFR, Ing. Pražan který přijel na studijní pobyt v rámci

projektu Australian Institute of Management na pomoc ČSFR v rámci činnosti World Management Council.

23. října pozvala místní skupina ROTARY CLUB INTERNATIONAL V MITTAGONGU manžele Fialovy, aby hovořili o akcích SVU-Sydney a AASE v rámci pomoci ČSFR.

Byla přislíbena pomoc s dopravou pedagogické literatury a video-filmů, které budou v budoucnu posílány přes AASE do ČSFR.

Ustředí SVU - USA organizovalo referendum členstva o některých změnách stanov, týkajících se nové definice členství a změn, které měly za účel jasněji formulovat stanovy. Ohledně voleb funkcionářů měly změny za účel demokratizaci, která by spočívala v principu střídání ve funkcích a kandidování několika kandidátů na každou funkci. Ohledně výboru SVU měly změny zvýšit jeho činnost a výkonnost spolu se zvýšením jeho pravomoci.

Po listopadu 1989 se velmi zvýšil zájem o členství, zejména v USA, Kanadě a v Západní Evropě a ČSFR.

Oznámení SVU-Sydney o novém náboru členů v místních mediích v říjnu a listopadu zůstalo bez odezvy.

SVU - Sydney informovala v sokolském Věstníku (říjen, 1991) o Světovém kongresu vědců a umělců v Praze od 26. června do 1. července 1992 a o akci Studijní program pro výchovu manažerů ze střední a východní Evropy, která vznikla z iniciativy premiéra NSW N. Greinera a Graduate School of Management, University of Sydney.

V září 1991 začaly vycházet Australské Listy, měsíčník Čechů, Moravanů a Slováků v Austrálii. Vedoucí redaktorka Jana Haberová s redakčním kruhem pozůstavajícím z Karla Wendta, Marcely Čechové, Jaroslava Kováříčka, Aleše Nebeského, Miloše Ondráška, Bořka Šindlera, Jana Plavce a Karla Šindeláře pokračuje v tradici Hlasu domova a Hlasů, mimo jiné i podporou exilových organizací a propagací jejich činnosti.

Smutná zpráva o úmrtí akademického malíře a restaurátora Dimitrije Šetelíka, dlouholetého člena SVU - Sydney byla uveřejněna v listopadu.

V prosinci (č. 4) Australské listy uveřejnily souhrn programů a akcí pořádaných v 1991 a opakovaly výzvu o členství v SVU a o pomoci ve vedení této organizace.

SVU - Sydney zakončila roční činnost v pátek 15. listopadu oslavným pořadem k 55. narozeninám prezidenta Václava Havla. Program sestavil dr. J. Jirásek jako TRIBUT VÁCLAVU HAVLOVI, shrnul jeho životní drahu a připomněl druhé výročí listopadové revoluce a důležitou roli, kterou hrál Václav Havel až do svého zvolení presidentem. Stěžejním bodem večera bylo video FRANKFURT NA

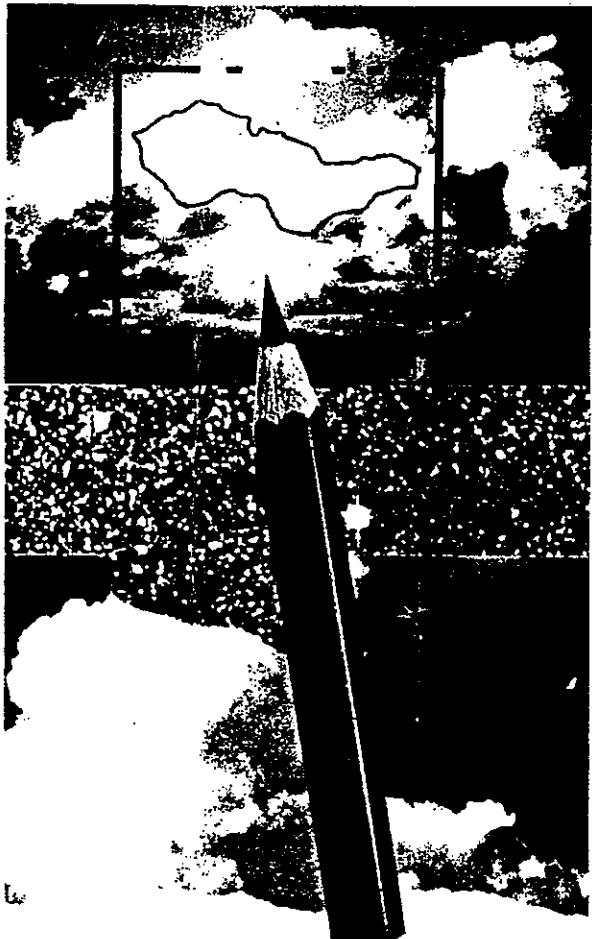

letní přemítání

VÁCLAV HAVEL

VÁCLAV HAVEL

letní přemítání

O^{DEON}

HRÁDEČKU z října 1989, Václav Havel na něm četl svou esej SLOVO O SLOVU. V druhé části programu byl přečten závěr z knížky úvah LETNÍ PŘEMÍTÁNÍ a večer byl ukončen hudbou Janáčkovy Synfonietty.

Ve svém vánočním projevu na českém vysílání v radio 2 EA mluvčí SVU-Sydney řekl mimo jiné :

"O naší národní mentalitě se říká, že v době ohrožení dovedeme držet pospolu a to platí pro domov a pro exil bez rozdílu. Bylo tomu tak do osvobojující listopadové revoluce - při tom neidealujeme ani poměry doma, ani poměry v exilu - ale vždy tu byl zřetelný převládající směr a úsilí o obnovu demokracie a svobody ve vlasti.

Nyní demokracii a svobodu máme, bereme je jako samozřejmost a vykládáme si je, jak nám nejlépe vyhovují, spíše jako jejich spotřebitelé než spolutvůrci, jejichž odpovědnost neskončila.

Exil ve svém původním poslání dosáhnout změny ve vedení státu je u konce jedné etapy a vstupuje do etapy nové . Jeho organizace jsou před úkolem nalézt novou bázi a nalézt nové formy práce v součinnosti s domovem. To nejde bez obětavých lidí, kteří jsou připraveni dát něco ze svých schopností ve prospěch celku i před svými zájmy osobními...".

A tím jsme vlastně velmi blízko k začátkům v 1972. Po dvaceti letech se je třeba opět ptát QUO VADIS , SVU ?

ZÁVĚR

1992

Autoři zaznamenali činnost jedné malé, nepočetné exilové organizace mezi mnoha většími a účinnějšími, s vědomím, že její rozsah a vliv jsou plně obsaženy v pojmu "drobná práce". Jen malé žrнko písku na pobřežích exilu roztroušených po celém světě, jen haléř dobré vůle, je-li nutné měřit v dolarech velkomyslnost činů a akcí vykonalých ve jménu obnovení demokracie v ČSFR. Nejen mezi členy SVU - USA, kde jedna místní skupina dokázala dát k disposici pres. Havlovi ve velmi krátké době \$ 20.000 . Podobně tomu bylo i s jinými institucemi v západní Evropě, Kanadě a Anglii.

Co je \$ 100 dolarů vybraných na večeru místní skupiny, kde se hovořilo o problémech postižených dětí v ČSFR, proti milionové dotaci Výboru dobré vůle, nadaci Olgy Havlové, po jednom vystoupení skupiny Rolling Stones v Praze? Co vlastně znamená sběr několika set knih, na jejichž dopravu jsme nebyli zde schopni vybrat peníze, právě v době kdy Prince Charles oznámil na Fakultě anglistiky a amerikanistiky Masarykovy university v Brně dar 25 millionů liber sterlingů od British Council universitám ve střední a východní Evropě? Tento

pětilety program přispěje přípravě učitelů angličtiny, studia britské kultury a založení středisek k propagaci angličtiny (English Language Promotions Units).

To malé zrnko píska drobné práce představuje pocity, prožitky, názory, reakce, radosti i smutky, vzpomínky, emoce - zkrátka - zážitky řady zdejších krajanů po dobu dvaceti let v těch končinách, jež se staly jejich novým domovem a žijí zde v duchovním spojení s rodnou tradicí.

Těch pár set svazků australské poezie a prózy znamená trvalý přístup studentů k pramenům australského písemnictví na Masarykově universitě v Brně. Znamená to také permanentní spojení a výměnu akademiků a studentů mezi dvěma universitami.

Ten pobyt jednoho docenta pedagogiky pro postižené děti, pozvaného na Macquarie univerzitu v Sydney, může vést k trvalé změně ve výchově všech budoucích učitelů a specialistů ve výzkumném centru a na pedagogické fakultě v Brně.

Dnes ještě nikdo neví zdali takto investovaný haléř dobré vůle v sobě neskrývá netušený kulturní zisk a zda nepřispěje k nové výchově a trvalé obrodě doma a ve světě.

VÝBOR SVU - SYDNEY 1990 - 1992

Předseda	Oliver Fiala
Místopředsedkyně	Vlasta Vlažná
Jednatel	Paul Faigl
Asist. Jednatele	Heather J. Martin - Fiala
Pokladník	Drahomír Fiala
Propagační referent	Karel Šindelář
Koordinátor	Jan Jirásek

OBDOBÍ	PŘEDSEDA	JEDNATEL
1988 - 1990	Jirásek Jan	Jirásek Jan (z pověření výboru)
1987 - 1988	Stejskal Josef	Jirásek Jan
1985 - 1987	Vlažný Jiří	Jirásek Jan
1983 - 1985	de Detrich Pavel	Jirásek Jan
1982 - 1983	Jirásek Jan	Vilimovská Jitka
1981 - 1982	Jirásek Jan	Fiala Oliver
1980 - 1981	Jirásek Jan	Rich (Reichová) Jana
1972 - 1980	Fiala Oliver	Jirásek Jan

SEZNAM BÝVALÝCH A SOUČASNÝCH ČLENŮ SVU - SYDNEY

Balcar Vladimír	Kovář Petr
Baum Petr	Martin-Fiala Heather
Bernášek Miloslav	Němec Vojtěch
Brychta Oldřich	Novák Jan
de Detrich Pavel E	Penn Ivö Henry
de Detrichová Marta	Polesý Martin
Dresslerová Jarmila B	Procházka Michael J.
Faigl Pavel	Rada Petr
Fiala Drahomír	Rich (Reich) Zdeněk
Fiala - Beer Eva	Rich (Reichová) Jana
Fiala Oliver	Romanová Marcella M.
Filla Eva	Rutar Jaromír
Honsová Hana	Stejskal Jan
Hora Dušan	Sudek Karel
Horová Sonja	Šenk Miroslav
Jarošová Bohunka	Šetelík Dimitrij
Jásek Ladislav	Šimková Miluška
Jenšková Marie	Šindelař Karel
Jirásek Jan	Šurina Michal
Jirásková Blanka	Schaller Stanislav
Kašpárek Vratislav	Tichý Vladimír
Kašpárková Zora	Vilimovská Jitka
Kertesz Ivan	Vilimovský Jiří
Kerteszová Věra	Vlažná Vlasta
Kováříček Jaroslav	Vlažný Jiří

SEZNAM ÚČINKUJÍCÍCH NA PROGRAMECH

Barták K., Baumová M., Bell Graeme, Bělohradský I., Bernášek M., Berton S.,
Bittman M., Bittmanová B., Bláha O., Braunová O., Brožek K., Brožková V.,
Brychta O., Bucek P., Bureš J., Carrollová J., Cook J., Čermášek A., Černá D.,
Černá I., Černý J. R., Černý M., Collins D., de Detrich P., de Detrichová M.,
Divíšek J., Divíšková D., Donemann M., Dzier G., Otec Eliáš P.,
Faigl P., Faiman D., Fedor L., Fiala D., Fiala O., Fialová B., Fialová - Beer E.,
Fialová-Martin, H., Forman P., Gabszewicz D., Gasiński T., Grüner Z., Herel P.,
Higginson A., Hlinka V. (jun.), Honsová H., Hora D., Hutka J., Hybšová J.,
Chvojka T., Jáger K. (jun.), Jarošová - Stejskalová B., Jásek L., Jeníková M.,
Jirásek J., Jirásková B., Josten J., Juskovicová J., Kadeřávek J., Káňa T., Kann A.,
Kašták Z., Keller E., Kellerová A., Kellerová R., Kenstal J., Kerteszová V.,
Knoerles S., Kňazovický K., Kohout J., Kolařík I., Koutský M., Kováříček J.,
Kováříčková A., Krajíčková - Donemann L., Kryl K., Krutá M., Kulesz A.,
Kvíž Z., Macek R., Mácha V., Mallettová J., Mareš S., Martinová S.,
Marvan J., Mesteková J., Mesteková B., Mlček L., Mlčková J., Molínová E.,
Moc S., Moskala J., Nebeský A., Nehněvajsa J., Neradílek J. (sen.),
Neradílek J. (jun.), Neradílková A., Neradílková J., Neustatl J., Němec V.,
Nolanová J., Novák J., Novotný J., Ó Malvaney M., Otec Ondrášek V.,

Pavelcová S., Pazniewska H., Pear V., Pečenková F., Pečenka V., Pelc O.,
Peršan J., Peršanová D., Piórkowska J., Potter P., Procházka M., Rada P.,
Reich (Rich) J., Reich (Rich) Z., Reichová (Rich) J., Růžička V., Saletová A.,
Salivarová - Škvorecká Z., Sanderson - Smith O., Schramek P., Selucky R.,
Sitta V., Sittová E., Sládek J., Slavíček K., Stejskal J.L., Stejskal J.M., Sudek K.,
Svoboda V., Šafránek J., Šenk M., Šetelík D., Šimková D., Šimková M.,
Šindler B., Šmejkal V., Šindelář K., Šindelář P., Šindelářová H.,
Otec Škarvada J., Škutina V., Škvorecký J., Špaček V., Špačková M., Špidlík T.,
Štorová L., Šťastný J., Stejskalová J., Studená U., Šváb M., Švábová I.,
Thomas M., Tomovčík J., Tichý V., Toušek M., Ulč O., Válek P., Vališová M.,
Váňa F., Veselý Z., Viková J., Vilimovská J., Vilimovský M., Vlažná V., Vlažný J.,
Vodešil A., Vodešilová J., Wittmann R., Wolf P.